

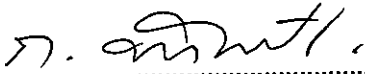
การขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้า
แบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดิน ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)
กรณีศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ชยพล วัฒนธรรม

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ
วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
กรกฎาคม 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่างานนิพนธ์ ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ ชยพล วัฒนธรรม ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

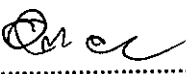
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

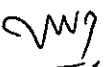

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ดร.กฤษฎา นันทเพ็ชร)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ดร.วิษระ ยาคูณ)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน
(ดร.กฤษฎา นันทเพ็ชร)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อิสระ สุวรรณบด)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช)

..... กรรมการ
(ดร.วิษระ ยาคูณ)

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช)

วันที่ 17 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2559

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช รองศาสตราจารย์ ดร.อิสระ สุวรรณบล ดร.วัชระ ยาคูณ และดร.กฤษฎา นันทเพ็ชร อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์ ที่กรุณาเสียสละเวลาให้คำปรึกษาแนะนำ แนวทางที่ถูกต้องตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและความเอาใจใส่ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ คุณนพดล ตั้งคณานุสรณ์ ผู้ช่วยผู้ว่าการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และ คณะเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าในการให้ข้อมูลและอำนวยความสะดวกทั้งด้าน เวลาและสถานที่ในการเข้าสัมภาษณ์อันเป็นประโยชน์งานนิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ อาจารย์และเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์นันทบุรี ตลอดจนเพื่อน ๆ นิสิตร่วม สาขาการจัดการสาธารณะ รุ่นที่ 22 ทุกท่านที่ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา ให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจตลอดระยะเวลาการศึกษา

คุณค่าและประโยชน์ของงานนิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นกตัญญูตเวทิตาแด่บุพการี บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ทำให้ผู้วิจัยเป็นผู้มีการศึกษา ได้รับ โอกาสที่ดีและประสบความสำเร็จมาจนเท่าทุกวันนี้

ชยพล วัฒนธรรม

57720027: สาขาวิชา: บริหารธุรกิจ; บธ.ม. (การจัดการสาธารณะ)

คำสำคัญ: การขับเคลื่อน/ การจัดการ/ ระบบไฟฟ้าเคเบิลใต้ดิน

ชยพล วัฒนธรรม: การขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) กรณีศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (THE MOVE FROM TRADITIONAL ELECTRICITY CABLE SYSTEM TO THE UNDERGROUND ELECTRICITY CABLE SYSTEM OF PROVINCIAL ELECTRICITY AUTHORITY IN PRANAKORNRIAYUTTHAYA)

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: กฤษฎา นันทเพ็ชร, ปร.ด., วัชร ชาคูณ, ปร.ด. 84 หน้า. ปี พ.ศ. 2559.

การวิจัยเรื่อง การขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) กรณีศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานในปัจจุบัน ศึกษาปัญหาอุปสรรค และศึกษากระบวนการขับเคลื่อนเพื่อนำเสนอแนวทางการปรับปรุงแก้ไขการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกใช้วิธีการเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 26 คน แต่พบว่าข้อมูลอิ่มตัวเมื่อได้ผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 15 คน ซึ่งประกอบด้วย กลุ่มผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการฝ่ายก่อสร้างระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) จำนวน 7 คน เจ้าหน้าที่ประสานงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต 1 (ภาคกลาง) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 1 คน เจ้าหน้าที่กรมทางหลวง จำนวน 1 คน เจ้าหน้าที่การประปา จำนวน 1 คน เจ้าหน้าที่องค์กรโทรศัพท์ จำนวน 1 คน และประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณพื้นที่ก่อสร้าง จำนวน 4 คน

ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานในปัจจุบันส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินเป็นเรื่องของการปรับปรุงทัศนียภาพของเมืองท่องเที่ยวใหญ่ ๆ ให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ คิดเป็นร้อยละ 87 ปัญหาอุปสรรคในการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การกำหนดจุดติดตั้งระบบไฟฟ้าในครั้งแรกนั้น การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคไม่มีการประสานงานกับชาวบ้านไว้ก่อนเมื่อเข้าดำเนินการก่อสร้างปรากฏว่าเจ้าของบ้านบริเวณที่จะก่อสร้าง ไม่ยินยอมให้ใช้พื้นที่ต้องเสียเวลาเจรจาหาตำแหน่งติดตั้งใหม่ซึ่งต้องใช้เวลาออกแบบและขออนุญาตกรมทางหลวงใหม่ทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 87 กระบวนการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินเพื่อแก้ไขปัญหาลักษณะดังกล่าวส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคต้องทำหนังสือขออนุญาตกรมทางหลวงเจ้าของพื้นที่ให้เรียบร้อยก่อนเข้าดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 87 สำหรับข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาลักษณะ อันดับแรกคือ ต้องประสานงานกับส่วนเกี่ยวข้องล่วงหน้าทั้งภายในองค์กรและภายนอกองค์กร โดยจัดตั้งเป็นคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างส่วนเกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 73

57720027: MAJOR: PUBLIC MANAGEMENT; M.B.A. (MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION)

KEYWORDS: THE MOVE/ MANAGEMENT/ UNDERGROUND ELECTRICITY CABLE SYSTEM

CHAYAPON WATTANATHAM: THE MOVE FROM TRADITIONAL ELECTRICITY CABLE SYSTEM TO THE UNDERGROUND ELECTRICITY CABLE SYSTEM OF PROVINCIAL ELECTRICITY AUTHORITY IN PRANAKORNSRIAYUTTHAYA. ADVISOR: KRITSADA NUNTAPETCH, PH.D., AND WATCHARA YAKOON, PH.D. 84 P. 2016.

This research has the objective to study the current operation, problems and obstacles, and the movement process in order to suggest the guidelines for changing from traditional electricity cable system to the underground electricity cable system of Provincial Electricity Authority (PEA).

This is a qualitative research, collecting data from in-depth interview, using the purposive sampling technique to get 26 samples. However, data becomes saturated after 15 samples which include executives, 7 PEA (Headquarters) electricity construction officers, 1 PEA Region 1 (Central Area) electricity cooperation officer in Pranakornsriayutthaya, 1 Department of Highway officer, 1 Waterworks Authority officer, 1 TOT officer, and 4 people living nearby that area.

This research shows that 87% of the people think that changing from traditional electricity cable system to the underground electricity cable system is a matter of improving the visual landscape of the big city and make the city look better. As for current problems and obstacles, 87% of the people think that there is no cooperation with the people in the area prior to construction. When the construction takes place, house owners are not willing to allow the construction to take place near their houses. So, they must negotiate to find a new location for installation which requires new design planning and approval. 87% of the people think that PEA should obtain an approval from the Department of Highway prior to doing the construction. Lastly, 73% of the people think that the way to solve this problem is that there must be cooperation among relevant parties in advance both within the organization and outside of the organization in the form of committee for cooperation in this work.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฌ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามของการวิจัย.....	5
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
ข้อจำกัดของการวิจัย.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
โครงการงานก่อสร้างปรับปรุงระบบจำหน่าย 22 เควี.	
ช่วงข้ามแยกเป็นเคเบิลใต้ดิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.....	10
โครงการอ้างอิงที่แล้วเสร็จ.....	13
ความหมายของการบริหารงานก่อสร้าง.....	15
ลักษณะการบริหารงานก่อสร้าง.....	16
หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้บริหารงานก่อสร้าง.....	17
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประสานงาน.....	19
แนวคิดและทฤษฎีการมีส่วนร่วม.....	20
แนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่.....	24
แนวคิด ทฤษฎี Value chain.....	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	35
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	35
ผู้ให้ข้อมูลหลัก.....	35
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	36
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	43
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
4	45
4 ผลการวิจัย.....	45
ส่วนที่ 1.....	48
ส่วนที่ 2.....	50
ส่วนที่ 3.....	51
ส่วนที่ 4.....	53
ส่วนที่ 5.....	55
5	57
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	57
สรุปผลการวิจัย.....	58
อภิปรายผลการวิจัย.....	60
ข้อเสนอแนะในการวิจัย.....	68
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	69
บรรณานุกรม.....	70
ภาคผนวก.....	73
ภาคผนวก ก.....	74
ภาคผนวก ข.....	78
ภาคผนวก ค.....	82
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	84

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4-1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูลหลัก	48
4-2 ผลการวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานในปัจจุบัน.....	50
4-3 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรค.....	51
4-4 ผลการวิเคราะห์วิธีหรือกระบวนการขับเคลื่อนการจัดการ.....	53
4-5 ผลการวิเคราะห์แนวทางการแก้ไขปัญหาอุปสรรค.....	55

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	6
2-1 การเจาะดิ่งที่ตลอดด้วยวิธี Horizontal Directional Drilling (HDD).....	12

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยมีไฟฟ้าใช้ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2427 ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 ผู้ที่ให้กำเนิดกิจการไฟฟ้าในประเทศไทย คือ จอมพลเจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรี (เจิม แสงชูโต) เมื่อครั้งมีบรรดาศักดิ์เป็นเจ้าหมื่นไวย วรนาถ โดยท่านได้ติดตั้งเครื่องกำเนิดไฟฟ้าและดวงโคมไฟฟ้าที่กรมทหารหน้าซึ่งเป็นที่ตั้งของกระทรวงกลาโหมในปัจจุบัน จากนั้นเป็นต้นมาไฟฟ้าจึงแพร่หลายไปยังสถานที่สำคัญต่าง ๆ ในสมัยนั้น

ต่อมาบริษัทเอกชนจากเดนมาร์กได้ขอสัมปทานจากไทยเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าใช้ในการเดินรถรางจากบางคอแหลมถึงพระบรมมหาราชวัง และขยายการผลิตกระแสไฟฟ้าเพื่อแสงสว่างขึ้นที่วัดเลียบ โดยใน พ.ศ. 2457 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าให้ตั้งโรงไฟฟ้าขึ้นอีกหนึ่งแห่ง เรียกว่า การไฟฟ้าหลวงสามเสน ซึ่งต่อมาได้รวมโรงไฟฟ้าทั้งสองแห่งเข้าด้วยกันจนกลายเป็นการไฟฟ้านครหลวงในปัจจุบัน สำหรับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเริ่มต้นอย่างเป็นทางการเมื่อ พ.ศ. 2473 โดยราชการได้จัดตั้งแผนกไฟฟ้าขึ้นที่กองบูรณาภิบาล กรมสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย และก่อสร้างการไฟฟ้าเทศบาลเมืองนครปฐมขึ้นเพื่อจ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับประชาชนเป็นแห่งแรก จากนั้นเป็นต้นมาไฟฟ้าก็เริ่มแพร่ไปตามหัวเมืองต่าง ๆ ซึ่งใน พ.ศ. 2477 ได้เปลี่ยนชื่อเป็น กองไฟฟ้าภูมิภาค แต่ช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 กิจการไฟฟ้าขาดแคลนอะไหล่และน้ำมันเชื้อเพลิง ระบบการผลิตชำรุดทรุดโทรมจนถึง พ.ศ. 2490 ภาวะเศรษฐกิจเริ่มดีขึ้นประเทศไทยจึงเริ่มพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญตามสภาวะเศรษฐกิจ ซึ่งรัฐบาลเล็งเห็นความจำเป็นในการฟื้นฟูและขยายการก่อสร้างกิจการไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้นจึงได้จัดตั้งองค์การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2497 เพื่อรับผิดชอบดำเนินกิจการไฟฟ้าในส่วนภูมิภาคต่อไป (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค, 2559)

นับตั้งแต่ประเทศไทยมีโครงสร้างเศรษฐกิจจากประเทศเกษตรกรรมไปสู่ประเทศอุตสาหกรรม เพื่อพัฒนาการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ เทคโนโลยี และการขยายตัวของประเทศ รัฐบาลจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการวางแผนระบบสาธารณูปโภคที่มีประสิทธิภาพและกระจายครอบคลุมทุกพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านสาธารณูปโภคจึงต้องมีการวางแผน พัฒนา และปรับปรุงในการวางระบบต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายของแผนพัฒนาประเทศในอนาคต

พลังงานไฟฟ้าเป็นสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศ ขณะเดียวกันไฟฟ้ายังมีบทบาทอย่างสำคัญในการช่วยยกระดับมาตรฐานการครองชีพของประชาชนให้สูงขึ้นกว่าเดิม กระตุ้นให้เกิดการจ้างงานและกระจายรายได้ รวมทั้งการขยายระบบบริการพื้นฐานทางสังคมนำไปสู่ในส่วนภูมิภาคและชนบท เป็นผลให้การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศขยายตัวในระดับสูงตลอดมา ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าการพัฒนาจะขยายตัวเจริญเติบโตได้มากน้อยจะมีส่วนสัมพันธ์โดยตรงกับการพัฒนาไฟฟ้าอย่างมาก หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งความต้องการใช้ไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นสามารถสะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์ของการพัฒนาประเทศได้เป็นอย่างดี (สุนทร ตันถาวร, 2545)

ภารกิจ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคยุคปัจจุบัน (Mission): จัดหาให้บริการพลังงานไฟฟ้าและดำเนินธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าให้เกิดความพึงพอใจ ทั้งด้านคุณภาพและบริการ โดยการพัฒนาองค์การอย่างต่อเนื่องมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

วิสัยทัศน์ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคยุคปัจจุบัน (Vision): มุ่งมั่นให้บริการพลังงานไฟฟ้าอย่างมีประสิทธิภาพ เชื่อถือได้ เพื่อคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจและสังคมที่ยั่งยืน

นโยบาย การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคยุคปัจจุบัน (Policy):

1. มุ่งเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มขององค์การให้มีฐานะทางการเงินที่มั่นคงและมีการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน โดยการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องให้ทัดเทียมกับมาตรฐานการบริหารจัดการองค์การระดับสากล เพิ่มการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ที่มีอยู่อย่างเต็มประสิทธิภาพ สนับสนุนให้เกิดการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างรัฐวิสาหกิจ

2. กำหนดบทบาทและเตรียมความพร้อมองค์การเพื่อก้าวเข้าสู่ AEC แสวงหาโอกาสในการลงทุนและพัฒนาธุรกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผ่านช่องทางการสร้างพันธมิตรทางธุรกิจ และการขยายการลงทุนของบริษัทในเครือ บริหารความเสี่ยงอย่างเหมาะสมและมีระบบเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับวิกฤติด้านพลังงานและภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้น

3. มุ่งไปสู่การเป็นองค์กรที่มีลูกค้าเป็นศูนย์กลาง (Customer - Centric organization) ให้มีความสำคัญกับลูกค้าโดยเน้นการสร้างและบริหารความสัมพันธ์กับลูกค้าเพื่อตอบสนองความต้องการและสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า รวมถึงการเพิ่มพูนสมรรถนะในการส่งมอบบริการผ่านการสร้างสรรค์ นวัตกรรมและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยอย่างเหมาะสม

4. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านไฟฟ้าอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศตามนโยบายรัฐบาล โดยมุ่งพัฒนาโครงข่ายไฟฟ้าอัจฉริยะให้มีศักยภาพเพื่อบริการพลังงานไฟฟ้าได้อย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพในเชิงต้นทุน ตลอดจนมีความมั่นคงและเชื่อถือได้ตามมาตรฐานสากล

5. ส่งเสริมการพัฒนาพลังงานทดแทน พลังงานหมุนเวียน และการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นผู้นำด้านการประหยัดพลังงานเพื่อสนองตอบต่อวิกฤติภาวะโลกร้อนและเป็นกลไกของรัฐในการขับเคลื่อนและรองรับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต

6. มุ่งไปสู่การเป็นองค์กรที่สามารถพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง โดยมีบุคลากรเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อน เน้นการพัฒนาทุนมนุษย์และทุนทางปัญญา สร้างความผูกพันที่ดีของบุคลากรให้มีต่อองค์กร ส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้และการจัดการความรู้อย่างต่อเนื่อง นำองค์กรไปสู่ความสำเร็จด้านการเงิน การดูแลลูกค้า และการรักษาสังคม สิ่งแวดล้อม

7. นำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและหลักธรรมาภิบาลมาใช้เป็นแกนหลักในการขับเคลื่อนองค์กรควบคู่ไปกับการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมเพื่อนำไปสู่การเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน

โดยปัจจุบันการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคแบ่งเขตพื้นที่การปฏิบัติงานออกเป็น 4 ภาค 12 เขต ดังนี้

ภาคเหนือ ประกอบด้วย - การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต น.1 จ.เชียงใหม่

- การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต น.2 จ.พิษณุโลก

- การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต น.3 จ.ลพบุรี

ภาคกลาง ประกอบด้วย - การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต ก.1 จ.พระนครศรีอยุธยา

- การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต ก.2 จ.ชลบุรี

- การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต ก.3 จ.นครปฐม

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย

- การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต ฉ.1 จ.อุดรธานี

- การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต ฉ.2 จ.อุบลราชธานี

- การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต ฉ.3 จ.นครราชสีมา

ภาคใต้ ประกอบด้วย - การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต ต.1 จ.เพชรบุรี

- การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต ต.2 จ.นครศรีธรรมราช

- การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต ต.3 จ.ยะลา

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมีการปรับปรุงระบบไฟฟ้าให้มีความมั่นคงมากยิ่งขึ้น ทำให้สามารถรองรับความต้องการการใช้พลังงานไฟฟ้าของประชาชนได้อย่างเพียงพอ นอกจากภารกิจในการบริการด้านพลังงานไฟฟ้าแล้ว การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคยังตระหนักถึงคุณค่าของสังคมและสิ่งแวดล้อมภายในประเทศ โดยมีนโยบายปรับปรุงระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินในปัจจุบันเป็นระบบเคเบิลใต้ดินโดยริเริ่มโครงการตามเมืองท่องเที่ยวใหญ่ ๆ และสถานที่สำคัญต่าง ๆ เพื่อเพิ่มความ

มันคงในการส่งกระแสไฟฟ้าและปรับปรุงทัศนียภาพที่สวยงามดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติของรัฐบาล แม้ว่าการก่อสร้างระบบไฟฟ้าเคเบิลใต้ดินจะมีต้นทุนที่สูงกว่าระบบสายไฟฟ้าอากาศไม่น้อยกว่า 10 เท่า และใช้เวลานานในการก่อสร้าง มีความยุ่งยากซับซ้อนในการปฏิบัติงานรวมถึงการบำรุงรักษาทำได้ยากกว่าระบบสายไฟฟ้าแบบเหนือดิน แต่เนื่องจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคไม่เพียงแต่มุ่งมั่นที่จะบริการประชาชนในการจ่ายพลังงานไฟฟ้าอย่างเพียงพอกับความต้องการและมีความเชื่อถือได้ตามนโยบายที่กำหนดไว้ นั้น แต่ยังได้คำนึงถึงความปลอดภัยและการสร้างทัศนียภาพของบ้านเมืองให้เจริญตาน่าอยู่ทัดเทียมกับอารยประเทศอื่น จึงได้มีการจัดทำแผนงานปรับเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นสายเคเบิลใต้ดิน ซึ่งยังถือว่าเป็นโครงการตอบแทนคืนสู่สังคม ทั้งนี้ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคพยายามที่จะดำเนินการตามความสามารถทั้งด้านการเงินและกำลังคนที่มีอยู่อย่างจำกัด

โดยสภาพการดำเนินงานก่อสร้างระบบไฟฟ้าเคเบิลใต้ดินในปัจจุบันต้องประสบปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานต่าง ๆ มากมาย เช่น ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ไม่ถูกต้อง การไม่ได้รับความร่วมมือจากชาวบ้านประชาชนที่อยู่ข้างเคียง ความเสียหายของระบบสาธารณูปโภคเดิมที่อยู่ใต้ดิน การติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานราชการเอง หรือแม้กระทั่งการปรับสภาพพื้นที่ภายหลังงานก่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เหล่านี้เป็นต้น จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าวหากไม่ได้รับการจัดการบริหาร โครงการที่ดีจะส่งผลกระทบต่อทั้งด้านแผนงานที่ต้องใช้เวลาในการดำเนินงาน โครงการที่ยาวนานมากขึ้น เมื่อระยะเวลาก่อสร้างเพิ่มขึ้นผลกระทบต่อต้องตามมาแน่นอนก็คือต้องใช้ทรัพยากรต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นตาม เช่น เงินลงทุน บุคลากรในการบริหารโครงการ วัสดุอุปกรณ์ โครงการ เป็นต้น

ดังนั้น จุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้เพื่อทำการศึกษารับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดิน และนำไปสู่การหาแนวทางป้องกันแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นเพื่อลดความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับโครงการให้น้อยที่สุด โดยการใช้การสัมภาษณ์ สอบถามจากผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน หน่วยงาน และประชาชนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะทำให้ทราบถึงปัญหาอุปสรรค ขอบเขต หน้าที่ที่ควรปฏิบัติ และสามารถนำเอาหลักการบริหารจัดการที่ดีมาใช้ปรับปรุงทำให้เกิดการพัฒนารูปแบบ ระบบการจัดการที่ได้มาตรฐานต่อไปในอนาคต

คำถามของการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันของการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยฝ่ายก่อสร้างระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) เป็นอย่างไร

2. ปัญหาและอุปสรรคของการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยฝ่ายก่อสร้างระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) คืออะไร

3. กระบวนการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยฝ่ายก่อสร้างระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) เป็นอย่างไร

4. ฝ่ายก่อสร้างระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) มีแนวทางการแก้ไขปัญหาอุปสรรคการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินในอนาคต อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

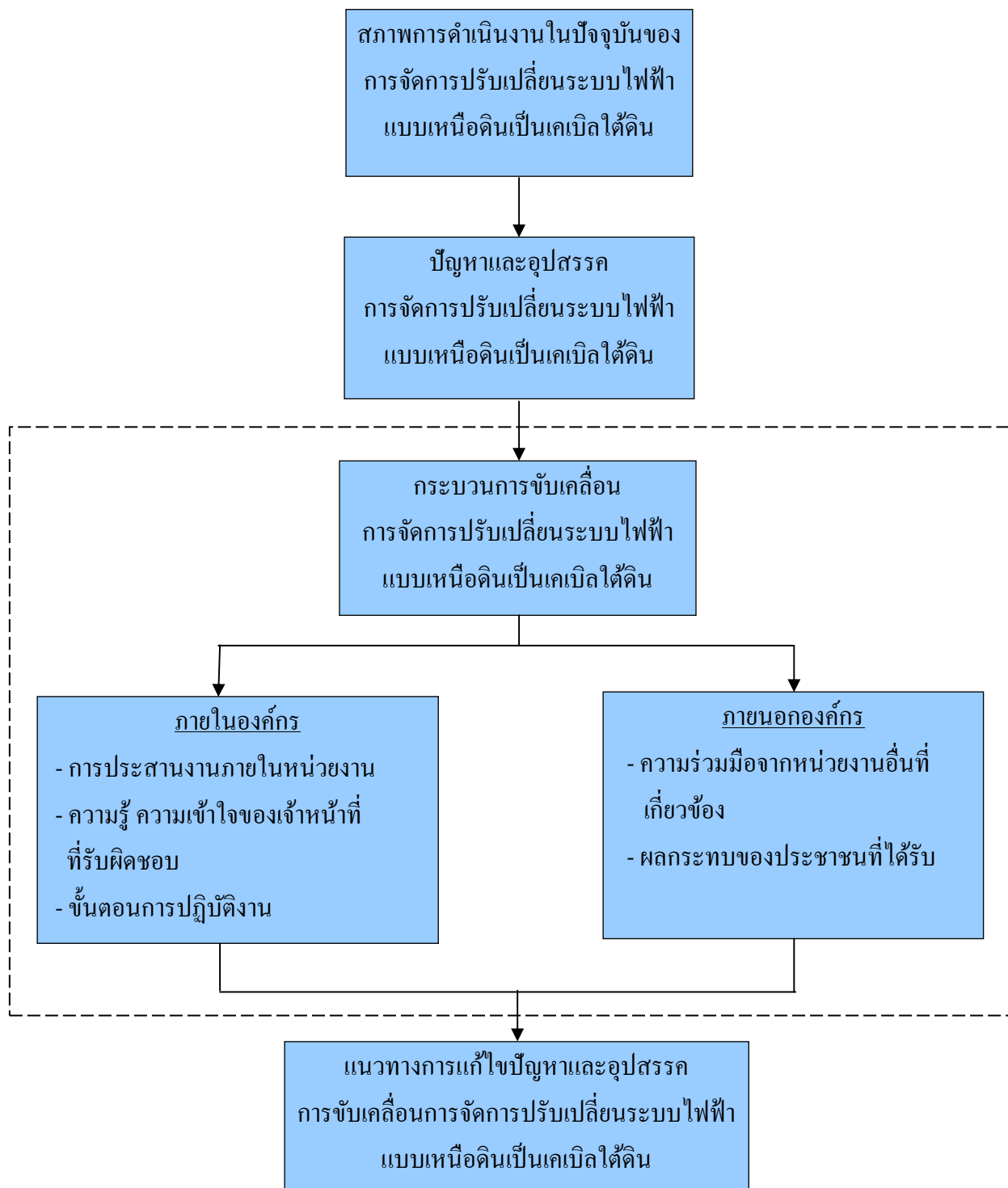
1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานในปัจจุบันของการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยฝ่ายก่อสร้างระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยฝ่ายก่อสร้างระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

3. เพื่อศึกษากระบวนการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยฝ่ายก่อสร้างระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

4. เพื่อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยฝ่ายก่อสร้างระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงสภาพการดำเนินงานในปัจจุบันของการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)
2. ทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)
3. ทำให้ทราบถึงกระบวนการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)
4. ทำให้ทราบถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงสภาพการดำเนินงานในปัจจุบัน ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น และกระบวนการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคและนำไปปรับปรุงให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

กลุ่มประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. เจ้าหน้าที่ พนักงาน ฝ่ายก่อสร้างระบบไฟฟ้า (ฝกร.) ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) จำนวน 7 คน แบ่งเป็นผู้บริหาร จำนวน 3 คน และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ จำนวน 4 คน เนื่องจากเป็นฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน โครงการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เจ้าหน้าที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต1 (ภาคกลาง) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 1 คน เนื่องจากเป็นผู้ประสานงานกับหน่วยงานอื่นและประชาชนในเขตพื้นที่การทำงาน
3. เจ้าหน้าที่กรมทางหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 1 คน เนื่องจากเป็น

หน่วยงานเจ้าของพื้นที่ที่ออกใบอนุญาตให้เข้าปฏิบัติงาน

4. เจ้าหน้าที่การประปา (แผนกซ่อมบำรุง) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 1 คน เนื่องจากบริเวณก่อสร้างบางจุดมีท่อประปาใต้ดินอยู่ใกล้เคียงกับงานก่อสร้าง
 5. เจ้าหน้าที่องค์การ โทรศัพท์ TOT จำนวน 1 คน เนื่องจากบริเวณก่อสร้างบางจุดมีสายเคเบิล โทรศัพท์ใต้ดินอยู่ใกล้เคียงกับงานก่อสร้าง
 6. ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณพื้นที่การก่อสร้าง จำนวน 15 ครัวเรือน เนื่องจากเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง
3. ขอบเขตด้านเวลา
- การศึกษาครั้งนี้เริ่มดำเนินการ ตั้งแต่ เดือนมกราคม พ.ศ. 2559 ถึง เดือนเมษายน พ.ศ. 2559

ข้อจำกัดของการวิจัย

1. การสัมภาษณ์เชิงลึกข้อมูลที่จะได้รับจากผู้ให้ข้อมูลหลักขึ้นอยู่กับความเต็มใจ และความตั้งใจที่จะเปิดเผยข้อมูลของผู้ให้ข้อมูลหลัก
2. คำตอบที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกจะถูกจำกัดด้วยเรื่องมุมมองและประสบการณ์ของผู้ให้ข้อมูลหลัก
3. ข้อจำกัดในเรื่องเวลา ระยะทาง งบประมาณดำเนินงาน ซึ่งส่งผลต่อการจำกัดจำนวนตัวอย่างประชากรที่จะศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

สภาพการดำเนินงานปัจจุบัน หมายถึง การดำเนินงานปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อสร้างภูมิทัศน์ให้สวยงามสมกับเป็นเมืองท่องเที่ยวด้านศาสนา ซึ่งการปฏิบัติงานอยู่ในเขตพื้นที่ของกรมทางหลวงทั้งสิ้นแต่ก็ได้รับการต่อต้านจากประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณพื้นที่ข้างเคียงจุดก่อสร้าง ทั้ง ๆ ที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคต้องใช้งบประมาณในการก่อสร้างสูงกว่าระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินและต้องใช้เครื่องมือ เครื่องจักรพิเศษเฉพาะด้านในการปฏิบัติงาน

ปัญหาและอุปสรรค หมายถึง ปัญหาที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานโครงการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งประกอบด้วย ปัญหาด้านการจราจร ปัญหาการขัดขวางการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่จากประชาชนที่ได้รับผลกระทบ ปัญหาด้านการประสานงานระหว่างหน่วยงาน ปัญหาด้านพื้นที่ใต้ดิน และปัญหาด้านงบประมาณ

ที่ต้องจัดหาเพิ่มเติมในการดำเนินงาน เป็นต้น

กระบวนการขับเคลื่อน หมายถึง การวางแผน การจัดการ การควบคุมงาน และการปฏิบัติงานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคโครงการก่อสร้างปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา รวมถึงการร่วมมือประสานงานกับประชาชนและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรค หมายถึง การหาแนวทางการดำเนินงานที่เหมาะสมสามารถแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ทันท่วงที ทำให้โครงการแล้วเสร็จตามเป้าหมาย และสามารถวิเคราะห์หาแนวทางป้องกันได้ในอนาคต ซึ่งมีความเกี่ยวข้องทั้งจากภายในองค์กรและภายนอกองค์กร เช่น การออกแบบเฉพาะ โครงการ การสำรวจร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนเริ่มโครงการ เป็นต้น

พื้นที่การปฏิบัติงาน หมายถึง พื้นที่การทำงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

กฟภ. หมายถึง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ฝกร. หมายถึง ฝ่ายก่อสร้างระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

กรมทางหลวง หมายถึง หน่วยงานภาครัฐที่ดูแลรับผิดชอบพื้นที่ผิวการจราจรรวมถึงผิวไหล่ทางในเขตพื้นที่งานก่อสร้างเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การประปา หมายถึง หน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบสาธารณูปโภคด้านน้ำประปาซึ่งมีระบบส่งน้ำทั้งท่อที่อยู่บนดินและท่อฝังใต้ดินของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

องค์กรโทรศัพท์ หมายถึง หน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบระบบสื่อสารทั้งบนดินและใต้ดินของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การเจาะดิ่งท่อลอดโดยวิธี Horizontal Directional Drilling (HDD) หมายถึง การวางท่อเพื่อร้อยสายไฟฟ้าใต้ดินโดยใช้เครื่องจักรเฉพาะทางซึ่งไม่ต้องขุดเปิดหน้าดินเพื่อป้องกันความเสียหายของผิวจราจร ณ จุดที่ทำงานในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือนดินเป็นเคเบิลใต้ดินของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) กรณีศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยได้ดำเนินการค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำเสนอเป็นแนวทางตามลำดับ ดังนี้

1. โครงการงานก่อสร้างปรับปรุงระบบจำหน่าย 22 เควี. ช่วงข้ามแยกเป็นเคเบิลใต้ดิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. โครงการอ้างอิงที่แล้วเสร็จ
3. ความหมายของการบริหารงานก่อสร้าง
4. ลักษณะการบริหารงานก่อสร้าง
5. หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้บริหารงานก่อสร้าง
6. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประสานงาน
7. แนวคิดและทฤษฎีการมีส่วนร่วม
8. แนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่
9. แนวคิด ทฤษฎี Value chain
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โครงการงานก่อสร้างปรับปรุงระบบจำหน่าย 22 เควี. ช่วงข้ามแยกเป็นเคเบิลใต้ดิน

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

พื้นที่รับผิดชอบ: การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต 1 (ภาคกลาง) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สถานที่ก่อสร้าง: จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ระยะเวลาก่อสร้าง: 10 เดือน (เริ่มตุลาคม พ.ศ. 2558 ถึง กรกฎาคม พ.ศ. 2559)

วงเงินก่อสร้าง: 79,000,000.00 บาท

วัตถุประสงค์: เพื่อความปลอดภัยด้านการจราจรและปรับปรุงภูมิทัศน์ของพื้นที่ให้สวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย

ขอบเขตและปริมาณงาน: งานก่อสร้างปรับปรุงระบบจำหน่าย 22 เควี.เป็นเคเบิลใต้ดินโดยวิธี Horizontal Directional Drilling (HDD) ในเขตพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาซึ่งก่อสร้างตามตำแหน่งงาน ดังต่อไปนี้

1. หน้าโรงพยาบาลราชธานี ระยะทาง 60 เมตร
2. หน้าแอมโปมอลต์ ระยะทาง 60 เมตร
3. หน้าหมู่บ้านร่วมใจ ระยะทาง 60 เมตร
4. หน้าอู่เคเอ็ม ระยะทาง 60 เมตร
5. ข้ามถนนปั้มน้ำมัน ปตท. ประตูน้้าพระอินทร์ ระยะทาง 80 เมตร
6. ข้ามถนนหมู่บ้านรัชชั ประตูน้้าพระอินทร์ ระยะทาง 80 เมตร
7. สะพานลอยหน้าโลตัสอยุธยา ระยะทาง 165 เมตร
8. โรจนะคอนโค ระยะทาง 330 เมตร
9. หน้าสถานีไฟฟ้าแรงสูงบางปะอิน ระยะทาง 330 เมตร
10. ข้ามถนนต่างระดับบางปะหัน ระยะทาง 330 เมตร
11. ข้ามถนนบริษัทบุญรอดบริเวอรี่ ระยะทาง 160 เมตร
12. หน้านิคมอุตสาหกรรมบ้านหว้า ระยะทาง 330 เมตร

โดยเป็นงานก่อสร้างเคเบิลใต้ดินแรงสูงตามรายละเอียด ดังนี้

- ก่อสร้างท่อร้อยสายไฟฟ้า HDPE PN10 แบบ HDD (Horizontal Directional Drilling)

ขนาด 2-160 มม. ระยะทางรวม 2,045 เมตร

- ร้อยสายเคเบิลใต้ดิน XLPE ระบบ 22 เควี. ตัวนำทองแดงชนิดแกนเดี่ยว ขนาด

240 ตร.มม. ระยะทางรวม 6,135 วงจร-เมตร

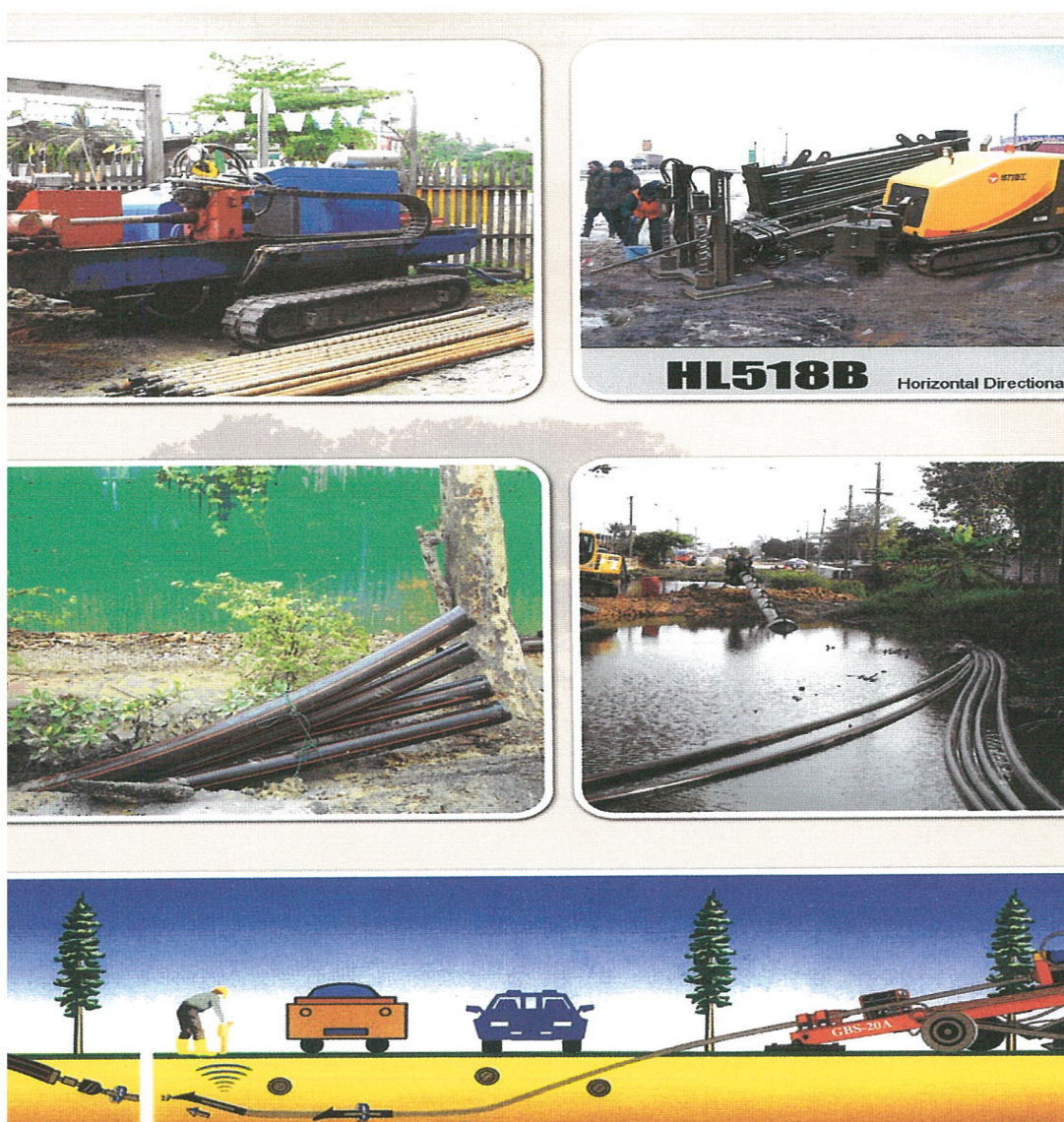
วิธีการปฏิบัติงาน

การเจาะดึงท่อลอดด้วยวิธี Horizontal Directional Drilling (HDD) เป็นวิธีการทำงานวางท่อร้อยสายไฟฟ้าแบบไม่ต้องขุดเปิดหน้าดินเพื่อป้องกันการขุดทำลายพื้นผิวจราจรและสิ่งปลูกสร้างที่อยู่บริเวณแนวเดียวกับสายไฟฟ้า ก่อนดำเนินการต้องสำรวจพื้นที่ในการเจาะเพื่อตรวจหาอุปสรรคใต้ดิน เช่น ท่อประปา ท่อระบายน้ำ ฯลฯ จากนั้นจึงกำหนดพื้นที่ในการติดตั้งเครื่องจักรให้เหมาะสม การเจาะดึงท่อลอดมีขั้นตอนการทำงานหลัก ๆ 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย

1. การเจาะต้น เป็นการเจาะ โดยใช้หัวเจาะตีไ้ที่ปลายท่อเหล็ก (Rod) ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 6 เซนติเมตร ความยาวท่อนละประมาณ 3.00 เมตร ดันและหมุนด้วยระบบไฮดรอลิกภายในหัวเจาะบรรจุตัวส่งสัญญาณคลื่นวิทยุโดยจะส่งสัญญาณไปยังผู้อ่านค่าและเครื่องจักรสามารถแปลสัญญาณบอกตำแหน่ง ความลึก การหมุนหัวเจาะ อุณหภูมิหัวเจาะ และกำลังแบดเตอร์รี่ของหัวสัญญาณ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะทำให้สามารถควบคุมทิศทางและความลึกของหัวเจาะได้
2. การสร้างอุโมงค์ เมื่อหัวเจาะ ๆ ถึงที่หมายตามกำหนดเราก็จะถอดหัวเจาะออกและใส่หัวคว้านรู (Reamer) เพื่อสร้างอุโมงค์ให้มีขนาดใหญ่ขึ้นตามความต้องการเพื่อขยายแนวเจาะที่เจาะ

ไว้ให้ใหญ่กว่าขนาดของท่อที่จะทำการลาก ในขั้นตอนนี้จะทำการอัดนํ้าโคลนละลายเบนโทไนท์ (Bentonite) และ โพลีเมอร์ (Polymer) เพื่อช่วยในการหล่อลื่นและสร้างผนังป้องกันดินพังภายในอุโมงค์

3. การดึงลากท่อกลับ เมื่อคว้านสร้างอุโมงค์ใหญ่พอตามความต้องการแล้วจึงทำการลากท่อด้วยหลักการลากท่อเข้าไปแทนที่ดินเดิม หลังจากขั้นตอนการทำงานเสร็จเรียบร้อยแล้วก็ทำความสะอาดภายในท่อก่อนทำการร้อยสายไฟฟ้าต่อไป

ภาพที่ 2-1 การเจาะดึงท่อลอดด้วยวิธี Horizontal Directional Drilling (HDD) (Underground cable system, 2005)

โครงการอ้างอิงที่แล้วเสร็จ

1. โครงการก่อสร้างปรับปรุงระบบจำหน่ายไฟฟ้าแบบเหนือนดินเป็นเคเบิลใต้ดิน จังหวัดภูเก็ต

พื้นที่รับผิดชอบ: การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต 2 (ภาคใต้) จังหวัดนครศรีธรรมราช

สถานที่ก่อสร้าง: ถนนเขาวราช (บริเวณแยกถนนเขาวราชตัดถนนติบुकถึงวงเวียนน้ำพุ) จังหวัดภูเก็ต

ระยะเวลาก่อสร้าง: 9 เดือน (ตุลาคม พ.ศ. 2557 ถึง มิถุนายน พ.ศ. 2558)

วงเงินก่อสร้าง: 30,520,500.00 บาท

ขอบเขตและปริมาณงาน

1.1 งานก่อสร้างเคเบิลใต้ดินแรงสูง

- ก่อสร้างบ่อพัก (Manhole) ชนิด 2T-8 จำนวน 8 บ่อ

- ก่อสร้างท่อร้อยสายไฟฟ้า HDPE PN10 แบบ HDD (Horizontal Directional Drilling)

ขนาด 2-160 มม. ระยะทาง 155 เมตร, ขนาด 4-160 มม. ระยะทาง 440 เมตร และขนาด 6-160 มม.

ระยะทาง 75 เมตร

- ร้อยสายเคเบิลใต้ดิน XLPE ระบบ 33 เควี. ตัวนำทองแดงชนิดแกนเดี่ยว ขนาด

240 ตร.มม. ระยะทาง 655 วงจร-เมตร และขนาด 50 ตร.มม. ระยะทาง 635 วงจร-เมตร

- ติดตั้ง Compact Unit Substation ระบบ 3 เฟส 33,000-400/230 โวลท์ ขนาด

1,000 เควีเอ. จำนวน 1 ชุด

1.2 งานก่อสร้างเคเบิลใต้ดินแรงต่ำ

- ก่อสร้างบ่อพัก (Hand hole) ชนิด HH-1 จำนวน 21 บ่อ

- ก่อสร้างท่อร้อยสายไฟฟ้า HDPE PN8 แบบ Semi Buried ขนาด 2-50 มม. ระยะทาง

20 เมตร, ขนาด 2-75 มม. ระยะทาง 260 เมตร, ขนาด 2-90 มม. ระยะทาง 200 เมตร, ขนาด 4-90 มม.

ระยะทาง 265 เมตร และขนาด 6-90 มม. ระยะทาง 175 เมตร

- ร้อยสายเคเบิลใต้ดินแรงต่ำ ตัวนำทองแดงชนิดแกนเดี่ยว ขนาด 185 ตร.มม. ระยะทาง

1,280 วงจร-เมตร, ขนาด 95 ตร.มม. ระยะทาง 580 วงจร-เมตร และขนาด 50 ตร.มม. ระยะทาง

55 วงจร-เมตร

สรุปผลการดำเนินงานโครงการ

1. ขาดการประชาสัมพันธ์โครงการ

2. ก่อนโครงการแล้วเสร็จมีการต่อต้านจากประชาชนจำนวนมากที่อาศัยอยู่บริเวณ

ใกล้เคียงพื้นที่ก่อสร้างที่ได้รับผลกระทบโดยตรงในการดำเนินชีวิต เช่น ฝุ่นควันจากการก่อสร้าง

มลภาวะด้านเสียง การจราจรที่ติดขัด เป็นต้น แต่เมื่อโครงการแล้วเสร็จกลับได้รับความชื่นชมใน

ความสวยงามน่าอยู่ของถนนเส้นนี้

3. ต้องเสียค่าใช้จ่ายของสาธารณูปโภคเดิมที่เสียหาย เนื่องจากอยู่บริเวณใกล้เคียงกับพื้นที่การปฏิบัติงานโครงการ 3-4 เปอร์เซ็นต์ของมูลค่างานโครงการ
4. ไม่มีการออกแบบระบบการระบายน้ำล้นหน้าที่ดีพอ ทำให้น้ำท่วมขังในบางส่วนงาน
5. อุปกรณ์ ป้ายสัญญาณต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานมีจำนวนไม่เพียงพอ
6. วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในโครงการจัดหาไม่ทันตามความต้องการใช้งาน
7. ขาดแคลนช่างชำนาญงานในการควบคุมเครื่องจักรพิเศษ เนื่องจากไม่มีการอบรมพนักงานอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ ๆ
8. เอกสาร จดหมายระหว่างหน่วยงานล่าช้า
9. โครงการล่าช้าเป็นเวลา 3 เดือน เนื่องจากการต่อต้านของชาวบ้าน พื้นที่การทำงานทับซ้อนกับสาธารณูปโภคเดิม และการจราจรที่หนาแน่นในตอนกลางวัน

2. โครงการก่อสร้างปรับปรุงระบบจำหน่ายไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดิน จังหวัดสงขลา

พื้นที่รับผิดชอบ: การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต 3 (ภาคใต้) จังหวัดยะลา

สถานที่ก่อสร้าง: บริเวณถนนนครใน จังหวัดสงขลา

ระยะเวลาก่อสร้าง: 6 เดือน (สิงหาคม พ.ศ. 2558 ถึง มกราคม พ.ศ. 2559)

วงเงินก่อสร้าง: 34,656,000.00 บาท

ขอบเขตและปริมาณงาน

2.1 งานก่อสร้างเคเบิลใต้ดินแรงสูง

- วางสายเคเบิลใต้ดิน XLPE ระบบ 33 เควี. ตัวนำทองแดงชนิดแกนเดี่ยว ขนาด 240 ตร.มม. ระยะทาง 1,546 วงจร-เมตร และขนาด 50 ตร.มม. ระยะทาง 848 วงจร-เมตร

2.2 งานก่อสร้างและติดตั้งหม้อแปลง

- ติดตั้งหม้อแปลงระบบ 3 เฟส 33,000-400/230 โวลท์ ขนาด 315 เควีเอ. จำนวน 5 เครื่อง และขนาด 250 เควีเอ. จำนวน 1 เครื่อง

2.3 งานก่อสร้างเคเบิลใต้ดินแรงต่ำ

- วางสายเคเบิลใต้ดินระบบแรงต่ำ ตัวนำทองแดงชนิดแกนเดี่ยว ขนาด 95 ตร.มม. ระยะทาง 476 วงจร-เมตร และขนาด 185 ตร.มม. ระยะทาง 2,868 วงจร-เมตร

สรุปผลการดำเนินงานโครงการ

1. มีการต่อต้านจากประชาชนที่อยู่บริเวณพื้นที่ก่อสร้าง เนื่องจากยังไม่เข้าใจถึงการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
2. พื้นที่การวางสายเคเบิลใต้ดินทับซ้อนกับแนวท่อประปาของการประปาส่วนภูมิภาค

ทำให้การปฏิบัติงานไม่ตรงตามแบบแปลนที่ออกแบบไว้

3. ขาดแคลนแรงงานในการปฏิบัติงาน และเจ้าหน้าที่ประสานงานโครงการ

4. การออกเอกสารขออนุญาตต่าง ๆ ล่าช้า

แนวทางการแก้ไขปัญหาลงอุปสรรคทั้ง 2 โครงการ

จากสภาพปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นทั้งสองโครงการ จะเห็นว่าบางปัญหาเป็นปัญหาที่คล้ายคลึงกันซึ่งยังไม่ได้รับการแก้ไข คือ ก่อนเริ่มโครงการควรมีการประชาสัมพันธ์โครงการ เพื่อให้ประชาชนรับรู้ถึงประโยชน์ที่เห็นชัดเจนเป็นรูปธรรมคือความสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อยของสถานที่หรือถนนเส้นนั้น ๆ เมื่อโครงการแล้วเสร็จโดยยกตัวอย่างโครงการอื่นที่เกิดขึ้นแล้วเห็นผลจริงเพื่อลดการต่อต้านคัดค้านของมวลชนลงได้ระดับหนึ่ง การร่วมสำรวจออกแบบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นการยืนยันข้อมูลที่เป็นปัจจุบันจะช่วยลดปัญหาการทับซ้อนของพื้นที่ การปฏิบัติงานเพื่อมิให้เกิดความเสียหายกับระบบสาธารณูปโภคอื่นที่อยู่ใต้ดินเดิม การจัดอบรมความรู้ทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับงานโครงการให้กับเจ้าหน้าที่ก่อนเริ่มดำเนินงานทุกโครงการหรือเมื่อมีเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องกับงานที่ปฏิบัติ เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาด้านการจราจรของเมืองใหญ่ ๆ บางส่วนงานต้องปรับเปลี่ยนเวลาปฏิบัติงานเป็นช่วงเวลากลางคืนเหมือนการปฏิบัติงานเคเบิลใต้ดินของการไฟฟ้านครหลวงในกรุงเทพฯ ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้

ความหมายของการบริหารงานก่อสร้าง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานก่อสร้างรูปแบบต่าง ๆ พบว่ามีผู้ให้ความหมายของการบริหารงานก่อสร้างไว้ ดังนี้

กมล ยิ้มละมัย (2553, หน้า 23) กล่าวว่า การบริหารโครงการก่อสร้าง คือ การจัดการการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่อย่างเหมาะสมและสมบูรณ์ที่สุด เพื่อให้การดำเนินโครงการบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

เคอร์เนอร์ (Kerzner, 1998, pp. 2-5) กล่าวว่า การบริหารงานก่อสร้างเป็นงานหรือหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนโครงการ การปฏิบัติงานโครงการ การติดตามผลของโครงการ และเป็นขั้นตอนหรือกระบวนการจัดองค์การ ซึ่งเป็นการควบคุมทรัพยากรขององค์กรเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายของโครงการนั้น ๆ โดยมีการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์เฉพาะด้านเพื่อให้เกิดความชัดเจนของงานที่ปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับ โรบิน และ โคลเตอร์ (Robbin and Coulter, 1999, p. 289) ที่กล่าวว่า การบริหารงานก่อสร้าง หมายถึง งานที่ทำให้กิจกรรมของโครงการสำเร็จทันเวลาตามที่กำหนด โดยใช้งบประมาณและเงื่อนไขตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

สรุปได้ว่า การบริหารงานก่อสร้าง หมายถึง การรวมวิธีการออกแบบ การวางแผน และการทำงานเข้าไว้ด้วยกัน โดยดำเนินการบริหารให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการออกแบบไปจนถึงโครงการแล้วเสร็จ มีการควบคุมคุณภาพงาน ควบคุมเวลา ควบคุมค่าใช้จ่ายและงบประมาณ โครงการ ตลอดจนมีการจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ลักษณะการบริหารงานก่อสร้าง

ณัฐพงศ์ นามวงษา (2552, หน้า 15-16) กล่าวว่า งานก่อสร้างในปัจจุบันเป็นผลผลิตที่เกิดขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของมนุษย์หรือปัจจัย 4 นั้นเอง ทำให้งานก่อสร้างในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์ไปเป็นงานก่อสร้างทางธุรกิจและสาธารณูปโภค จึงจัดได้ว่างานก่อสร้างเป็นงานที่มีลักษณะที่แตกต่างจากอุตสาหกรรมการผลิตประเภทอื่น คือ

1. งานก่อสร้างเป็นงานผลิตในที่ หมายถึง ผลผลิตเกิดขึ้นในแหล่งผลิต เมื่อผลิตแล้วเคลื่อนย้ายได้ยากและการบริการก็เกิดขึ้นในแหล่งผลิตเช่นเดียวกัน ส่วนอุตสาหกรรมการผลิตประเภทอื่นผลิตในแหล่งผลิต เมื่อผลิตเสร็จแล้วการบริการ การจำหน่าย และการใช้สอยเกิดขึ้นนอกแหล่งผลิต ทำให้การจัดการด้านการผลิตแตกต่างกัน

2. ลักษณะและรูปแบบของการผลิตเปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ตามวัตถุประสงค์หรือผู้ใช้บริการจากสิ่งก่อสร้าง

2.2 ตามสภาพแวดล้อมของภูมิประเทศ สภาพดินฟ้าอากาศ ฤดูกาล ศาสนา

วัฒนธรรมประเพณีแตกต่างกัน

2.3 ตามสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ชุมชน และข้อกฎหมายท้องถิ่น

3. การก่อสร้างใช้ระยะเวลาและใช้ต้นทุนการผลิตสูง ทำให้อัตราเสี่ยงในการทำธุรกิจสูงตามไปด้วย การผันแปรทางด้านต่าง ๆ ที่มีผลต่อโครงการควบคุมได้ยากซึ่งทำให้ระยะเวลาในการก่อสร้างนานขึ้น

4. การผลิตใช้บุคลากรจำนวนมาก หลายระดับสาขาอาชีพรวมถึงการใช้แรงงานไร้ฝีมือจำนวนมาก ทำให้การจัดสรรบุคลากรทั้งในด้านปริมาณ คุณภาพ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรฐานฝีมือแรงงานหรือการเคลื่อนย้ายแรงงานทำได้ยาก การทำงานจึงล่าช้า งานเสร็จไม่ทันตามเวลาที่กำหนดซึ่งทำให้ต้องมีการปรับแผนการทำงานตลอดเวลา

จากที่กล่าวมาทั้งหมด งานก่อสร้างมีลักษณะเฉพาะดังนี้

1. เป็นงานผลิตที่ต้องทำในที่โล่งแจ้ง ในอาณาบริเวณกว้างใหญ่ภายใต้สภาพอากาศที่แปรผันเป็นประจำ

2. แผนการปฏิบัติงานจะแปรเปลี่ยนไปในลักษณะวันต่อวัน
3. เป็นงานที่ต้องใช้ฝีมือและบุคลากรที่มีความชำนาญเป็นพิเศษในบางสาขา
4. เป็นงานที่มีความเสี่ยงสูงกว่างานประเภทอื่นทั้งด้านร่างกายและจิตใจ
5. สถานที่ตั้งของสิ่งก่อสร้างจะกระจายไปทุกแห่งตามท้องถิ่นต่าง ๆ
6. เป็นผลผลิตที่สำเร็จด้วยบุคคล 2 กลุ่ม คือ สถาปนิกซึ่งทำงานด้านการออกแบบและ ผู้รับเหมาก่อสร้างหรือผู้ผลิต
7. เป็นงานที่ขึ้นอยู่กับช่างฝีมือและขึ้นอยู่กับแรงงานเกือบทั้งหมด ดังนั้น ค่าแรงงานของ คนงานจึงมีส่วนสูงตาม

สรุปได้ว่า ลักษณะการบริหารงานก่อสร้างขึ้นอยู่กับรูปแบบความแตกต่างของลักษณะงานที่ดำเนินการ แต่สิ่งที่เหมือนกันก็คือ การวางแผน การควบคุมงานและคุณภาพให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ขององค์กร ซึ่งแต่ละโครงการมีข้อจำกัดทางด้านงานก่อสร้างที่แตกต่างกัน วิธีการแก้ไขปัญหาอุปสรรคจึงแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับความสามารถของทั้งผู้บริหารและบุคลากรในองค์กรนั้น ๆ

หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้บริหารงานก่อสร้าง

สุทธา ศิริวงษ์เจริญ (2553, หน้า 7-9) แบ่งระดับการบริหารงานออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. นักบริหารระดับสูง รับผิดชอบในการวางแผนขององค์กรโดยรวม เป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ที่ถือเป็นนโยบายหลักของกิจการ ดังนี้

- 1.1 กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision)
- 1.2 กำหนดภารกิจ (Mission)
- 1.3 กำหนดจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของกิจการ โดยรวม (Goal)
- 1.4 กำหนดกลยุทธ์หลักหรือยุทธศาสตร์สำคัญ (Grand strategies)

2. นักบริหารระดับกลาง รับผิดชอบในการวางแผนของหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในสายงานหลัก (Line or primary functions) และสายงานบริหาร หรืออำนวยการ (Administrative or supportive functions) เป็นผู้ที่นำกลยุทธ์หลักที่นักบริหารระดับสูงกำหนดขึ้นไปแปลงเป็นกลยุทธ์ที่เป็นประโยชน์และเป็นการสนองตอบความต้องการด้านต่าง ๆ ของลูกค้าและผู้รับบริการ โดยลำดับงานได้ดังนี้

2.1 กำหนดกลยุทธ์ของฝ่ายที่สอดคล้องกับกลยุทธ์หลักของกิจการ จากนั้นแผนกต่าง ๆ จะแปลงกลยุทธ์ของฝ่ายเป็นกลยุทธ์ โดยเป็นการดำเนินงานที่ครอบคลุมทั้งงานประจำ งานชั่วคราว หรือที่เรียกในทางการบริหารว่างาน โครงการนั่นเอง

2.2 วางแนวทางในการประสานงานระหว่างงานประจำกับงานโครงการในแผนกเดียวกันหรือระหว่างแผนก

2.3 การกำหนดบรรทัดฐานที่จะเป็นประโยชน์ต่อการควบคุมและประเมินผลของนักบริหารระดับต้น

3. นักบริหารระดับต้น รับผิดชอบในการวางแผนดำเนินงานของหน่วยงานในระดับปฏิบัติการ ทำงานร่วมกับนักบริหารระดับกลางอย่างใกล้ชิดที่จะแปลงกลยุทธ์หรือกลวิธีให้เป็นแผนดำเนินงาน ประกอบด้วย

3.1 การจำแนกโครงสร้างงานของทั้งงานประจำและงานโครงการออกมาในรูปของชุดกิจกรรมที่ต้องดำเนินงานทั้งในระยะสั้น (ปีงบประมาณ) และตามระยะเวลาของโครงการ

3.2 การกำหนดเวลาที่ต้องใช้ในการดำเนินงานตามกิจกรรมที่วางไว้

3.3 การจัดสรรทรัพยากรให้แก่กิจกรรม

3.4 การกำหนดผู้รับผิดชอบรวมทั้งอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ

3.5 การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานและการจัดวางระบบการควบคุมที่เน้นทั้งในส่วนของควบคุมทรัพยากร การควบคุมกระบวนการทำงาน และการควบคุมผลงานหรือผลลัพธ์

3.6 การกำหนดระบบและเวลาของการรายงานช่องทางและวิธีการสื่อสาร

จากความสัมพันธ์ของแผนระดับต่าง ๆ ดังกล่าวจะเห็นได้ว่านโยบายหรือกลยุทธ์ที่นักบริหารระดับสูงกำหนด เมื่อแปลงไปสู่กลวิธีในระดับปฏิบัติการจะประกอบด้วยงานประจำและงานโครงการที่ต้องดำเนินงานเป็นจำนวนมากโดยกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติในระดับล่างสุดมีหน่วยงานที่ร่วมกันดำเนินการหลายหน่วยงาน ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าการตัดสินใจเพื่อกำหนดนโยบาย แผน และโครงการของหน่วยงานต่าง ๆ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารแต่ละระดับทั้งในการกำหนดนโยบายหรือกลยุทธ์จากระดับบนผ่านลงไปยังนักบริหารระดับกลางจนถึงระดับต้นจะต้องรับข้อเท็จจริง หรือข้อมูลความคิดเห็นจากระดับล่างเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจประกอบการวางแผนของนักบริหารระดับสูงอีกชั้นหนึ่งด้วย

วิสูตร จิรดำเกิง (2544, หน้า 36-45) กล่าวว่า งานก่อสร้างทุกโครงการจะต้องมีผู้ออกแบบเข้าไปเกี่ยวข้องทำหน้าที่แทนเจ้าของโครงการ โดยใช้ความรู้ความสามารถในการกำหนดรูปแบบ โครงสร้างรายละเอียดต่าง ๆ ที่ได้รับข้อมูลและความต้องการจากเจ้าของโครงการ สถาปนิกหรือวิศวกรผู้ออกแบบมีหน้าที่และความรับผิดชอบให้บริการด้านการออกแบบ เขียนแบบ จัดทำรายการก่อสร้างตามหลักวิชาการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ อีกทั้งร่วมกับฝ่ายจัดการก่อสร้างในเรื่องต่าง ๆ เช่น การจัดประกวดราคางานก่อสร้าง การชี้สถานที่หรือข้อสงสัยเกี่ยวกับรูปแบบงานก่อสร้างแก่ผู้เข้าประกวดราคา การคัดเลือกผู้รับเหมา การพิจารณาขั้นตอน

แผนการปฏิบัติงานและควบคุมงานให้ดำเนินไปตามแบบรูปรายการที่กำหนดไว้ การให้คำปรึกษาด้านแบบก่อสร้างรายการที่กำหนดและการตีความในแบบรูปที่ไม่ชัดเจนระหว่างการก่อสร้าง การพิจารณาให้ความเห็นชอบในการใช้วัสดุก่อสร้างตามรูปแบบรายการก่อสร้างหรือรายการต่าง ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลง การพิจารณาแก้ไข เพิ่ม-ลดงานเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด การร่วมประชุมโครงการเพื่อช่วยแก้ปัญหาอุปสรรคระหว่างการก่อสร้าง ซึ่งสอดคล้องกับ สันติ ชินานุวัตินวงศ์ (2545, หน้า 2-8) จำแนกผู้เกี่ยวข้องกับการบริหารงานก่อสร้างออกเป็น 3 กลุ่มหลัก คือ เจ้าของผู้ออกแบบ และผู้รับเหมาก่อสร้าง เจ้าของเป็นผู้ที่ทำให้เกิดงานและเป็นผู้จ่ายเงินให้กับผู้ออกแบบและผู้รับเหมาก่อสร้าง ผู้ออกแบบมีหน้าที่หลัก คือ รับผิดชอบในการระบุรายละเอียดและข้อกำหนดต่าง ๆ มีการรับผิดชอบด้านงบประมาณค่าใช้จ่ายที่มีผลกระทบต่อต้นทุนโดยรวม ผู้ออกแบบประกอบด้วย สถาปนิกและวิศวกรด้านต่าง ๆ เป็นผู้ที่แปรความต้องการของเจ้าของให้อยู่ในรูปของแบบรูปและรายการข้อกำหนด เพื่อให้ผู้รับเหมาก่อสร้างสามารถทำการก่อสร้างได้ตามที่เจ้าของต้องการ โดยมีหน้าที่รับผิดชอบในการคำนวณออกแบบทางเลือกต่าง ๆ จัดทำแบบรูปและรายการข้อกำหนด มาตรฐานต่าง ๆ ทำการตรวจสอบรายละเอียดการก่อสร้าง ประมาณราคาก่อสร้างให้แก่เจ้าของงาน และให้คำปรึกษาเมื่อเกิดปัญหาระหว่างการก่อสร้าง

สรุปได้ว่า ผู้บริหารงานก่อสร้างที่ดี ต้องทำหน้าที่ประสานงานระหว่างส่วนงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้งานก่อสร้างดำเนินไปตามแผนงานอย่างราบรื่น ไม่มีอุปสรรคหรือเกิดปัญหาให้น้อยที่สุด ทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในงานที่บริหาร

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประสานงาน

การบริหารงานในปัจจุบันสภาพองค์การและหน่วยงานต่าง ๆ มีขนาดใหญ่และมีความซับซ้อนแตกต่างกันมักก่อให้เกิดความยุ่งยากและความขัดแย้งในการปฏิบัติงานทำให้เกิดความจำเป็นที่ต้องแสวงหาวิธีที่จะบริหารองค์การให้เกิดประสิทธิภาพ และบรรลุผลตามเป้าหมายขององค์การที่วางไว้ การประสานงาน (Co-ordination) นับเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในกระบวนการบริหารงาน

จิตพันธ์ รักรไคร้ (2553, หน้า 23) กล่าวว่า การประสานงาน หมายถึง การดำเนินงานวิธีการปฏิบัติงาน หรือรูปแบบในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ทั้งภายในและภายนอก ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อลดความขัดแย้ง ลดความซ้ำซ้อน และสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันให้ได้มากที่สุด

จักรพงษ์ แสงเพชร (2553, หน้า 13) กล่าวว่า การประสานงาน หมายถึง การที่หน่วยงานหรือองค์การต่าง ๆ ที่ต้องทำงานร่วมกันในทุกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องโดยมีจุดมุ่งหมายและ

วัตถุประสงค์เดียวกัน เพื่อให้งานแล้วเสร็จสมบูรณ์อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

วิจิตร อวาทกุล (2541, หน้า 159) กล่าวว่า การประสานงาน หมายถึง การจัดความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันของปัจจัยในการบริหาร อันได้แก่ คน เงิน วัสดุ วิธีการ จิตใจ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายร่วมมือปฏิบัติการเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ป้องกันการทำงานที่ซ้ำซ้อนขัดแย้งหรือเหลื่อมล้ำกัน เพื่อให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่นโดยการจัดให้กลุ่มบุคคลได้ใช้ความสามารถอย่างมีประสิทธิภาพในลักษณะที่เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันมีสมานฉันท์ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของงานที่กำหนดไว้และได้แบ่งประเภทของการประสานงานออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

ลักษณะที่ 1 การประสานงานแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การประสานงานภายในองค์การ (Internal Co-ordination)
2. การประสานงานภายนอกองค์การ (External Co-ordination)

ลักษณะที่ 2 การประสานงานแบ่งออกได้ ดังนี้

1. การประสานงานในแนวดิ่ง แนวดิ่ง (Vertical) ได้แก่ การประสานงานของผู้บังคับบัญชามาสู่ผู้ใต้บังคับบัญชา (Top down) และการประสานงานระหว่างผู้ใต้บังคับบัญชากับผู้บังคับบัญชา (Bottom up)

2. การประสานงานในแนวนอน แนวนอน (Horizontal) ได้แก่ การประสานงานในระดับผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานระดับเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน

ลักษณะที่ 3 การประสานงานแบ่งออกได้โดยพิจารณาจากวิธีการ ดังนี้

1. การประสานงานอย่างเป็นทางการ (Formal)
2. การประสานงานอย่างไม่เป็นทางการ (Informal)

สรุปได้ว่า การประสานงาน หมายถึง การจัดวิธีการทำงานให้สัมพันธ์สอดคล้องกันระหว่างบุคคลเพื่อให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ร่วมมือปฏิบัติงานเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันไม่ทำงานขัดแย้งหรือเหลื่อมล้ำกัน ทั้งนี้เพื่อให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนโยบายขององค์การ ส่วนประเภทการประสานงานนั้นมีลักษณะแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับแนวคิดของแต่ละบุคคล

แนวคิดและทฤษฎีการมีส่วนร่วม

ผู้ศึกษาได้รวบรวมแนวคิดและทฤษฎีในส่วนเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม ดังนี้

มนูญ สายสินพคุณ (2550, หน้า 36) กล่าวว่า การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การบริหารงานที่บุคลากรกลุ่มเล็กทำงานอย่างเดียวกันหรือเกี่ยวข้องกันประมาณ 5-15 คนรวมกันอย่างอิสระและสมัครใจ เพื่อทำกิจกรรมที่ส่งผลต่อการปรับปรุงคุณภาพงานของตนตลอดจนแก้ไข

ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานโดยไม่ขัดแย้งกับนโยบายหลักขององค์กร ดังนั้นรูปแบบของการปฏิบัติงานจึงเป็นการทำงานเป็นทีม โดยมีหัวหน้ากลุ่มเป็นผู้นำทีม

ถวิลวดี บุรีกุล (2550) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนมีหลายระดับโดยวิธีการแบ่งระดับขึ้นการมีส่วนร่วมของประชาชน อาจแบ่งได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และความละเอียดของการแบ่งเป็นสำคัญ

ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนเรียงตามลำดับจากต่ำสุดไปหาสูงสุด ได้แก่

1. ระดับการให้ข้อมูล เป็นระดับต่ำสุดและเป็นวิธีการง่ายที่สุดของการติดต่อสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่กับประชาชนเพื่อให้ข้อมูลแก่ประชาชนเกี่ยวกับการตัดสินใจของผู้วางแผนโครงการ แต่ไม่เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นหรือเข้ามาเกี่ยวข้องกับใด ๆ วิธีการให้ข้อมูลอาจทำได้หลายวิธี เช่น การแถลงข่าว การแจกข่าว การแสดงนิทรรศการ และการทำหนังสือพิมพ์ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ

2. ระดับการเปิดรับความคิดเห็นจากประชาชน เป็นระดับขั้นที่สูงกว่าระดับแรก กล่าวคือ เจ้าหน้าที่เชิญชวนให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นเพื่อให้ได้ข้อมูลมากขึ้นและประเด็นในการประเมินข้อดีข้อเสียชัดเจนยิ่งขึ้น

3. ระดับการปรึกษาหารือ เป็นระดับขั้นการมีส่วนร่วมของประชาชนที่สูงกว่าการเปิดรับความคิดเห็นจากประชาชน เป็นการเจรจากันอย่างเป็นทางการระหว่างเจ้าหน้าที่และระบบการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม

4. ระดับการวางแผนร่วมกัน เป็นระดับขั้นที่สูงกว่าการปรึกษาหารือ กล่าวคือ เป็นเรื่องการมีส่วนร่วมที่มีขอบเขตกว้างมากขึ้น มีความรับผิดชอบร่วมกันในการวางแผนเตรียมโครงการและผลที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินงานต่าง ๆ เหมาะสมที่จะใช้สำหรับการพิจารณาประเด็นที่มีความยุ่งยากซับซ้อนและมีข้อโต้แย้งมาก เช่น การใช้กลุ่มที่ปรึกษาซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

5. ระดับการร่วมปฏิบัติ เป็นระดับขั้นที่สูงถัดไปจากระดับการวางแผนร่วมกัน คือเป็นระดับที่ผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานกับประชาชนร่วมกันดำเนินการ เป็นขั้นการนำโครงการไปปฏิบัติร่วมกันเพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

6. ระดับการร่วมติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล เป็นระดับการมีส่วนร่วมที่มีผู้เข้าร่วมน้อยแต่มีประโยชน์ที่ผู้เกี่ยวข้องหรือได้รับผลกระทบสามารถติดตามการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ ได้ รูปแบบของการติดตามตรวจสอบหรือประเมินผลอาจอยู่ในรูปแบบของการจัดตั้งคณะกรรมการติดตามประเมินผลที่มาจากหลายฝ่าย การสอบถามประชาชนโดยทำการสำรวจเพื่อให้ประชาชนประเมิน เป็นต้น

7. ระดับการควบคุมโดยประชาชน เป็นระดับสูงสุดของการมีส่วนร่วมโดยประชาชน เพื่อแก้ปัญหาข้อขัดแย้งที่มีอยู่ทั้งหมด

ไพโรจน์ สุขสัมฤทธิ์ (2531, หน้า 24-36) กล่าวว่า การพัฒนาที่ยืดการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหลักนั้นมีการใช้กันมานานแล้ว โดยเฉพาะในงานพัฒนาชุมชนแต่ได้ถูกบังคับโดยกระแสความคิดทางการพัฒนาที่เกิดขึ้นใหม่ โดยเฉพาะกระแสความคิดที่มุ่งการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งละเลยฐานะการพัฒนาที่ยึดมนุษย์เป็นศูนย์กลาง ประสบการณ์ที่ผ่านมาช่วยให้มีการพลิกฟื้นนำเอาการมีส่วนร่วมของประชาชนมาเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญอีกครั้ง ซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนต้องมีความหมายครอบคลุมในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. ประชาชนมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากโครงการ
2. ประชาชนมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือปฏิบัติตามโครงการ
3. ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจตลอดกระบวนการพัฒนา

นอกจากนี้ได้เสนอสาระสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชนในแง่การบริหารการพัฒนาว่า ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1. ช่วยทำให้ประชาชนยอมรับโครงการมากขึ้น เนื่องจากเป็นโครงการที่ตรงกับปัญหาและความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง
2. ประชาชนจะมีความรู้สึกผูกพัน รู้สึกเป็นเจ้าของโครงการมากยิ่งขึ้น
3. การดำเนินงาน โครงการจะราบรื่นเมื่อได้รับความร่วมมือจากประชาชนมากขึ้น
4. โครงการจะให้ประโยชน์แก่ประชาชนมากขึ้น และมีการระดมทรัพยากรเมื่อมีการพัฒนามากยิ่งขึ้น
5. ช่วยพัฒนาขีดความสามารถของประชาชนมากยิ่งขึ้น

สามารถแยกประเภทการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นแบบ การมีส่วนร่วมที่แท้จริง กับ การมีส่วนร่วมไม่แท้จริง

การมีส่วนร่วมที่แท้จริง หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการตั้งแต่เริ่มต้นจนจบโครงการ เริ่มตั้งแต่ร่วมทำการศึกษาค้นคว้าปัญหาและความต้องการร่วมคิดและหาวิธีแก้ปัญหา หรือเพื่อสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ร่วมตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ร่วมปฏิบัติตามนโยบาย แผนงานหรือโครงการให้บรรลุตามที่กำหนดไว้ และร่วมควบคุมติดตามประเมินผล

การมีส่วนร่วมไม่แท้จริง เป็นการมีส่วนร่วมเพียงบางส่วน โดยเฉพาะเข้าร่วมในการปฏิบัติตามโครงการที่ได้มีการกำหนดไว้แล้ว

องค์ประกอบการมีส่วนร่วมของประชาชน

โคเฮน และอัฟฮอฟ (Cohen & Uphoff, 1977, p. 6 อ้างถึงใน สุทัศน์ ทาวงศ์มา, 2544, หน้า 6-9) ได้เสนอแนวคิดในการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมในการพัฒนาว่า มี 3 มิติ และ 2 บริบท ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. มิติ (Dimensions) มี 3 มิติ คือ

1.1 มีส่วนร่วมอะไรบ้าง แบ่งเป็นการมีส่วนร่วมตัดสินใจ การมีส่วนร่วมดำเนินการ เช่น สนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ การบริหารกิจการหรือการประสานงาน เป็นต้น การมีส่วนร่วมได้รับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมประเมินผลการดำเนินงาน

1.2 มีส่วนร่วมกับใครบ้าง ได้แก่ มีส่วนร่วมกับชาวบ้าน ผู้นำชุมชน เจ้าหน้าที่ราชการ นักพัฒนาเอกชน ซึ่งให้พิจารณาถึงคุณลักษณะของผู้เข้ามามีส่วนร่วมในเรื่อง เพศ สถานภาพ ครอบครัว อาชีพ และรายได้

1.3 มีส่วนร่วมอย่างไรบ้าง ได้แก่ การมีส่วนร่วมโดยสมัครใจหรือถูกบังคับ ลักษณะรูปแบบของการมีส่วนร่วมโดยผ่านองค์กรประชาชนหรือโดยตรง

2. บริบท (Contexts) มี 2 บริบท คือ

2.1 ลักษณะของโครงการ โดยพิจารณาว่ามีความซับซ้อนของเทคโนโลยีเพียงใด ลักษณะของประโยชน์ที่ได้รับและเงื่อนไขที่กำหนด เช่น การเข้าถึงการบริหารโครงการ ความยืดหยุ่นของโครงการ เป็นต้น

2.2 สภาพแวดล้อมของกิจกรรมตามโครงการ ได้แก่ ปัจจัยทางประวัติศาสตร์ ปัจจัยทางกายภาพและธรรมชาติ ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม ปัจจัยทางการเมือง เป็นต้น

ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน

เบอร์แทรนด์ (Bertrand, 1958, pp. 145-147 อ้างถึงใน พ.จ.ต.สมชาย รัตนภาสกร, 2550, หน้า 13) กล่าวถึงปัจจัยทางวัฒนธรรมของประชาชนที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วม ซึ่งได้แก่ ลักษณะส่วนบุคคลต่าง ๆ คือ

1. อายุ
2. เพศ
3. สถานภาพทางสังคม
4. อาชีพ
5. การศึกษา
6. ถิ่นที่อยู่อาศัย
7. ระยะเวลาที่อยู่ในท้องถิ่น

8. ปัจจัยอื่น ๆ เช่น การอาศัยในเขตเมืองหรือชานเมือง จำนวนสมาชิกในครอบครัวและ ลักษณะครอบครัว ค่านิยม ทักษะคิด เป็นต้น

สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วม คือ กระบวนการที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีโอกาสได้เข้าร่วมในการ รับรู้ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหาหรือประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้น ร่วมกระบวนการตัดสินใจ ร่วมกระบวนการพัฒนา ร่วมรับผลประโยชน์จากการ พัฒนานั้น และสุดท้ายร่วมในการประเมินผลของงานนั้น ๆ

แนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่

การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management NPM) ถือเป็นปรัชญาการบริหารจัดการที่ภาครัฐนำมาใช้ตั้งแต่ช่วงทศวรรษที่ 1980 เพื่อสร้างระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ให้มีความทันสมัยยิ่งขึ้น การเกิดขึ้นของแนวคิดนี้ในหลาย ๆ ประเทศก็เพื่อต้องการสร้างหน่วยงาน ให้มีการขับเคลื่อนด้วยพันธกิจ มีการกระจายอำนาจ มีลักษณะยืดหยุ่น มีการเชื่อมโยงเครือข่าย ระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ความต้องการที่จะให้หน่วยงานเป็นไปในแนวทางดังกล่าว มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ สามารถ ตอบสนองความต้องการของประชาชนในฐานะผู้รับบริการสาธารณะได้อย่างครอบคลุม สะดวก รวดเร็วยิ่งขึ้น โดยการนำเอาวิธีการหรือเทคนิคต่าง ๆ ที่ปฏิบัติกันอยู่ในภาคธุรกิจเอกชนเข้ามาปรับ ใช้ในภาครัฐกิจ

เทพศักดิ์ บุญยรัตพันธุ์ (2554, หน้า 194) กล่าวว่า การจัดการภาครัฐแนวใหม่ตั้งอยู่บน สมมติฐานของความเป็นสากลของทฤษฎีการบริหารและเทคนิควิธีการจัดการ สามารถนำไป ประยุกต์ใช้ได้ทั้งการบริหารรัฐกิจและการบริหารธุรกิจ ซึ่งเป็นกระแสความคิดที่สอดคล้องกับรัฐ ประศาสนศาสตร์แบบคลาสสิกของ Woodrow Wilson ที่เน้นแยกการเมืองออกจากการบริหารงาน และหลักวิทยาศาสตร์การจัดการ (Scientific management) ของ Frederick Taylor โดยมุ่งเน้นให้ ความสำคัญต่อการประหยัด (economy) ประสิทธิภาพ (efficiency) และประสิทธิผล (effectiveness) แนวคิดดังกล่าวต้องการให้มีการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์และวิธีการบริหารงานภาครัฐไปจากเดิม ที่ให้ความสำคัญต่อทรัพยากรหรือปัจจัยนำเข้า (input) และอาศัยกฎระเบียบเป็นเครื่องมือในการ ดำเนินงาน โดยหันมาเน้นถึงวัตถุประสงค์และสัมฤทธิ์ผลของการดำเนินงานทั้งในแง่ผลผลิต (output) ผลลัพธ์ (outcome) และความคุ้มค่าของเงิน (value for money) รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพ และสร้างความพึงพอใจให้แก่ประชาชนผู้รับบริการ

วสันต์ เหลืองประภัสร์ (2548, หน้า 45-46) กล่าวว่า การจัดการภาครัฐแนวใหม่มีจุดเน้น ที่สำคัญคือ การเน้นความสำคัญไปที่ระบบการจัดการมากกว่านโยบาย การมุ่งเน้นผลงานและ

ประสิทธิภาพ การมุ่งปรับโครงสร้างในแบบระบบราชการที่มีความทะเยอทะยานใหญ่โตไปสู่องค์กรที่มีขนาดเล็ก การตัดทอนลดค่าใช้จ่ายของภาครัฐ การปรับรูปแบบการจัดการที่เน้นเป้าหมาย การใช้ระบบสัญญาว่าจ้างระยะสั้น การให้แรงจูงใจทางการเงินและความเป็นอิสระทางการจัดการ

เดวิส ออสบอร์น และ เทด เกบเลอร์ (David Osborn & Ted Gaebler, 1992) เสนอให้รัฐบาลสหรัฐดำเนินการปฏิรูประบบราชการและการบริหารจัดการภาครัฐให้มีลักษณะ 10 ประการต่อไปนี้

1. ให้ระบบราชการทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงมากกว่าให้ระบบราชการลงมือทำงานเอง (A catalytic government)
2. ให้ระบบราชการเป็นระบบที่ชุมชนเป็นเจ้าของมอบอำนาจให้กับประชาชนไปดำเนินการเองมากกว่าเป็นกลไกที่คอยให้บริการแต่เพียงอย่างเดียว (A community-owned government)
3. ให้ระบบราชการมีลักษณะของการแข่งขันการให้บริการสาธารณะ (A competitive government)
4. ให้ระบบราชการเป็นระบบที่ขับเคลื่อนด้วยภารกิจมากกว่าขับเคลื่อนด้วยกฎระเบียบ (A mission-driven government)
5. ให้ระบบราชการเป็นระบบที่ให้ความสำคัญต่อผลของการปฏิบัติงานมากกว่าปัจจัยนำเข้าทางการบริหารงานและขั้นตอนการทำงานทั้งหลาย (A results-oriented government)
6. ให้ระบบราชการเป็นระบบที่มุ่งสนองตอบการเรียกร้องของลูกค้ามากกว่าที่จะสนองตอบความต้องการของตัวระบบราชการและข้าราชการเอง (A customer-driven government)
7. ให้ระบบราชการดำเนินงานในลักษณะที่เป็นแบบรัฐวิสาหกิจมุ่งการแสวงหารายได้มากกว่าการใช้จ่าย (An enterprising government)
8. ให้ระบบราชการเป็นระบบที่มีการเฝ้าระวังล่วงหน้า คือ มีการเตรียมป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตมากกว่าคอยให้ปัญหาเกิดขึ้นแล้วค่อยแก้ไข (An anticipatory government)
9. ให้ระบบราชการเป็นระบบที่มีการกระจายอำนาจจากด้านบนลงสู่ด้านล่างตามลำดับชั้น โดยเน้นให้ข้าราชการระดับปฏิบัติงานมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและทำงานเป็นทีม (A decentralized government)
10. ให้ระบบราชการเป็นระบบที่ปรับเปลี่ยนไปตามกลไกของตลาด (A market-oriented government)

ลักษณะสำคัญของการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่

ทศพร ศิริสัมพันธ์ (2551, หน้า 450-451) ได้สรุปให้เห็นถึงลักษณะสำคัญของการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ 10 ประการ ดังนี้

1. มีความเชื่อว่าการบริหารงานมีลักษณะความเป็นสากลสภาพหรือไม่มีความแตกต่างอย่างเป็นนัยสำคัญระหว่างการบริหารงานของภาครัฐกิจเอกชนและการบริหารงานภาครัฐ
2. ปรับเปลี่ยนการให้น้ำหนักความสำคัญ จากเดิมที่มุ่งเน้นการควบคุมทรัพยากรและกฎระเบียบ เป็นเรื่องของการควบคุมผลผลิตและผลลัพธ์หรือปรับเปลี่ยนจากการให้ความสำคัญในการรับผิดชอบต่อกระบวนการงาน (Process accountability) ไปสู่ความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability for result)
3. ให้ความสำคัญกับเรื่องทักษะการบริหารจัดการมากกว่าการกำหนดนโยบาย
4. โอนถ่ายอำนาจการควบคุมของหน่วยงานส่วนกลาง (Devolution of centralized power) เพื่อให้อิสระและความคล่องตัวกับผู้บริหารของแต่ละหน่วยงาน
5. ปรับเปลี่ยนโครงสร้างหน่วยงานราชการใหม่ให้มีขนาดเล็กลงในรูปแบบของหน่วยงานอิสระในกำกับ โดยเฉพาะการแยกส่วนระหว่างภารกิจงานเชิงพาณิชย์ ภารกิจงานเชิงนโยบาย และการให้บริการ ออกจากกันอย่างเด็ดขาด
6. เน้นการแปรสภาพกิจการของรัฐให้เป็นเอกชนและให้มีการจ้างเหมาบุคคลภายนอก (Outsourcing) รวมทั้งการประยุกต์ใช้วิธีการจัดจ้างและการแข่งขันประมูลงาน (Competitive tendering) เพื่อลดต้นทุนและปรับปรุงคุณภาพการให้บริการ
7. ปรับเปลี่ยนรูปแบบสัญญาจ้างบุคลากรภาครัฐให้มีลักษณะเป็นระยะสั้นและกำหนดเงื่อนไขข้อตกลงให้มีความชัดเจนสามารถตรวจสอบได้
8. เลียนแบบวิธีการบริหารจัดการของภาครัฐกิจเอกชน เช่น การวางแผนกลยุทธ์และแผนธุรกิจ การทำข้อตกลงว่าด้วยผลงาน การจ่ายค่าตอบแทนตามผลงาน การจัดจ้างบุคคลภายนอกให้เข้ามาปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราวเฉพาะกิจ การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงาน และการให้ความสำคัญต่อการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร
9. มีการสร้างแรงจูงใจและให้รางวัลตอบแทนในรูปของตัวเงิน (Monetary incentives) มากขึ้น
10. สร้างระเบียบวินัยและความประหยัดในการใช้จ่ายเงินงบประมาณ โดยพยายามลดต้นทุนค่าใช้จ่าย และเพิ่มผลผลิต

สรุปว่า การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New public management) เป็นแนวคิดพื้นฐานของการบริหารจัดการภาครัฐซึ่งจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงระบบต่าง ๆ ของภาครัฐและ

ยุทธศาสตร์ที่เป็นรูปธรรม ซึ่งมีแนวทางในการบริหารจัดการ คือ การให้บริการที่มีคุณภาพแก่ประชาชน การคำนึงถึงความต้องการของประชาชนเป็นหลัก ลดการควบคุมจากส่วนกลางและเพิ่มอิสระในการบริหารให้แก่หน่วยงาน และรัฐพึงทำบทบาทเฉพาะที่รัฐทำได้ดีเท่านั้น

แนวคิด ทฤษฎี Value chain

ไมเคิล อีพอร์เตอร์ (Michael E. Porter, 1985, pp. 11-15) เสนอแนวคิด Value chain หรือแบบห่วงโซ่แห่งคุณค่า เป็นตัวแบบที่มองว่าธุรกิจเป็นกิจกรรมที่สร้างสรรค์คุณค่าอย่างต่อเนื่องและสัมพันธ์กันเหมือนลูกโซ่ ซึ่งแต่ละกิจกรรมในกระบวนการธุรกิจตั้งแต่การนำเข้าวัตถุดิบจนกระทั่งผลิตสำเร็จกลายเป็นสินค้าสำเร็จรูปจะช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการก่อนจะส่งมอบไปยังลูกค้า กิจกรรมในตัวแบบห่วงโซ่คุณค่าแบ่งเป็น 2 ส่วน แต่ละส่วนสามารถนำระบบสารสนเทศไปใช้สนับสนุนการทำงาน ได้แก่

1. กิจกรรมหลัก (Primary activities) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าและบริการโดยตรง ประกอบด้วยกิจกรรมย่อย 5 กิจกรรม ได้แก่

1.1 การนำเข้าวัตถุดิบในการผลิต (Inbound logistics) คือ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการได้รับ การขนส่ง การจัดเก็บและการแจกจ่ายวัตถุดิบ

1.2 การดำเนินการผลิตสินค้า (Operations) คือ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนหรือแปรรูปวัตถุดิบให้ออกมาเป็นสินค้า เป็นขั้นตอนการผลิต

1.3 การนำสินค้าออกจำหน่าย (Outbound logistics) คือ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บ รวบรวม จัดจำหน่ายสินค้าและบริการไปยังลูกค้า

1.4 การตลาดและการขาย (Sales and marketing) คือ กิจกรรมที่เกี่ยวกับการชักจูงให้ลูกค้าซื้อสินค้าและบริการ

1.5 การบริการ (Services) คือ กิจกรรมที่ครอบคลุมถึงการให้บริการเพื่อเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า รวมถึงการบริการหลังการขาย

2. กิจกรรมสนับสนุน (Support activities) เป็นกิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนกิจกรรมหลักให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ประกอบด้วยกิจกรรมย่อย 4 กิจกรรม ได้แก่

2.1 โครงสร้างพื้นฐานของธุรกิจ (Firm infrastructure) หมายถึง ระบบบัญชี ระบบการเงิน การบริหารจัดการขององค์กร

2.2 การจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management หรือ HRM) หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรบุคคล ตั้งแต่วิเคราะห์ความต้องการ สรรหา และคัดเลือก ประเมินผล พัฒนา ฝึกอบรม ระบบเงินเดือนค่าจ้าง และแรงงานสัมพันธ์

2.3 เทคโนโลยี (Technology development) หมายถึง กิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาเทคโนโลยีที่ช่วยในการเพิ่มคุณค่าให้สินค้าและบริการหรือกระบวนการผลิต

2.4 การจัดซื้อจัดจ้าง (Procurement) หมายถึง กิจกรรมในการจัดซื้อ จัดหา input เพื่อมาใช้ในกิจกรรมหลัก การเจรจาต่อรองกับ Supplier

การจัดการห่วงโซ่แห่งคุณค่า มีองค์ประกอบสองอย่างที่มีบทบาทสำคัญ ได้แก่ การจัดการห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain Management หรือ SCM) และการจัดการลูกค้าสัมพันธ์ (Customer Relationship Management หรือ CRM) โดยห่วงโซ่อุปทาน (SCM) จะช่วยในเรื่องการตัดสินใจว่าทรัพยากรหรือวัตถุดิบใดที่ควรจะต้องส่งเข้ามาในห่วงโซ่แห่งคุณค่า ส่งเข้ามาด้วยปริมาณเท่าใด ทรัพยากรหรือวัตถุดิบเหล่านั้นจะถูกจัดการหรือบริหารอย่างไรเพื่อแปลงให้เป็นสินค้าหรือบริการได้ตามที่ลูกค้าต้องการ และจะส่งสินค้าไปให้ลูกค้าได้อย่างไร มีกำหนดการส่งเป็นอย่างไร การตรวจติดตามและควบคุมการส่งสินค้า ส่วนการจัดการลูกค้าสัมพันธ์ (CRM) เป็นการช่วยเหลือและเผชิญหน้ากับลูกค้า ทั้งในส่วนของการขาย การตลาดและ โฆษณา บริการหลังการขาย และการทำให้ลูกค้าซื้อซ้ำและจงรักภักดีกับผลิตภัณฑ์

สรุปได้ว่า Value chain จะมองที่ผู้บริโภคนก่อนแล้วจึงค่อยย้อนกลับมายังกระบวนการผลิตแต่ละขั้นตอนจึงเป็นการเพ่งความสำคัญของการจัดการและทรัพยากรไปยังกระบวนการที่ทำให้เกิดคุณค่า ลดการใช้ทรัพยากรที่ไม่ได้สร้างคุณค่า เพื่อให้สินค้าและบริการนั้นมีมูลค่าสูงกว่าค่าใช้จ่ายในการผลิตและการขนส่งมากที่สุด การสร้าง Value chain ให้เกิดขึ้นในธุรกิจก่อสร้างจึงสามารถช่วยให้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องทั้งวงจรได้รับประโยชน์ตามไปด้วย ซึ่งการสร้าง Value chain ของกลุ่มธุรกิจก่อสร้างจะเกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการหลายด้าน อาทิ ด้านวัสดุก่อสร้าง ด้านการออกแบบ ด้านระบบภายใน เป็นต้น เนื่องจากส่วนใหญ่ผู้ประกอบการมักจะกระจายการทำงานออกไปให้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ทำให้มีต้นทุนการดำเนินงานและกิจกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดมูลค่าลดลง ดังนั้นหน่วยงานที่ลงทุนในโครงการขนาดใหญ่จึงควรต้องมีการวางแผนพัฒนา Value chain เพื่อเสริมศักยภาพของหน่วยงานนั้น ๆ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภานุพงศ์ จันทิมา (2552) วิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานก่อสร้างถนนในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดนนทบุรี พบว่า

1. ปัจจัยด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้อง (Man) ที่มีผลต่อการบริหารงานก่อสร้างถนนในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดนนทบุรี มากที่สุด คือ ผู้รับเหมาขาดประสบการณ์ในงานก่อสร้าง จากปัจจัยดังกล่าว พบว่า ปัจจัยนี้เป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นจากผู้รับจ้าง ซึ่งเป็นผู้ที่ดำเนินงาน

ก่อสร้างให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของผู้ว่าจ้าง

2. ปัจจัยด้านเงิน (Money) ที่มีผลต่อการบริหารงานก่อสร้างถนนในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดนนทบุรี มากที่สุด คือ ราคาวัสดุผันผวนตามเศรษฐกิจ จากปัจจัยดังกล่าว พบว่า ปัจจัยนี้เป็นปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อในส่วนของผู้รับเหมามากที่สุดเพราะต้องรับผิดชอบในราคาของวัสดุที่มีความผันผวน ซึ่งในสภาวะปกติทางราชการได้มีค่า K เพื่อมิให้ทางผู้รับจ้างต้องแบกรับความเสี่ยงโดยตรง อย่างไรก็ตาม ในสภาวะเศรษฐกิจที่ผันผวนทางราชการอาจมีมาตรการเฉพาะกิจในช่วงภาวะวิกฤตินั้น ๆ ซึ่งปัจจุบันได้ดำเนินการแนวทางนี้อยู่แล้ว

3. ปัจจัยด้านเครื่องจักรในงานก่อสร้าง (Machine) ที่มีผลต่อการบริหารงานก่อสร้างถนนในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดนนทบุรี มากที่สุด คือ การขนย้ายเครื่องจักรล่าช้า จากปัจจัยดังกล่าว พบว่า ปัจจัยนี้จะส่งผลกระทบต่อระยะเวลาของโครงการมากที่สุด ซึ่งจะทำให้ต้องมีการปรับแผนการทำงานบ่อยครั้ง และจะส่งผลให้เกิดความผิดพลาดในขั้นตอนการทำงาน

4. ปัจจัยด้านวัสดุ (Material) ที่มีผลต่อการบริหารงานก่อสร้างถนนในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดนนทบุรี มากที่สุด คือ วัสดุไม่ตรงกับแบบที่กำหนดไว้ จากปัจจัยดังกล่าว พบว่า ปัจจัยนี้จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของงานมากที่สุด เพราะบางครั้งทางผู้รับจ้างอาจมีการลดคุณภาพของวัสดุเพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายของโครงการ หรือด้วยประสบการณ์ที่คิดว่ามีความเท่าเทียมกัน ซึ่งในระยะสั้นของโครงการนั้นอาจจะไม่ส่งผลกระทบมากนักแต่จะส่งผลกระทบในระยะยาวของคุณภาพ หรืออายุการใช้งานของโครงการ

5. ปัจจัยด้านกระบวนการ (Method) ที่มีผลต่อการบริหารงานก่อสร้างถนนในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดนนทบุรี มากที่สุด คือ การควบคุมงานไม่เข้มงวด จากปัจจัยดังกล่าว พบว่า ปัจจัยนี้ถ้าไม่มีการควบคุมงานทั้งทางฝ่ายของผู้ว่าจ้างและผู้รับจ้างจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของงานโดยตรง เพราะมีโอกาสเกิดความผิดพลาดในขั้นตอนการทำงานสูง

6. ปัจจัยอื่น ๆ ในงานก่อสร้าง (Other) ที่มีผลต่อการบริหารงานก่อสร้างถนนในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดนนทบุรี มากที่สุด คือ เกิดการก่อกวนแก่งจากฝ่ายเสียผลประโยชน์ จากปัจจัยดังกล่าว พบว่า ปัจจัยนี้เป็นปัจจัยภายนอกที่ทางผู้รับจ้างเองจะพบมากที่สุด เพราะในบางครั้งการที่มีการประมุลงานมาได้ อาจมีบางฝ่ายที่ไม่พอใจจึงเกิดการก่อกวนแก่งจากฝ่ายตรงข้ามในระหว่างการทำงาน

มณฑลเชษฐ มาลีเดช (2553) วิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพในการดำเนินงานก่อสร้างระบบจำหน่ายของพนักงานส่วนเทคนิคการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า พนักงานส่วนเทคนิคการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดเชียงใหม่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานก่อสร้างระบบจำหน่ายในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

ได้แก่ ด้านมนุษยสัมพันธ์ รองลงมา คือ ด้านทักษะและการเรียนรู้ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการกำหนดเป้าหมาย

ผลการเปรียบเทียบพบว่าพนักงานส่วนเทคนิคการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดเชียงใหม่ ประสิทธิภาพในการดำเนินงานก่อสร้างระบบจำหน่าย โดยจำแนกตามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล พนักงานที่มีอายุ ระดับการศึกษา แผนกที่ปฏิบัติงาน ตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ต่างกันมี ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในภาพรวมไม่แตกต่างกัน สำหรับพนักงานที่มีระยะเวลาปฏิบัติงาน ต่างกัน มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมปาน พิศดาร (2554) วิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการบริหารจัดการการปฏิบัติงานด้าน ยานพาหนะของกองวิศวกรรมและบำรุงรักษา การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต 1 (ภาคเหนือ) จังหวัด เชียงใหม่ พบว่า

1. พนักงานการไฟฟ้าของกองวิศวกรรมและบำรุงรักษา การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต 1 (ภาคเหนือ) จังหวัดเชียงใหม่ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการ การปฏิบัติงานด้านยานพาหนะในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. พนักงานการไฟฟ้าของกองวิศวกรรมและบำรุงรักษา การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต 1 (ภาคเหนือ) จังหวัดเชียงใหม่ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการ การปฏิบัติงานด้านยานพาหนะแตกต่างกันในรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่ง สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. พนักงานการไฟฟ้าของกองวิศวกรรมและบำรุงรักษา การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต 1 (ภาคเหนือ) จังหวัดเชียงใหม่ที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิภาพการ บริหารจัดการการปฏิบัติงานด้านยานพาหนะในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้

4. พนักงานการไฟฟ้าของกองวิศวกรรมและบำรุงรักษา การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต 1 (ภาคเหนือ) จังหวัดเชียงใหม่ที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิภาพ การบริหารจัดการการปฏิบัติงานด้านยานพาหนะแตกต่างกันในรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. พนักงานการไฟฟ้าของกองวิศวกรรมและบำรุงรักษา การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต 1 (ภาคเหนือ) จังหวัดเชียงใหม่ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหาร จัดการการปฏิบัติงานด้านยานพาหนะในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้ง ไว้

6. พนักงานการไฟฟ้าของกองวิศวกรรมและบำรุงรักษา การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต 1 (ภาคเหนือ) จังหวัดเชียงใหม่ที่มีอายุงานต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการการปฏิบัติงานด้านยานพาหนะในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อนุวรรตน์ เปรมใจ (2555) วิจัยเรื่อง การปรับปรุงการบริหารโครงการงานระบบไฟฟ้าของงานก่อสร้างอาคารพานทองแมนชั่นด้วยหลักการของวงจรคุณภาพ พบว่า ผลการเปรียบเทียบการบริหารโครงการงานระบบไฟฟ้าของงานก่อสร้างอาคารพานทองแมนชั่น โดยใช้วิธีทั่วไปและโดยใช้หลักการของวงจรคุณภาพ

1. ด้านระยะเวลาการทำงาน โดยใช้วิธีทั่วไป พบว่า ระยะเวลาในการทำงานเฉลี่ยสูงกว่าเวลามาตรฐาน 90 วันอยู่ที่ 21 วันหรือต่ำกว่ากำหนดร้อยละ 23.33 และโดยวิธีใช้หลักการของวงจรคุณภาพ พบว่า ระยะเวลาในการทำงานเฉลี่ยต่ำกว่าเวลามาตรฐานอยู่ที่ 12 วันหรือเร็วกว่ากำหนดร้อยละ 13.33

2. ด้านข้อผิดพลาดของงาน โดยใช้วิธีทั่วไป พบว่า มีจำนวนครั้งของข้อผิดพลาดเฉลี่ยอยู่ที่ 32 ครั้ง ส่วนข้อผิดพลาดของงานโดยใช้หลักการของวงจรคุณภาพเฉลี่ยอยู่ที่ 14 ครั้ง หรือวิธีทั่วไปมีข้อผิดพลาดของงานสูงกว่าใช้หลักการของวงจรคุณภาพอยู่ร้อยละ 28.57

3. ด้านการเงินของงานโดยใช้หลักการของวงจรคุณภาพ พบว่า มีค่าวัสดุต่ำกว่าร้อยละ 1.05 ค่าจ้างงานรับเหมาต่ำกว่าร้อยละ 1.22 ค่าจ้างแรงงานต่ำกว่าร้อยละ 0.84 ส่วนค่าใช้จ่ายบริหารสูงกว่าร้อยละ 2.66 และ เงินเดือนพนักงานสูงกว่าร้อยละ 0.45 โดยมีกำไรสูงกว่าร้อยละ 8.23

ผลการเปรียบเทียบด้วยค่า t-test พบว่า ผลการปรับปรุงงานด้วยหลักการของวงจรคุณภาพ ด้านระยะเวลาการทำงานและด้านข้อผิดพลาดของงานลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการเงิน พบว่า ค่าวัสดุและค่าจ้างงานรับเหมาลดลง ขณะที่ค่าใช้จ่ายบริหารเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สิวพร เตมยศ (2556) วิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยปัญหาในการบริหารงานก่อสร้างช่วงก่อนดำเนินการก่อสร้าง พบว่า ปัญหาต่าง ๆ ในการบริหารงานก่อสร้างช่วงก่อนดำเนินการก่อสร้าง นับได้ว่ามีผลกระทบต่อการดำเนินการบริหารงานก่อสร้างโครงการเป็นอย่างมากโดยมักส่งผลกระทบต่อขั้นตอนอื่น ๆ ในการดำเนินการก่อสร้าง ดังนั้นการวางแผนโครงการที่ดีในขั้นตอนก่อนดำเนินการก่อสร้างจึงมีความจำเป็นในการดำเนินการก่อสร้างเป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งการวางแผนที่ดีในระหว่างขั้นตอนเริ่มต้น โครงการยังมีผลต่อความสำเร็จของโครงการมากกว่าในช่วงของการดำเนินการก่อสร้าง หากเราสามารถลดปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขั้นตอนก่อนการก่อสร้างได้ก็สามารถส่งผลให้ปัญหาในขั้นตอนอื่น ๆ ในงานก่อสร้างลดลงด้วย โดยสรุปได้เป็น 3 ช่วง ดังนี้

1. ช่วงขั้นตอนก่อนการออกแบบ พบว่า ในช่วงขั้นตอนก่อนการออกแบบ สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดปัญหาการบริหารงานก่อสร้างในโครงการ ได้แก่ ธรรมชาติของคน คือ เจ้าของงานต้องการของคุณภาพดีแต่ราคาถูก องค์กรหรือระบบการจัดการของเจ้าของงานมีขนาดใหญ่ ตัวแทนของเจ้าของงานไม่มีความต้องการที่ครบถ้วน และการขาดตัวแทนของเจ้าของงานที่มีอำนาจในการตัดสินใจ

2. ช่วงขั้นตอนการออกแบบ พบว่า ในช่วงขั้นตอนการออกแบบ สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดปัญหาการบริหารงานก่อสร้างในโครงการ ได้แก่ ธรรมชาติของคน คือ เจ้าของงานต้องการของคุณภาพดีแต่ราคาถูก เจ้าของงานกำหนดระยะเวลาในการออกแบบน้อย ความต้องการของเจ้าของงานเปลี่ยนแปลงไป ขาดการกำหนดเงื่อนไขที่ชัดเจนกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงแบบ และเจ้าของงานมีตัวแทนที่ต้องพิจารณาอนุมัติหลายคน

3. ช่วงขั้นตอนการประกวดราคา พบว่า ในช่วงขั้นตอนการประกวดราคา สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดปัญหาการบริหารงานก่อสร้างในโครงการ ได้แก่ เจ้าของงานต้องการร่างข้อกำหนดในสัญญาให้เป็นฝ่ายที่ได้เปรียบ คัดเลือกผู้รับจ้าง โดยตัดสินราคาเพียงอย่างเดียว แบบกับรายการก่อสร้างไม่ละเอียดพอในการคิดราคา ความยุ่งยากในการของบประมาณใหม่ และขาดรูปแบบสัญญามาตรฐานที่แน่นอน

พิชญุกดิ์ มีพุง (2556) วิจัยเรื่อง การบริหารจัดการสถานีไฟฟ้าภายใต้นโยบาย Unmanned substation กรณีศึกษา การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการภายใต้นโยบาย Unmanned substation นั้นประกอบไปด้วย

1. การรับรู้คุณภาพการทำงานของระบบ (Perceived service quality)
2. การรับรู้คุณค่าของระบบ (Perceived value)
3. ความเชื่อมั่นต่อการใช้งานระบบ (Trust)
4. ความพึงพอใจในระบบ (Satisfaction)
5. การรับรู้ประโยชน์ในการใช้งานระบบ (Perceived usefulness)
6. การรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานระบบ (Perceived ease of use)
7. ทักษะคิดต่อการใช้งานระบบ (Attitude toward using)
8. การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม (Perceived behavior control)
9. การคล้อยตามอิทธิพลของคนรอบข้าง (Subject norm)

จากการศึกษาทดสอบสมมติฐานปัจจัยทั้งหมดนั้น ผู้วิจัยสามารถทราบถึงความต้องการของพนักงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานภายใต้นโยบาย Unmanned substation ได้เพิ่มมากขึ้นซึ่งความต้องการของพนักงานที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่จะเป็นในเรื่องของการเพิ่มทักษะการเรียนรู้ในการ

ปฏิบัติงาน เนื่องจากพนักงานบางส่วนเป็นพนักงานที่มีประสบการณ์น้อยในการปฏิบัติงานภายในสถานี โดยรูปแบบและประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานภายใต้ นโยบาย Unmanned substation นั้น มีความยืดหยุ่นสูงเพื่อสามารถปรับเปลี่ยน แก้ไขให้มีประสิทธิภาพการทำงานได้สูงขึ้น หากแต่ต้องมีการพัฒนาศักยภาพการทำงานให้แก่พนักงานมากขึ้นด้วยเช่นกัน และจะเป็นการส่งเสริมให้เกิดมาตรฐานในการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัยได้อีกทางหนึ่งด้วย

ขวัญชัย จันทนา (2557) วิจัยเรื่อง การศึกษาสาเหตุและแนวทางการป้องกันความล่าช้าในงานก่อสร้างภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ พบว่า สาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาความล่าช้าของงานก่อสร้างที่เกิดขึ้นภายในมหาวิทยาลัยฯ โดยทำการเลือกค่า S.I. 1 ใน 3 อันดับแรกที่มีค่ามากที่สุดของแต่ละปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดปัญหาความล่าช้าในงานก่อสร้าง โดยแบ่งออกเป็น 4 หัวข้อหลัก จากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. ปัจจัยด้านคน (Man)

- อันดับ 1 สาเหตุการขาดแคลนแรงงานในช่วงเทศกาล และสาเหตุแรงงานขาดทักษะฝีมือในการทำงาน
- อันดับ 2 สาเหตุผู้ออกแบบทำการปรับเปลี่ยนแก้ไขแบบบ่อย
- อันดับ 3 สาเหตุจำนวนแรงงานมีไม่เพียงพอกับปริมาณงานที่ต้องทำในแต่ละวัน
- อันดับ 4 สาเหตุความยุ่งเกี่ยวของผู้ว่าจ้างขณะดำเนินการก่อสร้าง
- อันดับ 5 สาเหตุผู้ออกแบบขาดความพิถีพิถันในส่วนของการลงรายละเอียดในจุดที่สำคัญให้ชัดเจน

2. ปัจจัยด้านวัสดุ (Material)

- อันดับ 1 สาเหตุการขาดแคลนวัสดุหน้างาน
- อันดับ 2 สาเหตุวัสดุในท้องตลาดขาดแคลน ไม่สามารถหาได้ตรงตามแบบ และสาเหตุการใช้วัสดุก่อสร้างสิ้นเปลืองเกินความจำเป็นจนต้องมีการสั่งซื้อวัสดุอยู่บ่อยครั้ง
- อันดับ 3 สาเหตุร้านค้าจัดส่งวัสดุไม่ทันตามกำหนด
- อันดับ 4 สาเหตุเจ้าของงานมีการเปลี่ยนแปลงวัสดุอุปกรณ์บ่อยครั้ง
- อันดับ 5 สาเหตุขาดการวางแผนการลำเลียง และการจัดเก็บวัสดุ

3. ปัจจัยเครื่องจักร (Machine)

- อันดับ 1 สาเหตุนั่งร้าน แบบหล่อ และค้ำยันไม่พอใช้งาน
- อันดับ 2 สาเหตุเครื่องมือ เครื่องจักร ชำรุดเสียหายบ่อย
- อันดับ 3 สาเหตุการขาดแคลนเครื่องมือ เครื่องจักร ที่จำเป็นในการทำงาน

อันดับ 4 สาเหตุการใช้ระยะเวลาในการซ่อมแซมเครื่องมือ เครื่องจักรที่นาน

อันดับ 5 สาเหตุใช้ระยะเวลานานในการประกอบติดตั้งเครื่องจักรขนาดใหญ่บางชนิด

4. ปัจจัยด้านขั้นตอนงานก่อสร้าง (Method)

อันดับ 1 สาเหตุแบบก่อสร้างไม่ชัดเจนและมีข้อขัดแย้งกัน

อันดับ 2 สาเหตุการเปลี่ยนแปลงแบบก่อสร้างบ่อยครั้ง

อันดับ 3 สาเหตุความล่าช้าในการอนุมัติแบบและรายการก่อสร้าง

อันดับ 4 สาเหตุตำแหน่งหมวดหลักเขตไม่ตรงกับแบบแปลน

อันดับ 5 สาเหตุการก่อสร้างที่มีขั้นตอนสลับซับซ้อนจนเกินไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือนดิน เป็นเคเบิลใต้ดิน ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) ใช้วิธีวิจัยแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อค้นหาข้อมูลประกอบการศึกษาเรื่อง การขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือนดินเป็นเคเบิลใต้ดิน ของการไฟฟ้าส่วน ภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) กรณีศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ให้ข้อมูลหลักที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวน 26 คน โดยเลือกศึกษาประชากรที่มีความ เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือนดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งสามารถ แบ่งกลุ่มตัวอย่างได้ ดังนี้

1. เจ้าหน้าที่ฝ่ายก่อสร้างระบบไฟฟ้า (ฝกร.) การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)
 - 1.1 กลุ่มผู้บริหารฝ่ายก่อสร้างระบบไฟฟ้า (ฝกร.) จำนวน 3 คน ได้แก่
 - 1.1.1 ผู้อำนวยการฝ่าย จำนวน 1 คน
 - 1.1.2 รองผู้อำนวยการฝ่าย จำนวน 1 คน
 - 1.1.3 ผู้อำนวยการกอง จำนวน 1 คน
 - 1.2 กลุ่มเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการฝ่ายก่อสร้างระบบไฟฟ้า (ฝกร.) จำนวน 4 คน ได้แก่ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการภายในฝ่าย
2. เจ้าหน้าที่ประสานงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต1 (ภาคกลาง) จังหวัด พระนครศรีอยุธยา จำนวน 1 คน
3. เจ้าหน้าที่กรมทางหลวง (นายช่างโยธา) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 1 คน
4. เจ้าหน้าที่การประปา (แผนกซ่อมบำรุง) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 1 คน
5. เจ้าหน้าที่องค์การโทรศัพท์ TOT จำนวน 1 คน
6. ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณพื้นที่ก่อสร้าง จำนวน 15 ครั้วเรือน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบในการสัมภาษณ์
2. ผู้วิจัยเตรียมความรู้ในเรื่องระเบียบ วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ จรรยาบรรณของนักวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลจากตำราและการขอคำปรึกษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้เข้าใจในระเบียบวิธีการวิจัยอันจะนำไปสู่การศึกษาที่ถูกต้องและครอบคลุมประเด็นที่ต้องการศึกษาให้มากที่สุด
3. ผู้วิจัยได้สร้างแนวคำถามแบบกึ่งโครงสร้าง ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึกสำหรับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักแต่ละกลุ่มจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสร้างเป็นคำถามให้ครอบคลุมตามขอบเขตของการวิจัยอันเป็นสิ่งที่ต้องการศึกษาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ลักษณะของคำถามเป็นประเภทคำถามปลายเปิดซึ่งมีแนวคำถามการสัมภาษณ์ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักแต่ละกลุ่ม ดังนี้

3.1 สำหรับกลุ่มผู้บริหารฝ่ายก่อสร้างระบบไฟฟ้า (ฝกร.) การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) มีโครงสร้างคำถามในการสัมภาษณ์ ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลหลัก ประกอบด้วย อายุ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพ ตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง
- ส่วนที่ 2 แนวคำถามเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)
 1. สภาพการดำเนินงานในปัจจุบันของการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นอย่างไร
- ส่วนที่ 3 แนวคำถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)
 1. ท่านมีปัญหาและอุปสรรคในการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างไร
- ส่วนที่ 4 แนวคำถามเกี่ยวกับวิธีหรือกระบวนการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) เพื่อแก้ไขปัญหาลักษณะดังกล่าว

1. ท่านมีวิธีหรือกระบวนการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคดังกล่าว อย่างไร

ส่วนที่ 5 แนวคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

1. ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างไร

3.2 สำหรับกลุ่มพนักงานปฏิบัติการฝ่ายก่อสร้างระบบไฟฟ้า (ผกร.) การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) มีโครงสร้างคำถามในการสัมภาษณ์ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลหลัก ประกอบด้วย อายุ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพ ตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง

ส่วนที่ 2 แนวคำถามเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

1. สภาพการดำเนินงานในปัจจุบันของการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นอย่างไร

ส่วนที่ 3 แนวคำถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

1. ท่านมีปัญหาและอุปสรรคในการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างไร

ส่วนที่ 4 แนวคำถามเกี่ยวกับวิธีหรือกระบวนการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) เพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคดังกล่าว

1. ท่านมีวิธีหรือกระบวนการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อแก้ไขปัญหาและอุปสรรคดังกล่าว อย่างไร

ส่วนที่ 5 แนวคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

1. ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างไร

3.3 สำหรับเจ้าหน้าที่ประสานงาน การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต1 (ภาคกลาง) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีโครงสร้างคำถามในการสัมภาษณ์ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลหลัก ประกอบด้วย อายุ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพ ตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง

ส่วนที่ 2 แนวคำถามเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

1. สภาพการดำเนินงานในปัจจุบันของการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นอย่างไร

ส่วนที่ 3 แนวคำถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

1. ท่านมีปัญหาและอุปสรรคในการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างไร

ส่วนที่ 4 แนวคำถามเกี่ยวกับวิธีหรือกระบวนการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) เพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคดังกล่าว

1. ท่านมีวิธีหรือกระบวนการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคดังกล่าว อย่างไร

ส่วนที่ 5 แนวคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

1. ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างไร

3.4 สำหรับเจ้าหน้าที่กรมทางหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีโครงสร้างคำถามในการสัมภาษณ์ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลหลัก ประกอบด้วย อายุ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพ ตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง

ส่วนที่ 2 แนวคำถามเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

1. สภาพการดำเนินงานในปัจจุบันของการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นอย่างไร

ส่วนที่ 3 แนวคำถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

1. ท่านมีปัญหาและอุปสรรคในการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างไร

ส่วนที่ 4 แนวคำถามเกี่ยวกับวิธีหรือกระบวนการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) เพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคดังกล่าว

1. ท่านมีวิธีหรือกระบวนการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคดังกล่าว อย่างไร

ส่วนที่ 5 แนวคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

1. ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างไร

3.5 สำหรับเจ้าหน้าที่การประปา (แผนกซ่อมบำรุง) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีโครงสร้างคำถามในการสัมภาษณ์ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลหลัก ประกอบด้วย อายุ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพ ตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง

ส่วนที่ 2 แนวคำถามเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

1. สภาพการดำเนินงานในปัจจุบันของการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นอย่างไร

ส่วนที่ 3 แนวคำถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

1. ท่านมีปัญหาและอุปสรรคในการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างไร

ส่วนที่ 4 แนวคำถามเกี่ยวกับวิธีหรือกระบวนการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) เพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคดังกล่าว

1. ท่านมีวิธีหรือกระบวนการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคดังกล่าว อย่างไร

ส่วนที่ 5 แนวคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

1. ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างไร

3.6 สำหรับเจ้าหน้าที่องค์การโทรศัพท์ TOT จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีโครงสร้างคำถามในการสัมภาษณ์ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลหลัก ประกอบด้วย อายุ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพ ตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง

ส่วนที่ 2 แนวคำถามเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

1. สภาพการดำเนินงานในปัจจุบันของการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นอย่างไร

ส่วนที่ 3 แนวคำถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

1. ท่านมีปัญหาและอุปสรรคในการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างไร

ส่วนที่ 4 แนวคำถามเกี่ยวกับวิธีหรือกระบวนการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) เพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคดังกล่าว

1. ท่านมีวิธีหรือกระบวนการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคดังกล่าว อย่างไร

ส่วนที่ 5 แนวคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

1. ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างไร

3.7 สำหรับประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณพื้นที่การก่อสร้าง มีโครงสร้างคำถามในการสัมภาษณ์ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลหลัก ประกอบด้วย อายุ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่

ส่วนที่ 2 แนวคำถามเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

1. สภาพการดำเนินงานในปัจจุบันของการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นอย่างไร

ส่วนที่ 3 แนวคำถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

1. ท่านมีปัญหาและอุปสรรคในการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างไร

ส่วนที่ 4 แนวคำถามเกี่ยวกับวิธีหรือกระบวนการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) เพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคดังกล่าว

1. ท่านมีวิธีหรือกระบวนการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคดังกล่าว อย่างไร

ส่วนที่ 5 แนวคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

1. ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างไร

4. อุปกรณ์ที่ใช้ในการสัมภาษณ์ คือ เครื่องบันทึกเสียงขนาดเล็ก สมุดบันทึก ปากกา กล้องถ่ายภาพ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีการเข้าถึงข้อมูลและเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลด้านเอกสาร (Review data) และการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม (Field data)

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลด้านเอกสาร (Review data)

1.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ศึกษาวิธีการสร้างคำถามในการสัมภาษณ์จากเอกสารงานวิจัย เพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาจะได้มีความชัดเจนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ศึกษาจากตำรา เอกสาร บทความ ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัยและสร้างเครื่องมือวิจัยให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม (Field data)

2.1 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) แบบตัวต่อตัวเพื่อเปิดเผยสิ่งจูงใจ ความเชื่อ ทศนคติของผู้ตอบ โดยการกำหนดคำถามออกเป็นประเด็นให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับเรื่องที่ทำวิจัย ก่อนเริ่มทำการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้แสดงถึงวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ ขออนุญาตในการจดบันทึกและบันทึกเสียง ระหว่างการสัมภาษณ์ผู้วิจัยมีปฏิสัมพันธ์แบบต่อหน้ากับผู้ให้ข้อมูลหลักเพื่อเกิดการแลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ โดยใช้เวลาในการสัมภาษณ์ประมาณ 60 นาที ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความร่วมมือของผู้ให้ข้อมูลหลัก การสัมภาษณ์แต่ละรายจะทำการสัมภาษณ์จนกว่าไม่พบข้อสงสัยหรือไม่มีข้อมูลใหม่เกิดขึ้น ที่เรียกว่า ข้อมูลอิ่มตัว (Data saturation) จึงหยุดการสัมภาษณ์

2.2 ในขณะที่สัมภาษณ์ผู้วิจัยใช้การจดบันทึกสรุปสั้น ๆ เฉพาะประเด็นที่สำคัญ และเมื่อจบการสัมภาษณ์จะทำการบันทึกข้อมูลอื่น ๆ ทันทันที เช่น ลักษณะท่าทาง ลักษณะน้ำเสียง ตามความเป็นจริงโดยไม่มีการตีความ นอกจากนี้ยังได้บันทึกเกี่ยวกับความคิด ความรู้สึก หรือปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้วิจัยขณะที่รวบรวมข้อมูล ซึ่งการเขียนบันทึกสรุปสั้น ๆ ดังกล่าวมีประโยชน์สำหรับ

ผู้วิจัยในการมองเห็นความเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มหัวข้อสรุป

2.3 ข้อมูลจะถูกนำมาทำการบันทึกและถอดเทปรายวัน เพื่อทำการตรวจสอบข้อมูลที่ไม่ชัดเจนหรือไม่ครบถ้วน เพื่อนำไปศึกษาเพิ่มเติมในการสัมภาษณ์ครั้งต่อไป และข้อมูลที่ได้มา ผู้วิจัยจะนำมาถอดเทปคำต่อคำ ประโยคต่อประโยค แล้วตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลอีกครั้ง ด้วยการฟังเทปบันทึกเสียงซ้ำ

2.4 นอกจากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกแล้ว (In-depth interview) ผู้วิจัยยังใช้การสังเกตร่วมด้วย (Observation) โดยการสำรวจสภาพและลักษณะงานจากโครงการต่าง ๆ ที่เคยทำไว้แล้ว เพื่อนำข้อมูลไปศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือนดินเป็นเคเบิลใต้ดินของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคต่อไปในอนาคต

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

หลังจากที่เก็บรวบรวมข้อมูลแล้วได้นำมาตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล (Trustworthiness) ดังนี้

1. ผู้สัมภาษณ์สร้างความสัมพันธ์อันดีต่อผู้ให้ข้อมูลหลัก เพื่อให้เกิดความไว้วางใจในตัวผู้วิจัยซึ่งจะมีผลต่อความถูกต้องและเป็นจริงของข้อมูล
2. การยืนยันความถูกต้องของข้อมูล (Member checking) โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ที่จดบันทึกอย่างละเอียดและอธิบายอย่างชัดเจนนำกลับไปให้ผู้ให้ข้อมูลหลักยืนยันความถูกต้องของข้อมูลว่าข้อมูลเป็นจริงตรงกับความรู้สึกของผู้ให้ข้อมูลหลักหรือไม่
3. ตรวจสอบความไว้วางใจได้ของข้อมูล (Dependability) โดยการนำข้อมูลไปตรวจสอบกับอาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์เพื่อยืนยันความถูกต้องตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา
4. ความสามารถในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ (Transferability) โดยการเขียนระเบียบวิธีการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล และบริบทที่ต้องการศึกษาอย่างชัดเจน เพื่อเป็นการเพิ่มความน่าเชื่อถือของการวิจัยในการที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ในบริบทที่ใกล้เคียงกัน
5. การยืนยันผลการวิจัย (Conformability) โดยการที่ผู้วิจัยเก็บเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยไว้เป็นอย่างดีพร้อมสำหรับการตรวจสอบ (Audit trial) เพื่อยืนยันว่าข้อมูลที่ได้ไม่มีความลำเอียงหรือเกิดจากการคิดขึ้นเองของผู้วิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยคัดแปลงขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพของ Colaizzi (1978) ซึ่งเป็นวิธีที่ได้รับการยอมรับและใช้กันอย่างแพร่หลายในงานวิจัยเชิงปรากฏการณ์วิทยา

ดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากการถอดความจากเครื่องบันทึกเสียงและการบันทึกภาคสนามมาพิจารณาหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้เกิดความเข้าใจในภาพรวมของข้อมูลที่ได้และพิจารณาหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้เกิดความเข้าใจในภาพรวมของข้อมูลและพิจารณาประเด็นที่สำคัญ
2. นำข้อมูลกลับมาอ่านพิจารณาอีกครั้ง โดยละเอียดแล้วจึงตีความพร้อมทำการดึงข้อความหรือประโยคสำคัญที่เกี่ยวข้อง
3. นำข้อความหรือประโยคที่มีความหมายเหมือนกัน ใกล้เคียงกันมาไว้กลุ่มเดียวกัน มีการสร้างหัวข้อสรุปและกลุ่มหัวข้อสรุปแนวคิดในตัวข้อมูล โดยมีรหัสข้อมูลกำกับทุกข้อความหรือทุกประโยคแล้วจึงตั้งคำสำคัญ ซึ่งจะจัดเป็นกลุ่มใหญ่ (Themes) และกลุ่มย่อยที่อยู่ภายใต้ความหมายของกลุ่มใหญ่ (Sub-theme)
4. อธิบายปรากฏการณ์อย่างละเอียดครบถ้วน โดยเขียนให้มีความต่อเนื่องและกลมกลืนกันระหว่างข้อความหรือประโยค ความหมายและหัวข้อต่าง ๆ ซึ่งในขั้นตอนนี้ต้องพยายามตัดข้อมูลหรือหัวข้อที่ไม่จำเป็นออก
5. ใช้การเขียนบรรยายสิ่งที่ค้นพบอย่างละเอียดและชัดเจน โดยไม่มีการนำทฤษฎีไปควบคุมปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งยกตัวอย่างคำพูดประกอบคำหลักสำคัญที่ได้ เพื่อแสดงความชัดเจนของปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น
6. ตรวจสอบความตรงของข้อมูล โดยนำข้อสรุปไปให้ผู้ให้ข้อมูลหลักตรวจสอบว่าเป็นความจริงตามที่บรรยายและอธิบายมาหรือไม่ เพื่อให้ได้ข้อสรุปสุดท้ายที่สมบูรณ์และเป็นข้อค้นพบจากการให้ข้อมูลจริงของผู้ให้ข้อมูลหลัก จากนั้นจึงนำข้อมูลมาตรวจสอบกับอาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือนดินเป็นเคเบิลใต้ดินของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) กรณีศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีสัมภาษณ์เชิงลึก และใช้คำถามแบบกึ่งโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเจ้าหน้าที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และประชาชนที่มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) กับการดำเนินงานโครงการดังกล่าวโดยตรง จำนวน 26 คน แต่พบว่าการสัมภาษณ์มีข้อมูลอ้อมตัวเมื่อได้ผู้ให้ข้อมูลหลัก ทั้งหมด 15 คน จากนั้นจึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยกระบวนการเชิงคุณภาพ คือ การจัดกลุ่มข้อมูล และการจัดกลุ่มย่อยของข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แบ่งเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูลหลัก

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานในปัจจุบันของการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือนดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือนดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์วิธีหรือกระบวนการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือนดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) เพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคดังกล่าว

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรค

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก

P1 พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) เพศชาย อายุ 59 ปี ประสบการณ์

ทำงานด้านไฟฟ้า 34 ปี

พ.ศ. 2526-2531 เป็นวิศวกรประจำ Site งานทางภาคใต้ ควบคุมดูแลระบบไฟฟ้า 33 เควี.

พ.ศ. 2532-2543 เป็นวิศวกรประจำ Site งานทางภาคกลาง ควบคุมดูแลระบบไฟฟ้า 115 เควี. และ 22 เควี.

- พ.ศ. 2544-2559 เป็นเจ้าหน้าที่ประจำการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) ดูแลระบบไฟฟ้าภาคกลางและภาคใต้
- P2 พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) เพศชาย อายุ 55 ปี ประสบการณ์ทำงานด้านไฟฟ้า 30 ปี
- พ.ศ. 2530-2532 เป็นวิศวกรประจำการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) ฝ่ายก่อสร้างสายส่ง
- พ.ศ. 2533-2544 เป็นวิศวกรประจำ Site งานทางภาคเหนือ ควบคุมดูแลระบบไฟฟ้า 115 เควี. และ 22 เควี.
- พ.ศ. 2545-2552 เป็นวิศวกรประจำ Site งานทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควบคุมดูแลระบบไฟฟ้า 115 เควี. และ 22 เควี.
- พ.ศ. 2553-2559 เป็นเจ้าหน้าที่ประจำการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) ดูแลระบบไฟฟ้าภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- P3 พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) เพศชาย อายุ 43 ปี ประสบการณ์ทำงานด้านไฟฟ้า 20 ปี
- พ.ศ. 2540-2541 เป็นวิศวกรประจำการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) ฝ่ายก่อสร้างสายส่ง
- พ.ศ. 2542-2548 เป็นวิศวกรประจำ Site งานทางภาคกลาง ควบคุมดูแลระบบไฟฟ้า 115 เควี.
- พ.ศ. 2549-2553 เป็นวิศวกรประจำ Site งานทางภาคใต้ ควบคุมดูแลระบบไฟฟ้า 115 เควี.
- พ.ศ. 2554-2559 เป็นเจ้าหน้าที่ประจำการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) ดูแลระบบไฟฟ้าภาคกลางและภาคใต้
- P4 พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) เพศชาย อายุ 58 ปี ประสบการณ์ทำงานด้านไฟฟ้า 29 ปี
- พ.ศ. 2541-2550 เป็นพนักงานช่าง ควบคุมงานก่อสร้างสายส่งระบบไฟฟ้า 115 เควี. ของฝ่ายก่อสร้างสายส่งภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- พ.ศ. 2551-2559 เป็นพนักงานช่าง ควบคุมงานก่อสร้างสายส่งระบบไฟฟ้า 115 เควี. ของฝ่ายก่อสร้างสายส่งภาคกลาง
- P5 พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) เพศชาย อายุ 59 ปี ประสบการณ์ทำงานด้านไฟฟ้า 33 ปี
- พ.ศ. 2527-2534 เป็นพนักงานช่าง ควบคุมงานทางภาคเหนือก่อสร้างระบบไฟฟ้า 22 เควี.
- พ.ศ. 2535-2550 เป็นเจ้าหน้าที่ซ่อมบำรุงแผนกยานพาหนะ

- พ.ศ. 2551-2559 เป็นหัวหน้าแผนกยานพาหนะ ควบคุมดูแลเครื่องมือ เครื่องจักร และ ยานพาหนะของฝ่ายก่อสร้างสายส่ง
- P6 พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) เพศชาย อายุ 57 ปี ประสบการณ์ทำงานด้าน ไฟฟ้า 30 ปี
- พ.ศ. 2530-2533 เป็นพนักงานช่าง ควบคุมงานทางภาคใต้ก่อสร้างระบบไฟฟ้า 33 เควี.
- พ.ศ. 2534-2542 เป็นพนักงานช่าง ควบคุมงานทางภาคใต้ก่อสร้างสายส่งระบบไฟฟ้า 115 เควี.
- พ.ศ. 2543-2553 เป็นพนักงานช่าง ควบคุมงานทางภาคกลางก่อสร้างสายส่งระบบไฟฟ้า 115 เควี. และ 22 เควี.
- พ.ศ. 2554-2559 เป็นหัวหน้าควบคุมงานก่อสร้างสายส่งภาคกลางและภาคใต้
- P7 พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) เพศชาย อายุ 56 ปี ประสบการณ์ทำงานด้าน ไฟฟ้า 28 ปี
- พ.ศ. 2532-2533 เป็นพนักงานชั่วคราวขับรถเครนบักเส้าไฟฟ้า
- พ.ศ. 2534-2546 เป็นพนักงานประจำขับรถเครนบักเส้าไฟฟ้า
- พ.ศ. 2547-2552 เป็นพนักงานช่างซ่อมบำรุงยานพาหนะ
- พ.ศ. 2553-2559 เป็นพนักงานช่างควบคุมเครื่องดันท่อร้อยสาย HDD.
- P8 พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต1 (ภาคกลาง) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพศชาย อายุ 44 ปี ประสบการณ์ทำงานด้านไฟฟ้า 19 ปี
- พ.ศ. 2541-2549 เป็นวิศวกรประจำการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต1 (ภาคกลาง) จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ควบคุมดูแลด้านเทคนิคระบบไฟฟ้า
- พ.ศ. 2550-2556 เป็นผู้ช่วยหัวหน้าแผนกปฏิบัติการ ควบคุมดูแลระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้า ส่วนภูมิภาค เขต1(ภาคกลาง)
- พ.ศ. 2557-2559 เป็นหัวหน้าแผนกปฏิบัติการ ควบคุมดูแลระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วน ภูมิภาค เขต1(ภาคกลาง)
- P9 เจ้าหน้าที่กรมทางหลวงจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพศชาย อายุ 57 ปี ประสบการณ์ทำงานด้าน โยธา 30 ปี
- พ.ศ. 2530-2544 นายช่างโยธา หมวดการทางองค์กรกิจจังหวัดนครนายก
- พ.ศ. 2545-2559 นายช่างโยธา หมวดการทางจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
- P10 เจ้าหน้าที่การประปาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพศชาย อายุ 28 ปี ประสบการณ์ทำงานด้าน ประปา 3 ปี

- พ.ศ. 2557-2559 ช่วงซ่อมบำรุง การประปาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
 P11 เจ้าหน้าที่องค์การโทรศัพท์ TOT เพศชาย อายุ 53 ปี ประสบการณ์ทำงานด้านสื่อสาร 20 ปี
 พ.ศ. 2540-2559 ช่วงซ่อมบำรุงทั่วไปองค์การ โทรศัพท์
 P12 ประชาชนทั่วไป เพศชาย อายุ 45 ปี อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ระยะเวลา 35 ปี
 P13 ประชาชนทั่วไป เพศหญิง อายุ 52 ปี อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ระยะเวลา
 52 ปี
 P14 ประชาชนทั่วไป เพศหญิง อายุ 40 ปี อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ระยะเวลา 9 ปี
 P15 ประชาชนทั่วไป เพศหญิง อายุ 25 ปี อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ระยะเวลา 2 ปี

ผลการวิเคราะห์

การสัมภาษณ์ผู้รู้ข้อมูลระดับลึก (Key informant in-depth interview) ของหน่วยงานและประชาชนที่มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) สรุปได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูลหลัก ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งหรืออาศัยอยู่ในพื้นที่

ตารางที่ 4-1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูลหลัก

ลำดับ	ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	12	80
	หญิง	3	20
อายุ	ต่ำกว่า 30 ปี	2	13
	30-50 ปี	4	27
	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	9	60
สถานภาพ	โสด	1	7
	สมรส	13	86
	หม้าย	1	7

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	5	33
	ปริญญาตรี	9	60
	สูงกว่าปริญญาตรี	1	7
ตำแหน่งงาน	เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหาร	3	20
	เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการ	8	53
	ประชาชนทั่วไป	4	27
ระยะเวลาในการ	ต่ำกว่า 10 ปี	3	20
ดำรงตำแหน่งหรือ	10-20 ปี	3	20
อาศัยอยู่ในพื้นที่	มากกว่า 20 ปีขึ้นไป	9	60

จากตารางที่ 4-1 เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลหลัก การขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหน็ดดินเป็นเคเบิลใต้ดินของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) กรณีศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 15 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 80 เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 20 อายุมากกว่า 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาคืออายุ 30-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 27 และอายุต่ำกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 13 ตามลำดับ สถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 86 รองลงมาคือสถานภาพ โสด คิดเป็นร้อยละ 7 และสถานภาพหม้าย คิดเป็นร้อยละ 7 ตามลำดับ ระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาคือต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 33 และสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 7 ตามลำดับ ตำแหน่งงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ คิดเป็นร้อยละ 53 รองลงมาคือประชาชนทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 27 และเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหาร คิดเป็นร้อยละ 20 ตามลำดับ ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งหรืออาศัยอยู่ในพื้นที่ มากกว่า 20 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาคือตั้งแต่ 10-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 20 และต่ำกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 20 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานในปัจจุบันของการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ตารางที่ 4-2 ผลการวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานในปัจจุบัน

ลำดับ	รายละเอียด	จำนวน ผู้ให้สัมภาษณ์ (คน)	จำนวน ผู้ตอบ (คน)	ร้อยละ
1	การปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินเป็นเรื่องของการปรับปรุงทัศนียภาพของเมืองท่องเที่ยวใหญ่ ๆ ให้เป็นเมืองท่องเที่ยวที่น่าอยู่	15	13	87
2	การทำงานส่วนใหญ่อยู่ในเขตกรมทางหลวง ซึ่งได้รับอนุญาตแล้วแต่ขาดการประชาสัมพันธ์กับชาวบ้าน ประชาชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียง	15	11	73
3	การออกแบบงานก่อสร้างไม่เป็นปัจจุบัน เมื่อก่อสร้างจริงสภาพหน้างานเปลี่ยนแปลงไปจากแบบต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการแก้ไขตามสภาพหน้างานจริง	15	10	67
4	ปัจจุบันมีเทคโนโลยีเพียงพอกับความต้องการ แต่ยังขาดบุคลากรผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการปฏิบัติงานอยู่มาก	15	8	53
5	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคต้องใช้งบประมาณสูงกว่าระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดิน 10-15 เท่า	15	3	20

จากตารางที่ 4-2 เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลหลัก การขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) กรณีศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 15 คน มีความเห็นว่า สภาพการดำเนินงานในปัจจุบัน

ส่วนใหญ่พบว่า การปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินเป็นเรื่องของการปรับปรุงทัศนียภาพของเมืองท่องเที่ยวให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ รองลงมาคือการทำงานของเจ้าหน้าที่อยู่ในเขตกรรมทางหลวงซึ่งได้รับอนุญาตให้ดำเนินการแล้ว แต่ยังคงขาดการประชาสัมพันธ์กับประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณพื้นที่ใกล้เคียงจุดก่อสร้าง และพบว่า การออกแบบงานก่อสร้างของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคไม่เป็นปัจจุบัน เมื่อเริ่มโครงการก่อสร้างจริงสภาพหน้างานมีการเปลี่ยนแปลงไปจากแบบที่กำหนดไว้ทำให้ต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการแก้ไขตามสภาพหน้างานจริง โดยปัจจุบันการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมีเทคโนโลยีที่เพียงพอกับความความต้องการแต่ยังคงขาดบุคลากรผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการปฏิบัติงานอยู่มาก และในการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินต้องใช้งบประมาณสูงกว่าระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินในปัจจุบัน 10-15 เท่า ทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้พร้อมกันทั่วประเทศ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ตารางที่ 4-3 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรค

ลำดับ	รายละเอียด	จำนวน ผู้ให้สัมภาษณ์ (คน)	จำนวน ผู้ตอบ (คน)	ร้อยละ
1	การกำหนดจุดติดตั้งระบบไฟฟ้าในครั้งแรกนั้น การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคไม่มีการประสานงานกับชาวบ้านไว้ก่อนพอจะดำเนินการก่อสร้างปรากฏว่าเจ้าของบ้านบริเวณที่จะก่อสร้างไม่ยินยอมให้ใช้พื้นที่ ต้องเสียเวลาเจรจาทำแหน่งที่ติดตั้งใหม่ ซึ่งต้องใช้เวลารอกแบบและขออนุญาตกรมทางหลวงใหม่ทั้งหมด	15	13	87
2	การนำสายไฟฟ้าลงดินตามบริเวณทางเท้าที่มีคนสัญจรไปมา ประชาชนยังขาดความเข้าใจเป็นห่วงเรื่องความปลอดภัยและกลัวถูกไล่ที่ ทำมาหากินตามบริเวณทางเท้า จึงมีการ	15	11	73

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

ลำดับ	รายละเอียด	จำนวน ผู้ให้สัมภาษณ์ (คน)	จำนวน ผู้ตอบ (คน)	ร้อยละ
	ประท้วงเกิดขึ้นทำให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ต้องแบกรับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นกว่าประมาณการ จำนวนมาก			
3	บางจุดไม่สามารถปิดการจราจรเพื่อทำงานได้ ตลอดเวลา เนื่องจากเป็นแหล่งชุมชน	15	10	67
4	การเจรจาขอใช้ที่ดินเพื่อติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้านั้น เจ้าของที่ดินบางรายเรียกค่าตอบแทนในการ ใช้ที่ดิน ซึ่งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคต้องจัดหา งบประมาณเพิ่มเติม ทำให้งานล่าช้าออกไปอีก	15	8	53
5	การค้นท่อสำหรับร้อยสายไฟฟ้าประสบ ปัญหามีเศษวัสดุใต้ดินมากมาย ซึ่งเป็นสิ่งที่ คาดไม่ถึงทำให้ไม่สามารถทำการค้นท่อได้ ต้องย้ายแนวการก่อสร้าง เสียทั้งเวลาและ ค่าใช้จ่าย	15	6	40
6	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่กล้าพูดจากันแบบตรงไปตรงมา ทำให้การ ประสานงานระหว่างหน่วยงานยากลำบากยิ่งขึ้น	15	5	33
7	บางจุดไม่สามารถปักเสาไฟฟ้าให้ตรงกับ ตำแหน่งจุดต่อเชื่อมได้ เนื่องจากสภาพใต้ดิน บริเวณดังกล่าวมีท่อระบายน้ำวางอยู่ก่อนแล้ว เมื่อจะทำการแก้ไขก็มีปัญหาด้านทรัพย์สิน	15	3	20

จากตารางที่ 4-3 เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลหลัก การขับเคลื่อนการจัดการ
ปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)
กรณีศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 15 คน มีความเห็นว่า ปัญหาและอุปสรรคในการ

จัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือนดินเป็นเคเบิลใต้ดิน ส่วนใหญ่คือ การกำหนดจุดติดตั้งระบบไฟฟ้าในครั้งแรกนั้นการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคไม่มีการประสานงานกับชาวบ้านไว้ก่อนพอเข้าไปดำเนินการก่อสร้าง ปรากฏว่าเจ้าของบ้านบริเวณนั้นไม่ยินยอมให้ใช้พื้นที่ต้องเสียเวลาเจรจาหาตำแหน่งที่ติดตั้งใหม่ซึ่งต้องใช้เวลามากและขออนุญาตจากกรมทางหลวงใหม่ทั้งหมด ปัญหารองลงมาคือ การนำสายไฟฟ้าลงดินตามบริเวณทางเท้าที่มีคนสัญจรไปมา ประชาชนยังขาดความเข้าใจ เป็นห่วงเรื่องความปลอดภัยและกลัวถูกไล่ที่ถ้ามาหากินตามบริเวณทางเท้าจึงมีการประท้วงเกิดขึ้นทำให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นกว่าประมาณการและการทำงานบางจุดไม่สามารถปิดการจราจรเพื่อปฏิบัติงานได้ตลอดเวลาเนื่องจากเป็นแหล่งชุมชน ส่วนการเจรจาขอให้ที่ดินเพื่อติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้านั้นเจ้าของที่ดินบางรายเรียกร้องค่าตอบแทนในการใช้ที่ดินซึ่งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคต้องจัดหางบประมาณเพิ่มเติม ทำให้งานล่าช้าจากแผนงานเดิม ส่วนปัญหาที่เราไม่สามารถรู้ก่อนล่วงหน้าได้เลยคือ พื้นที่ใต้ดินสำหรับการค้นท่อร้อยสายไฟฟ้ามักพบเศษวัสดุต่าง ๆ จำนวนมาก ซึ่งเป็นสิ่งที่คาดไม่ถึงทำให้ไม่สามารถทำการค้นท่อได้ต้องย้ายแนวการก่อสร้าง เสียทั้งเวลาและค่าใช้จ่ายในการทำงาน อีกหนึ่งปัญหาที่มักเกิดขึ้นคือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่กล้าพูดจากันแบบตรงไปตรงมา (เกรงใจกับการระบุถึงปัญหาที่เกิดจากหน่วยงานนั้น ๆ) ทำให้การประสานงานระหว่างหน่วยงานยากลำบากยิ่งขึ้น หรือบางจุดไม่สามารถปักเสาไฟฟ้าให้ตรงกับตำแหน่งจุดต่อเชื่อมได้เนื่องจากสภาพใต้ดินบริเวณดังกล่าวมีท่อระบายน้ำวางอยู่ก่อนแล้ว เมื่อจะทำการแก้ไขก็มีปัญหาด้านทรัพย์สิน

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์วิธีหรือกระบวนการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือนดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคดังกล่าว

ตารางที่ 4-4 ผลการวิเคราะห์วิธีหรือกระบวนการขับเคลื่อนการจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรค

ลำดับ	รายละเอียด	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ
		ผู้ให้สัมภาษณ์ (คน)	ผู้ตอบ (คน)	
1	ในส่วนของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคต้องทำหนังสือขออนุญาตกับกรมทางหลวงเจ้าของพื้นที่ให้	15	13	87

ตารางที่ 4-4 (ต่อ)

ลำดับ	รายละเอียด	จำนวน ผู้ให้สัมภาษณ์ (คน)	จำนวน ผู้ตอบ (คน)	ร้อยละ
	เรียบร้อยก่อนเข้าดำเนินการ			
2	การตรวจสอบรายละเอียดงานก่อสร้างต้องสอดคล้องตามมาตรฐานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นหลัก	15	12	80
3	มีการร่วมมือประสานงานและประชุมร่วมกันกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วนำไปแก้ไข	15	11	73
4	การที่ไม่สามารถปิดการจราจรในเวลากลางวันได้มากนัก จึงต้องเข้าดำเนินการก่อสร้างในช่วงเวลากลางคืน	15	10	67
5	การวางสายเคเบิลใต้ดินเป็นงานที่ต้องใช้เทคนิคและความละเอียดรอบคอบเป็นอย่างมาก ต้องตรวจสอบสภาพสายไฟฟ้าก่อนเริ่มทำงานทุกครั้ง ต้องควบคุมการร้อยสายไฟฟ้าอย่างใกล้ชิดตลอดเวลาการทำงานเพื่อไม่ให้ฉนวนหุ้มสายไฟฟ้าเกิดความเสียหาย หากฉนวนหุ้มสายไฟฟ้ามีรอยแตกร้าว อาจทำให้ไม่ผ่านการทดสอบทางเทคนิค ต้องเสียเวลาหรือทำใหม่	15	8	53

จากตารางที่ 4-4 เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลหลัก การขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) กรณีศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 15 คน มีความเห็นว่า วิธีหรือกระบวนการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินเพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคดังกล่าว คือ ในส่วนของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคต้องทำหนังสือขออนุญาตกับกรมทางหลวงเจ้าของพื้นที่ให้เรียบร้อยก่อนเข้าดำเนินการเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ การตรวจสอบรายละเอียดงานก่อสร้างต้อง

สอดคล้องตามมาตรฐานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคและคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นหลักซึ่งต้องมีการร่วมมือประสานงานและประชุมร่วมกันกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วนำไปแก้ไขต่อไป และการที่ไม่สามารถปิดการจราจรในเวลากลางวันได้มากนักจึงต้องเข้าดำเนินการก่อสร้างในช่วงเวลากลางคืนเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบต่อประชาชนให้น้อยที่สุด ซึ่งการวางสายเคเบิลใต้ดินเป็นงานที่ต้องใช้เทคนิคและความละเอียดรอบคอบเป็นอย่างมากต้องตรวจสอบสภาพสายไฟฟ้าก่อนเริ่มทำงานทุกครั้ง ต้องควบคุมการร้อยสายไฟฟ้าอย่างใกล้ชิดตลอดเวลาการทำงานเพื่อไม่ให้ฉนวนหุ้มสายไฟฟ้าเกิดความเสียหาย หากฉนวนหุ้มสายไฟฟ้ามีรอยฉีกขาดหรือแตกร้าวก็อาจทำให้ไม่ผ่านการทดสอบทางด้านเทคนิค ต้องเสียเวลารื้อสายไฟออกมาทำใหม่ทั้งหมด

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์แนวทางการแก้ไขปัญหาอุปสรรค

ตารางที่ 4-5 ผลการวิเคราะห์แนวทางการแก้ไขปัญหาอุปสรรค

ลำดับ	รายละเอียด	จำนวน ผู้ให้สัมภาษณ์ (คน)	จำนวน ผู้ตอบ (คน)	ร้อยละ
1	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคควรมีการประสานงานกับส่วนเกี่ยวข้องล่วงหน้า เพื่อตรวจสอบสภาพพื้นที่ร่วมกันอย่างละเอียด	15	11	73
2	การดำเนินงานก่อสร้างระบบเคเบิลไฟฟ้าใต้ดินเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน เช่น การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ จึงควรตั้งเป็นคณะกรรมการเพื่อทำงานร่วมกัน โดยให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเป็นกรรมการด้วย	15	11	73
3	ควรศึกษาวิเคราะห์สภาพพื้นที่โดยละเอียด ทั้งบนดินและใต้ดินก่อนการออกแบบ และควรเป็นการออกแบบเฉพาะพื้นที่ตามสภาพแต่ละแห่ง ไม่ใช่การออกแบบเบื้องต้นที่มีไว้สำหรับงานทั่วไป เมื่อดำเนินการก่อสร้าง	15	10	67

ตารางที่ 4-5 (ต่อ)

ลำดับ	รายละเอียด	จำนวน ผู้ให้สัมภาษณ์ (คน)	จำนวน ผู้ตอบ (คน)	ร้อยละ
	แล้วค่อยไปแก้ไขตามสภาพหน้างาน ทั้งนี้เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ทันที ตามแบบแปลนที่ออกไว้ โดยไม่ต้องเสียเวลา ในการขออนุมัติแก้ไขแบบอีก			
4	สำหรับแนวทางการดำเนินงานในอนาคตนั้นควร ศึกษาและเลือกดำเนินการในพื้นที่ที่มีความอึดตัวแล้ว เพื่อจะได้ไม่ต้องก่อสร้างเพิ่มเติมอีกในภายหลัง	15	4	27

จากตารางที่ 4-5 เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลหลัก การขับเคลื่อนการจัดการ
ปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)
กรณีศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 15 คน มีความเห็นว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาในการ
ขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดิน อันดับแรกคือ
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคควรมีการประสานงานกับส่วนเกี่ยวข้องล่วงหน้าเพื่อตรวจสอบสภาพพื้นที่
ร่วมกันอย่างละเอียดปัญหาเดิม ๆ จะได้ไม่เกิดขึ้นอีกซึ่งการดำเนินงานก่อสร้างระบบเคเบิลไฟฟ้า
ใต้ดินต้องเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน เช่น การประปา โทรศัพท ฯลฯ ดังนั้นจึงควรตั้งเป็น
คณะกรรมการเพื่อทำงานร่วมกัน โดยให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเป็นกรรมการด้วย
รองลงมาคือ ควรศึกษาวิเคราะห์สภาพพื้นที่โดยละเอียดทั้งบนดินและใต้ดินก่อนการออกแบบและ
ควรเป็นการออกแบบเฉพาะพื้นที่ตามสภาพแต่ละแห่ง ไม่ใช่การออกแบบเบื้องต้นที่มีไว้สำหรับ
งานทั่วไปเมื่อดำเนินการก่อสร้างแล้วค่อยไปแก้ไขตามสภาพหน้างาน ทั้งนี้เพื่อให้สามารถ
ดำเนินการได้ทันทีตามแบบแปลนที่ออกแบบไว้โดยไม่ต้องเสียเวลาในการขออนุมัติแก้ไขแบบใหม่
อีกครั้ง ส่วนแนวทางการดำเนินงานในอนาคตนั้นควรศึกษาหรือเลือกดำเนินการในพื้นที่ที่มีความ
อึดตัวแล้ว เพื่อจะได้ไม่ต้องก่อสร้างเพิ่มเติมอีกในภายหลังซึ่งจะช่วยลดปัญหาการทำงานซ้ำซ้อนใน
อนาคต

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) กรณีศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานในปัจจุบัน ศึกษาปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น และศึกษาระบบการขับเคลื่อนการจัดการเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาอุปสรรคดังกล่าว ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยใช้คำถามแบบกึ่ง โครงสร้างเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งประกอบด้วยคำถาม 5 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูลหลัก

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานในปัจจุบันของการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับวิธีหรือกระบวนการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) เพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคดังกล่าว

ส่วนที่ 5 คำถามเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรค

ผลการเก็บข้อมูล พบว่า ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และประชาชนที่มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) กับการดำเนินงานโครงการดังกล่าวโดยตรง จำนวน 15 คน ซึ่งทำให้ได้ข้อมูลที่อ้อมตัวโดยการวิเคราะห์ข้อมูลและใช้กระบวนการทางการวิจัยเชิงคุณภาพพิจารณาประเด็นที่สำคัญ ตีความหมายพร้อมทำการดึงข้อความหรือประโยคสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) กรณีศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลหลัก

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นเพศชาย จำนวน 12 คน เพศหญิง จำนวน 3 คน อายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 2 คน อายุระหว่าง 30-50 ปี จำนวน 4 คน และอายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 9 คน สถานภาพโสด จำนวน 1 คน สมรส จำนวน 13 คน และหม้าย จำนวน 1 คน ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 5 คน ปริญญาตรี จำนวน 9 คน และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 1 คน ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหาร จำนวน 3 คน เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการ จำนวน 8 คน และประชาชนทั่วไป จำนวน 4 คน ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งหรืออาศัยอยู่ในพื้นที่ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 3 คน ระหว่าง 10-20 ปี จำนวน 3 คน และมากกว่า 20 ปี จำนวน 9 คน

2. สภาพการดำเนินงานในปัจจุบันของการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินเป็นเรื่องของการปรับปรุงทัศนียภาพของเมืองท่องเที่ยวใหญ่ ๆ ให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ คิดเป็นร้อยละ 87 รองลงมาคือ การทำงานส่วนใหญ่อยู่ในเขตกรมทางหลวงซึ่งได้รับอนุญาตแล้ว แต่ยังขาดการประชาสัมพันธ์กับชาวบ้าน ประชาชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียง คิดเป็นร้อยละ 73 การออกแบบงานก่อสร้างไม่เป็นปัจจุบันเมื่อก่อสร้างจริงสภาพหน้างานเปลี่ยนแปลงไปจากแบบต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการแก้ไขตามสภาพหน้างานจริง คิดเป็นร้อยละ 67 ปัจจุบันมีเทคโนโลยีเพียงพอกับความต้องการแต่ยังขาดบุคลากรผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการปฏิบัติงานอยู่มาก คิดเป็นร้อยละ 53 และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคต้องใช้งบประมาณสูงกว่าระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดิน 10-15 เท่า คิดเป็นร้อยละ 20 ตามลำดับ

3. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การกำหนดจุดติดตั้งระบบไฟฟ้าในครั้งแรกนั้นการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคไม่มีการประสานงานกับชาวบ้านไว้ก่อนพอเข้าดำเนินการก่อสร้างปรากฏว่าเจ้าของบ้านบริเวณที่จะก่อสร้างไม่ยินยอมให้ใช้พื้นที่ต้องเสียเวลาเจรจาหาตำแหน่งที่ติดตั้งใหม่ ซึ่งต้องใช้เวลาออกแบบและขออนุญาตกรมทางหลวงใหม่ทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 87 รองลงมาคือ การนำสายไฟฟ้าลงดินตามบริเวณทางเท้าที่มีคนสัญจรไปมา ประชาชนยังขาดความเข้าใจเป็นห่วงเรื่องความปลอดภัยและกลัวถูกไล่ที่ท่ามาหากินตามบริเวณทางเท้าจึงมีการประท้วงเกิดขึ้นทำให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคต้องแบกรับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นมากกว่าประมาณการ คิดเป็นร้อยละ 73 บางจุดไม่สามารถปิดการจราจรเพื่อทำงานได้ตลอดเวลาเนื่องจากเป็นแหล่งชุมชน คิดเป็นร้อยละ 67 การเจรจาขอใช้ที่ดินเพื่อติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้า

นั้นเจ้าของที่ดินบางรายเรียกร้องค่าตอบแทนในการใช้ที่ดินซึ่งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคต้องจัดหางบประมาณเพิ่มเติม ทำให้งานล่าช้าออกไปอีก คิดเป็นร้อยละ 53 การค้นต่อสำหรับร้อยสายไฟฟ้าประสบปัญหามีเศษวัสดุใต้ดินจำนวนมาก ซึ่งเป็นสิ่งที่คาดไม่ถึงทำให้ไม่สามารถทำการค้นต่อได้ ต้องย้ายแนวการก่อสร้าง เสียทั้งเวลาและค่าใช้จ่าย คิดเป็นร้อยละ 40 การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่กล้าพูดจากันแบบตรงไปตรงมา ทำให้การประสานงานระหว่างหน่วยงานยากลำบากยิ่งขึ้น คิดเป็นร้อยละ 33 และบางจุดไม่สามารถปักเสาไฟฟ้าให้ตรงกับตำแหน่งได้ เนื่องจากสภาพใต้ดินบริเวณดังกล่าวมีท่อระบายน้ำวางอยู่ก่อนแล้ว เมื่อจะทำการแก้ไขก็มีปัญหาด้านทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 20 ตามลำดับ

4. วิธีหรือกระบวนการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) เพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคดังกล่าว ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคต้องทำหนังสือขออนุญาตกับกรมทางหลวงเจ้าของพื้นที่ให้เรียบร้อยก่อนเข้าดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 87 รองลงมาคือ การตรวจสอบรายละเอียดงานก่อสร้างต้องสอดคล้องตามมาตรฐานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคและคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นหลัก คิดเป็นร้อยละ 80 มีการร่วมมือประสานงานและประชุมร่วมกันกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วนำไปแก้ไข คิดเป็นร้อยละ 73 การที่ไม่สามารถปิดการจราจรในเวลากลางวันได้มากนักจึงต้องเข้าดำเนินการก่อสร้างในช่วงเวลากลางคืน คิดเป็นร้อยละ 67 และการวางสายเคเบิลใต้ดินเป็นงานที่ต้องใช้เทคนิคและความละเอียดรอบคอบเป็นอย่างมากต้องตรวจสอบสภาพสายไฟฟ้าก่อนเริ่มทำงานทุกครั้ง ต้องควบคุมการร้อยสายไฟฟ้าอย่างใกล้ชิดตลอดเวลาการทำงานเพื่อไม่ให้ฉนวนหุ้มสายไฟฟ้าเกิดความเสียหาย หากฉนวนหุ้มสายไฟฟ้ามียรอยแตกร้าว ก็อาจทำให้ไม่ผ่านการทดสอบทางเทคนิคต้องเสียเวลาทำใหม่ทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 53 ตามลำดับ

5. แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคจากผู้ให้ข้อมูลหลัก ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคควรมีการประสานงานกับส่วนเกี่ยวข้องล่วงหน้าเพื่อตรวจสอบสภาพพื้นที่ร่วมกันอย่างละเอียด คิดเป็นร้อยละ 73 และการดำเนินงานก่อสร้างระบบเคเบิลไฟฟ้าใต้ดินเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน เช่น การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ จึงควรตั้งเป็นคณะกรรมการเพื่อทำงานร่วมกัน โดยให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเป็นกรรมการด้วย คิดเป็นร้อยละ 73 รองลงมาคือ ควรศึกษาวิเคราะห์สภาพพื้นที่โดยละเอียดทั้งบนดินและใต้ดินก่อนการออกแบบและควรเป็นการออกแบบเฉพาะพื้นที่ตามสภาพแต่ละแห่ง ไม่ใช่การออกแบบเบื้องต้นที่มีไว้สำหรับงานทั่วไป เมื่อดำเนินการก่อสร้างแล้วค่อยไปแก้ไขตามสภาพหน้างาน ทั้งนี้เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ทันทีตามแบบแปลนที่ออกแบบไว้ โดยไม่ต้องเสียเวลาในการขออนุมัติแก้ไขแบบอีก

คิดเป็นร้อยละ 67 และแนวทางการดำเนินงานในอนาคตนั้นควรศึกษาและเลือกดำเนินการในพื้นที่ที่มีความอิ่มตัวแล้ว เพื่อจะได้ไม่ต้องก่อสร้างเพิ่มเติมอีกในภายหลัง คิดเป็นร้อยละ 27 ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพการดำเนินงานในปัจจุบันของการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือนดิน เป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการปรับปรุงทัศนียภาพให้เป็นเมืองท่องเที่ยวที่สวยงามน่าอยู่ แต่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคยังขาดการประชาสัมพันธ์กับประชาชนให้เข้าใจถึงสภาพการดำเนินงานเพราะคิดว่าพื้นที่ปฏิบัติงานอยู่ในเขตกรมทางหลวงที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานแล้วไม่จำเป็นต้องแจ้งประชาชนบริเวณนั้นก็ได้ จึงทำให้เกิดการประท้วงของชาวบ้านเวลาเริ่มงาน โครงการ และการเพิ่มแต่เทคโนโลยีโดยมิได้คำนึงถึงบุคลากรที่รองรับเทคโนโลยีเหล่านั้นว่าเพียงพอหรือไม่ทำให้การใช้เครื่องมือเครื่องจักรเหล่านั้นไม่เต็มประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังนั้นการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจึงควรใช้หลักการบริหารงานก่อสร้างเข้ามาช่วยเสริม ซึ่งสอดคล้องกับ ฌฐพงศ์ นามวงษา (2552) ที่กล่าวว่า งานก่อสร้างในปัจจุบันเป็นผลผลิตที่เกิดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์หรือปัจจัย 4 ทำให้งานก่อสร้างในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์ไปเป็นงานก่อสร้างทางธุรกิจและสาธารณูปโภค จึงจัดได้ว่างานก่อสร้างเป็นงานที่มีลักษณะที่แตกต่างจากอุตสาหกรรมการผลิตประเภทอื่น คือ

1.1 งานก่อสร้างเป็นงานผลิตในที่ หมายถึง ผลผลิตเกิดขึ้นในแหล่งผลิต เมื่อผลิตแล้วเคลื่อนย้ายได้ยากและการบริการก็เกิดขึ้นในแหล่งผลิตเช่นเดียวกัน ส่วนอุตสาหกรรมการผลิตประเภทอื่นผลิตในแหล่งผลิต เมื่อผลิตเสร็จแล้วการบริการ การจำหน่าย และการใช้สอยเกิดขึ้นนอกแหล่งผลิต ทำให้การจัดการด้านการผลิตแตกต่างกัน

1.2 ลักษณะและรูปแบบของการผลิตเปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ คือ เปลี่ยนแปลงตามวัตถุประสงค์หรือผู้ใช้บริการจากสิ่งก่อสร้าง เปลี่ยนแปลงตามสภาพแวดล้อมของภูมิประเทศ สภาพดินฟ้าอากาศ ฤดูกาล ศาสนา วัฒนธรรมประเพณีที่แตกต่างกัน หรือเปลี่ยนแปลงตามสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ชุมชน และข้อกฎหมายท้องถิ่น

1.3 การก่อสร้างใช้ระยะเวลานานและใช้ต้นทุนการผลิตสูงทำให้อัตราเสี่ยงในการทำธุรกิจสูงตามไปด้วย การผันแปรด้านต่าง ๆ ที่มีผลต่อโครงการควบคุมได้ยากซึ่งทำให้ระยะเวลาในการก่อสร้างนานขึ้น

1.4 การผลิตใช้บุคลากรจำนวนมาก หลายระดับสาขาอาชีพรวมถึงการใช้แรงงานไร้ฝีมือจำนวนมาก ทำให้การจัดสรรบุคลากรทั้งในด้านปริมาณ คุณภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

มาตรฐานฝีมือแรงงานหรือการเคลื่อนย้ายแรงงานทำได้ยาก การทำงานจึงล่าช้างานเสร็จไม่ทันตามเวลาที่กำหนดทำให้ต้องมีการปรับแผนการทำงานตลอดเวลา และสอดคล้องกับ เคอร์เนอร์ (Kerzner, 1998) ที่กล่าวว่า การบริหารงานก่อสร้างเป็นงานหรือหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนโครงการ การปฏิบัติงานโครงการ การติดตามผลของโครงการอย่างเป็นขั้นตอนหรือกระบวนการจัดองค์กรซึ่งเป็นการควบคุมทรัพยากรขององค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายของโครงการนั้น ๆ และยังสามารถแบ่งระดับการบริหารงานออกเป็น 3 ระดับ (สุกษา ศิริวงศ์ยิ่งเจริญ, 2553) คือ

1.4.1 นักบริหารระดับสูง รับผิดชอบการวางแผนขององค์กรโดยรวม มีอำนาจตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นนโยบายหลักของกิจการ

1.4.2 นักบริหารระดับกลาง รับผิดชอบการวางแผนของหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในสายงานหลักและสายงานบริหาร เป็นผู้นำกลยุทธ์หลักที่นักบริหารระดับสูงกำหนดขึ้นไปแปลงเป็นกลยุทธ์ที่เป็นประโยชน์และเป็นการสนองตอบความต้องการด้านต่าง ๆ ของลูกค้า

1.4.3 นักบริหารระดับต้น รับผิดชอบในการวางแผนดำเนินงานของหน่วยงานในระดับปฏิบัติการ ทำงานร่วมกับนักบริหารระดับกลางอย่างใกล้ชิดที่จะแปลงกลยุทธ์หรือกลวิธีให้เป็นแผนดำเนินงาน

โดยเกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานก่อสร้างถนนในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดนนทบุรี (ภาณุพงศ์ จันทิมา, 2552) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานก่อสร้างคือ ปัจจัยด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้อง (Man) มีผลต่อการบริหารงานก่อสร้างมากที่สุด คือ ขาดประสบการณ์ในงานก่อสร้าง ปัจจัยด้านเงิน (Money) มีผลต่อการบริหารงานก่อสร้างมากที่สุด คือ ราคาวัสดุผันผวนตามเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านเครื่องจักรในงานก่อสร้าง (Machine) มีผลต่อการบริหารงานก่อสร้างมากที่สุด คือ การขนย้ายเครื่องจักรล่าช้าซึ่งทำให้ต้องมีการปรับแผนการทำงานบ่อยครั้งและส่งผลให้เกิดความผิดพลาดในขั้นตอนการทำงาน ปัจจัยด้านวัสดุ (Material) มีผลต่อการบริหารงานก่อสร้างมากที่สุด คือ วัสดุไม่ตรงกับแบบที่กำหนดไว้ ปัจจัยด้านกระบวนการ (Method) มีผลต่อการบริหารงานก่อสร้างมากที่สุด คือ การควบคุมงานไม่เข้มงวดส่งผลกระทบต่อคุณภาพของงาน โดยตรงเพราะมีโอกาสเกิดความผิดพลาดในขั้นตอนการทำงานสูง

2. ปัญหาและอุปสรรคการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) สืบเนื่องจากสภาพการดำเนินงานในปัจจุบันส่วนใหญ่เกิดจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคขาดการประสานงานทั้งจากภายในองค์กรและภายนอกองค์กรซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องและประชาชนที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการก่อสร้างจนเป็นปัญหาหลักที่ต้องใช้หลักการประสานงานและหลักการมี

ส่วนร่วมของประชาชนเข้ามาช่วยในกระบวนการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้เพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคดังกล่าวที่เกิดขึ้นกับโครงการต่อไป โดยใช้โครงการก่อสร้างแล้วเสร็จที่ผู้วิจัยนำมาอ้างอิงเพื่อให้เห็นถึงปัญหาที่ใกล้เคียงกันแต่ยังไม่มีการนำมาปรับปรุงแก้ไข คือ โครงการก่อสร้างปรับปรุงระบบจำหน่ายไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดภูเก็ต และโครงการก่อสร้างปรับปรุงระบบจำหน่ายไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดสงขลา ซึ่งสรุปปัญหาของการดำเนินงานทั้ง 2 โครงการได้ดังนี้

1. ขาดการประชาสัมพันธ์โครงการจึงมีการต่อต้านจากประชาชนจำนวนมากที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงพื้นที่ก่อสร้างที่ได้รับผลกระทบโดยตรงในการดำเนินชีวิต เช่น ฝุ่นควันจากการก่อสร้าง มลภาวะด้านเสียง การจราจรที่ติดขัด เป็นต้น

2. ขาดแคลนช่างชำนาญงานในการควบคุมเครื่องจักรพิเศษ เนื่องจากไม่มีการอบรมพนักงานอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่นำเข้ามาใช้งานเพิ่มเติม

3. พื้นที่การวางสายเคเบิลใต้ดินทับซ้อนกับแนวสาธารณูปโภคเดิม เช่น ท่อประปา สายโทรศัพท์ ทำให้การปฏิบัติงานไม่ตรงตามแบบแปลนที่ออกแบบไว้

4. วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในโครงการจัดหาไม่ทันตามความต้องการใช้งาน

5. อุปกรณ์ ป้ายสัญญาณต่าง ๆ ในการทำงานมีจำนวนไม่เพียงพอ

6. เอกสาร จดหมายระหว่างหน่วยงานล่าช้า

7. การจราจรที่หนาแน่นในตอนกลางวัน

8. ไม่มีการออกแบบระบบการระบายน้ำล้นหน้าที่ดีพอทำให้น้ำท่วมขังในบางส่วนงานเกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยปัญหาในการบริหารงานก่อสร้างช่วงก่อน

ดำเนินการก่อสร้าง (สิวพร เดิมยศ, 2556) พบว่า ปัญหาในการบริหารงานก่อสร้างช่วงก่อน

ดำเนินการก่อสร้างมีผลกระทบต่อการทำงานก่อสร้างโครงการเป็นอย่างมากโดยมีผลกระทบต่องานอื่น ๆ ในการดำเนินการก่อสร้าง ดังนั้นการวางแผนโครงการที่ดี

ในขั้นตอนก่อนดำเนินการก่อสร้างจึงมีความจำเป็นในการดำเนินการก่อสร้างเป็นอย่างยิ่ง อีกทั้ง

การวางแผนที่ดีในระหว่างขั้นตอนเริ่มต้น โครงการยังมีผลต่อความสำเร็จของโครงการมากกว่า

ในช่วงของการดำเนินการก่อสร้าง หากสามารถลดปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขั้นตอนก่อนการ

ก่อสร้างได้ก็สามารถส่งผลให้ปัญหาในขั้นตอนอื่น ๆ ในงานก่อสร้างลดลงด้วย โดยสรุปได้เป็น 3

ช่วง คือ

1. ช่วงขั้นตอนก่อนการออกแบบ พบว่า ในช่วงขั้นตอนก่อนการออกแบบสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดปัญหาการบริหารงานก่อสร้างโครงการ คือ ต้องการของคุณภาพดีแต่ราคาถูก และองค์กรหรือระบบการจัดการมีขนาดใหญ่ขาดตัวแทนที่มีอำนาจในการตัดสินใจ

2. ช่วงขั้นตอนการออกแบบ พบว่า ในช่วงขั้นตอนการออกแบบสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดปัญหาการบริหารงานก่อสร้างโครงการ คือ กำหนดระยะเวลาในการออกแบบน้อย ขาดการกำหนดเงื่อนไขที่ชัดเจนกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงแบบ และการมีตัวแทนที่ต้องพิจารณาอนุมัติหลายคน

3. ช่วงขั้นตอนการประกวดราคา พบว่า ในช่วงขั้นตอนการประกวดราคาสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดปัญหาการบริหารงานก่อสร้างโครงการ คือ การคัดเลือกผู้รับจ้างโดยตัดสินด้วยราคาเพียงอย่างเดียว แบบกับรายการก่อสร้างไม่ละเอียดพอในการคิดราคา ความยุ่งยากในการขอบประมาณใหม่ การขาดรูปแบบมาตรฐานที่แน่นอน และสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง การศึกษาสาเหตุและแนวทางการป้องกันความล่าช้าในงานก่อสร้างภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ (ขวัญชัย จันทนา, 2557) พบว่า สาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาความล่าช้าของงานก่อสร้างแบ่งออกเป็น 4 หัวข้อหลักจากมากไปหาน้อย ดังนี้

3.1 ปัจจัยด้านคน (Man) อันดับ 1 สาเหตุการขาดแคลนแรงงานในช่วงเทศกาลและสาเหตุแรงงานขาดทักษะฝีมือในการทำงาน อันดับ 2 สาเหตุผู้ออกแบบทำการปรับเปลี่ยนแก้ไขแบบบ่อย อันดับ 3 สาเหตุจำนวนแรงงานมีไม่เพียงพอกับปริมาณงานที่ต้องทำในแต่ละวัน อันดับ 4 สาเหตุความยุ่งเกี่ยวของผู้ว่าจ้างขณะดำเนินการก่อสร้าง อันดับ 5 สาเหตุผู้ออกแบบขาดความพิถีพิถันในส่วนของการลงรายละเอียดในจุดที่สำคัญให้ชัดเจน

3.2 ปัจจัยด้านวัสดุ (Material) อันดับ 1 สาเหตุการขาดแคลนวัสดุหน้างาน อันดับ 2 สาเหตุวัสดุในท้องตลาดขาดแคลนไม่สามารถหาได้ตรงตามแบบและสาเหตุการใช้วัสดุก่อสร้างสิ้นเปลืองเกินความจำเป็นจนต้องมีการสั่งซื้อวัสดุอยู่บ่อยครั้ง อันดับ 3 สาเหตุร้านค้าจัดส่งวัสดุไม่ทันตามกำหนด อันดับ 4 สาเหตุเจ้าของงานมีการเปลี่ยนแปลงวัสดุอุปกรณ์บ่อยครั้ง อันดับ 5 สาเหตุขาดการวางแผนการลำเลียงและการจัดเก็บวัสดุ

3.3 ปัจจัยด้านเครื่องจักร (Machine) อันดับ 1 สาเหตุนั่งร้าน แบบหล่อไม่พอใช้งาน อันดับ 2 สาเหตุเครื่องมือ เครื่องจักร ชำรุดเสียหายบ่อย อันดับ 3 สาเหตุการขาดแคลนเครื่องมือเครื่องจักรที่จำเป็นในการทำงาน อันดับ 4 สาเหตุการใช้ระยะเวลาในการซ่อมแซมเครื่องมือเครื่องจักรที่นาน อันดับ 5 สาเหตุใช้เวลานานในการประกอบติดตั้งเครื่องจักรบางชนิด

3.4 ปัจจัยด้านขั้นตอนงานก่อสร้าง (Method) อันดับ 1 สาเหตุแบบก่อสร้างไม่ชัดเจนและมีข้อขัดแย้งกัน อันดับ 2 สาเหตุการเปลี่ยนแปลงแบบก่อสร้างบ่อยครั้ง อันดับ 3 สาเหตุความล่าช้าในการอนุมัติแบบและรายการก่อสร้าง อันดับ 4 สาเหตุตำแหน่งหมวดหลักเขตไม่ตรงกับแบบแปลน อันดับ 5 สาเหตุการก่อสร้างที่มีขั้นตอนสลับซับซ้อนจนเกินไป

3. กระบวนการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) โดยใช้หลักการ

ประสานงานและหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนเข้ามาช่วยในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาอุปสรรคดังกล่าว โดยใช้หลักการประสานงานทั้งภายในองค์กร (Internal Co-ordination) และภายนอกองค์กร (External Co-ordination) สอดคล้องกับ วิจิตร อวาทกุล (2541) ที่แบ่งประเภทของการประสานงานออกเป็น 3 ลักษณะ คือ ลักษณะที่ 1 การประสานงานภายในองค์กร (Internal Co-ordination) และ การประสานงานภายนอกองค์กร (External Co-ordination) ลักษณะที่ 2 การประสานงานในแนวดิ่ง (Vertical) ได้แก่ การประสานงานของผู้บังคับบัญชาจากผู้ใต้บังคับบัญชา (Top down) หรือการประสานงานระหว่างผู้ใต้บังคับบัญชากับผู้บังคับบัญชา (Bottom up) และ การประสานงานในแนวนอน (Horizontal) ได้แก่ การประสานงานในระดับผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานระดับเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน ลักษณะที่ 3 การประสานงานอย่างเป็นทางการ (Formal) และ การประสานงานอย่างไม่เป็นทางการ (Informal) ซึ่งสอดคล้องกับ วิสูตร จิรคำเกิง (2544) ที่กล่าวว่า งานก่อสร้างทุกโครงการจะต้องมีผู้ออกแบบเข้าไปเกี่ยวข้องทำหน้าที่แทนเจ้าของโครงการ โดยใช้ความรู้ความสามารถในการกำหนดรูปแบบโครงสร้างรายละเอียดต่าง ๆ ที่ได้รับข้อมูลและความต้องการจากเจ้าของโครงการ สถาปนิกหรือวิศวกรผู้ออกแบบมีหน้าที่รับผิดชอบให้บริการด้านการออกแบบ เขียนแบบ จัดทำรายการก่อสร้างตามหลักวิชาการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ อีกทั้งร่วมกับฝ่ายจัดการก่อสร้างในเรื่องต่าง ๆ เช่น การจัดประกวดราคางานก่อสร้าง การชี้สถานที่หรือข้อสงสัยเกี่ยวกับรูปแบบงานก่อสร้างแก่ผู้เข้าประกวดราคา การคัดเลือกผู้รับเหมา การพิจารณาขั้นตอนแผนการปฏิบัติงานและควบคุมงานให้ดำเนินไปตามแบบรายการที่กำหนดไว้ การให้คำปรึกษาด้านแบบก่อสร้าง รายการที่กำหนดและการตีความในแบบรูปที่ไม่ชัดเจนระหว่างการก่อสร้าง การพิจารณาให้ความเห็นชอบในการใช้วัสดุก่อสร้างตามรูปแบบรายการก่อสร้างหรือรายการต่าง ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลง การพิจารณาแก้ไข เพิ่ม-ลดงานเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด การร่วมประชุมโครงการเพื่อช่วยแก้ปัญหาอุปสรรคระหว่างการก่อสร้าง

และใช้หลักการมีส่วนร่วมของประชาชนเข้ามาปฏิบัติควบคู่ไปกับหลักการประสานงานทำให้โครงการเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ซึ่งเบอร์ทรานด์ (Bertrand, 1958 อ้างถึงใน พ.จ.ต.สมชาย รัตนภาสกร, 2550) กล่าวว่าไว้ว่า ปัจจัยทางวัฒนธรรมของประชาชนที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วม ได้แก่ ลักษณะส่วนบุคคล เช่น อายุ เพศ สถานภาพทางสังคม อาชีพ การศึกษา ถิ่นที่อยู่อาศัย ระยะเวลาที่อยู่ในท้องถิ่น จำนวนสมาชิกในครอบครัว ลักษณะครอบครัว ค่านิยม ทักษะคิด โดยเกี่ยวข้องกับ ถวิลวดี บุรีกุล (2550) ที่แบ่งระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ ดังนี้

1. ระดับการให้ข้อมูล เป็นระดับต่ำสุดและเป็นวิธีการง่ายที่สุดของการติดต่อสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่กับประชาชนเพื่อให้ข้อมูลแก่ประชาชนเกี่ยวกับการตัดสินใจของผู้วางแผน

โครงการ วิธีการให้ข้อมูลทำได้หลายวิธี เช่น การแถลงข่าว การแจกข่าว การแสดงนิทรรศการ และ การทำหนังสือพิมพ์ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น

2. ระดับการเปิดรับความคิดเห็นจากประชาชน เป็นระดับขั้นที่สูงกว่าระดับแรก คือ ให้เจ้าหน้าที่เชิญชวนประชาชนแสดงความคิดเห็นเพื่อให้ได้ข้อมูลในการทำงานมากขึ้นและ ประเด็นการประเมินข้อดี ข้อเสียชัดเจนยิ่งขึ้น

3. ระดับการปรึกษาหารือ เป็นระดับขั้นการมีส่วนร่วมของประชาชนที่สูงกว่าการ เปิดรับความคิดเห็นจากประชาชน เป็นการเจรจากันอย่างเป็นทางการระหว่างเจ้าหน้าที่และผู้มีส่วน เกี่ยวข้องทั้งหมด

4. ระดับการวางแผนร่วมกัน เป็นระดับขั้นที่สูงกว่าการปรึกษาหารือ กล่าวคือ เป็นเรื่องของความร่วมมือที่มีขอบเขตกว้างมากขึ้น มีความรับผิดชอบร่วมกันในการวางแผน เตรียมโครงการและผลที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินงานต่าง ๆ เหมาะที่จะใช้สำหรับการพิจารณา ประเด็นที่มีความยุ่งยากซับซ้อนและมีข้อโต้แย้งมาก เช่น การใช้กลุ่มที่ปรึกษาซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ในสาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

5. ระดับการร่วมปฏิบัติ เป็นระดับขั้นที่ผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานกับประชาชนร่วมกัน ดำเนินการ เป็นการนำโครงการไปปฏิบัติร่วมกันเพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

6. ระดับการร่วมติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล เป็นระดับการมีส่วนร่วมที่มีผู้เข้าร่วม น้อยแต่มีประโยชน์ที่ผู้เกี่ยวข้องหรือได้รับผลกระทบสามารถติดตามการดำเนินงานของกิจกรรม นั้น ๆ ได้รูปแบบการติดตาม ตรวจสอบ หรือประเมินผลอาจอยู่ในรูปแบบของการจัดตั้ง คณะกรรมการติดตามประเมินผลที่มาจากหลายฝ่าย การสอบถามประชาชนโดยทำการสำรวจ เพื่อให้ประชาชนประเมินผล เป็นต้น

7. ระดับการควบคุมโดยประชาชน เป็นระดับสูงสุดของการมีส่วนร่วมโดยประชาชน เพื่อแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งทั้งหมดที่เกิดขึ้น

4. แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ควรใช้หลักการ จัดการภาครัฐแนวใหม่ และแนวคิด ทฤษฎี Value chain เข้ามาช่วยเสริมส่วนที่ขาดหายไปในการ ดำเนินงาน ซึ่งสอดคล้องกับ วสันต์ เหลืองประภัสร์ (2548) ที่กล่าวว่า การจัดการภาครัฐแนวใหม่มี จุดเน้นที่สำคัญ คือ เน้นความสำคัญที่ระบบการจัดการมากกว่านโยบาย มุ่งเน้นผลงานและ ประสิทธิภาพ มุ่งปรับโครงสร้างแบบระบบราชการที่มีความทะอะทะใหญ่โตไปสู่องค์กรที่มีขนาด เล็ก ตัดทอนลดค่าใช้จ่ายภาครัฐ ปรับรูปแบบการจัดการที่เน้นเป้าหมาย ให้แรงจูงใจทางการเงินและ ความเป็นอิสระทางการจัดการ ส่วนแนวคิด Value chain โดยไมเคิล อีพอร์เตอร์ (Michael E. Porter, 1985) เป็นตัวแบบที่มองว่าธุรกิจเป็นกิจกรรมที่สร้างสรรค์คุณค่าอย่างต่อเนื่องและสัมพันธ์

กันเหมือนลูกโซ่ ซึ่งแต่ละกิจกรรมในกระบวนการธุรกิจตั้งแต่การนำเข้าวัตถุดิบจนกระทั่งผลิตสำเร็จกลายเป็นสินค้าสำเร็จรูปจะช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการก่อนส่งมอบไปยังลูกค้า กิจกรรมในตัวแบบห่วงโซ่คุณค่าแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่

1. กิจกรรมหลัก (Primary activities) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและบริการโดยตรง ประกอบด้วยกิจกรรมย่อย 5 กิจกรรม ได้แก่

1.1 การนำเข้าวัตถุดิบ (Inbound logistics) คือ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการได้รับ การขนส่ง การจัดเก็บ และการแจกจ่ายวัตถุดิบ

1.2 การดำเนินการผลิต (Operations) คือ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนหรือแปรรูปวัตถุดิบให้ออกมาเป็นสินค้า เป็นขั้นตอนการผลิต

1.3 การนำสินค้าออกจำหน่าย (Outbound logistics) คือ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บ รวบรวม จัดจำหน่ายสินค้าและบริการไปยังลูกค้า

1.4 การตลาดและการขาย (Sales and marketing) คือ กิจกรรมที่เกี่ยวกับการชักจูงให้ลูกค้าซื้อสินค้าและบริการ

1.5 การบริการ (Services) คือ กิจกรรมที่ครอบคลุมถึงการให้บริการเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้ารวมถึงการบริการหลังการขาย

2. กิจกรรมสนับสนุน (Support activities) เป็นกิจกรรมที่ช่วยกิจกรรมหลักให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ประกอบด้วยกิจกรรมย่อย 4 กิจกรรม ได้แก่

2.1 โครงสร้างพื้นฐานของธุรกิจ (Firm infrastructure) หมายถึง ระบบบัญชี การเงิน การบริหารจัดการขององค์กร

2.2 การจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management HRM) หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรบุคคล ตั้งแต่วิเคราะห์ความต้องการ สรรหา คัดเลือก ประเมินผล พัฒนา ฝึกอบรม ระบบเงินเดือนค่าจ้าง และแรงงานสัมพันธ์

2.3 เทคโนโลยี (Technology development) หมายถึง กิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาเทคโนโลยีที่ช่วยเพิ่มมูลค่าให้สินค้าและบริการ หรือกระบวนการผลิต

2.4 การจัดซื้อจัดจ้าง (Procurement) หมายถึง กิจกรรมในการจัดหา input เพื่อนำเข้ามาใช้ในกิจกรรมหลัก

Value chain จะมองที่ผู้บริโภครก่อนแล้วจึงย้อนกลับมายังกระบวนการผลิตแต่ละขั้นตอน จึงเป็นการเพ่งความสำคัญของการจัดการและทรัพยากรไปยังกระบวนการที่ทำให้เกิดคุณค่า ลดการใช้ทรัพยากรที่ไม่ได้สร้างคุณค่าเพื่อให้สินค้าและบริการนั้นมีมูลค่าสูงกว่าค่าใช้จ่ายในการผลิต

จากผลการศึกษา ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคควรต้องมีการวางแผนพัฒนา Value chain เพื่อเสริมศักยภาพของหน่วยงานทั้งในส่วนของกิจกรรมหลัก (Primary activities) และ กิจกรรมสนับสนุน (Support activities) โดยในส่วนของกิจกรรมหลัก ควรพัฒนาด้านการ ดำเนินการผลิต (Operations) ขึ้นตอนการผลิต ต้องศึกษาการทำงานและออกแบบให้เป็นปัจจุบัน เฉพาะพื้นที่ของแต่ละโครงการให้มากที่สุด ซึ่งปัจจุบันมาตรฐานการก่อสร้างที่ใช้เป็นเหมือนกันทุก โครงการเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นจึงค่อยหาทางแก้ไขเฉพาะหน้า ทำให้งานล่าช้าและสูญเสียทรัพยากร ทุกอย่างของโครงการเพิ่มมากขึ้น พัฒนาด้านการตลาดและการขาย (Sales and marketing) เป็น กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการชักจูงลูกค้าซึ่งเปรียบเสมือนการแนะนำประโยชน์การใช้งานของระบบ เเคลบิลได้คิดเมื่อการก่อสร้างแล้วเสร็จ ควรชี้ให้ประชาชนเห็นถึงคุณค่าโดยมองผ่านปัญหาที่เกิดขึ้น ระหว่างการก่อสร้างเพื่อประโยชน์ในอนาคตที่ส่วนรวมจะได้รับ (ลดปัญหามวลชน) และพัฒนา ด้านการบริการ (Services) เป็นกิจกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความจริงใจในการแก้ไขปัญหา การเข้าถึง ภาควิชาการทุกครัวเรือนของผู้ใช้ไฟถึงแม้โครงการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าเป็นเคเบิลได้คิดจะยังไม่ เกิดขึ้นในพื้นที่นั้น ๆ ก็ตาม แต่เป็นการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนเมื่อเกิดปัญหาด้าน กระแสไฟฟ้า เช่น การแก้ไขกระแสไฟฟ้าดับให้รวดเร็วที่สุด การขยายพื้นที่ให้บริการไปยังชุมชนที่ อยู่ห่างไกล เป็นต้น

ในส่วนของกิจกรรมสนับสนุน (Support activities) ควรพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากร มนุษย์ (Human Resource Management) โดยการสรรหา คัดเลือก ฝึกอบรมบุคลากรเพิ่มเติมเพื่อ รองรับเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่นำเข้ามาใช้ในการทำงาน มีการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างจริงจัง และปรับปรุงระบบเงินเดือน ผลตอบแทนต่าง ๆ ตามผลงานที่ปฏิบัติจริง เป็นต้น

โดยเกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการสถานีไฟฟ้าภายใต้ นโยบาย Unmanned substation กรณีศึกษา การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (พิชญกิติ มีพยุง, 2556) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการ บริหารจัดการภายใต้ นโยบาย Unmanned substation นั้นประกอบไปด้วย การรับรู้คุณภาพการ ทำงานของระบบ (Perceived service quality) การรับรู้คุณค่าของระบบ (Perceived value) ความเชื่อมั่นต่อการใช้งานระบบ (Trust) ความพึงพอใจในระบบ (Satisfaction) การรับรู้ประโยชน์ ในการใช้งานระบบ (Perceived usefulness) การรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานระบบ (Perceived ease of use) ทศนคติต่อการใช้งานระบบ (Attitude toward using) การรับรู้ความสามารถในการ ควบคุมพฤติกรรม (Perceived behavior control) และการคล้อยตามอิทธิพลของกรอบข้าง (Subject norm) จากการศึกษาทดสอบสมมติฐานปัจจัยทั้งหมดนั้นทำให้สามารถทราบถึงความ ต้องการของพนักงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานได้เพิ่มมากขึ้นซึ่งความต้องการของพนักงานที่ เกี่ยวข้องส่วนใหญ่จะเป็นในเรื่องของการเพิ่มทักษะการเรียนรู้ในการปฏิบัติงาน เนื่องจากพนักงาน

บางส่วนเป็นพนักงานที่มีประสบการณ์น้อยในการปฏิบัติงาน การทำงานต้องมีความยืดหยุ่นเพื่อสามารถปรับเปลี่ยนแก้ไขให้มีประสิทธิภาพการทำงานได้สูงขึ้น หากแต่ต้องมีการพัฒนาศักยภาพการทำงานให้แก่พนักงานมากขึ้นด้วยเช่นกัน และเป็นการส่งเสริมให้เกิดมาตรฐานในการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัยได้อีกทางหนึ่งด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

เพื่อให้ผลการศึกษาในครั้งนี้เกิดประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าเป็นเคเบิลใต้ดินของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอย่างเต็มที่ จึงแบ่งข้อเสนอแนะออกเป็นดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. การวางแผนเลือกสถานที่การดำเนินงานในอนาคตนั้นควรศึกษาและเลือกดำเนินการในพื้นที่ที่มีความอึดตัวของกรขยายผังเมืองแล้ว เพื่อจะได้ไม่ต้องก่อสร้างเพิ่มเติมอีกในภายหลัง
2. การเริ่มโครงการใด ๆ ควรดำเนินการตรวจสอบข้อมูลอย่างละเอียดถี่ถ้วน ทั้งข้อมูลในภาพกว้างและข้อมูลเชิงลึกเฉพาะพื้นที่ให้เรียบร้อยก่อน จากนั้นจึงเข้าสู่ขั้นตอนการกำหนดโครงการ การวางแผนโครงการ ซึ่งการมีข้อมูลที่ครบถ้วนจะทำให้การวิเคราะห์ วางแผน และการประเมินโครงการมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น มีตัวชี้วัดที่ชัดเจนช่วยในการตัดสินใจด้านต่าง ๆ อย่างเหมาะสม
3. กำหนดให้ใช้ดาวเทียมสำรวจถึงขั้นความลึกใต้ดินบริเวณงานก่อสร้างไว้ในร่าง TOR เพื่อสำรวจปัญหาอุปสรรคใต้ดินที่กีดขวางการทำงานก่อนเริ่มโครงการ เป็นการป้องกันการย้ายแนวก่อสร้างที่ทำให้ต้องเสียทั้งเวลาและค่าใช้จ่ายสิ้นเปลืองต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะเชิงบริหารจัดการ

1. ต้องมีการวางแผนงานระยะยาวทั้งโครงการก่อน เพื่อเป็นกรอบนำมาซึ่งการวางแผนงานระยะสั้นในแต่ละช่วงงานที่จะดำเนินการ เพื่อให้สามารถทำการบริหารจัดการโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. เมื่อวางแผนการปฏิบัติงานอย่างละเอียดครบถ้วนแล้ว ต้องจัดตั้งทีมงานบริหารให้มีผู้แทนจากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยงาน หากหน่วยงานใดมีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวข้องกับโครงการในหลายด้านก็ควรมีผู้แทนจากหน่วยงานนั้นหลายคนซึ่งจำนวนผู้แทนแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่จำเป็นต้องเท่ากันเสมอไป และการแต่งตั้งผู้จัดการโครงการหรือหัวหน้าทีมบริหารโครงการนั้นควรคัดเลือกหรือสรรหาผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานประเภทนั้น ๆ มี

ความสามารถในการประสานงานกับทีมงานที่มาจากหลายหน่วยงานและไม่ควรให้ผู้จัดการโครงการต้องรับผิดชอบหลายโครงการในเวลาเดียวกัน เพื่อจะได้มีเวลาทุ่มเทให้กับการบริหารจัดการโครงการนั้น ๆ ได้อย่างเต็มที่

3. ในระหว่างการดำเนินงานควรมอบหมายหน้าที่ให้ทีมงานแต่ละคนอย่างชัดเจน ตลอดจนมีการตอบแทนให้กับทีมงานอย่างเท่าเทียมกันตามขีดความสามารถและปริมาณงานที่แต่ละคนต้องรับผิดชอบ เพื่อทำให้เกิดความสามัคคีกันระหว่างทีมงาน

4. สำหรับบุคลากรที่ต้องใช้ความชำนาญเฉพาะด้าน เช่น การเข้าหัวสายไฟฟ้าหากไม่สามารถกระทำได้อย่าในองค์กรก็ควรจ้างบริษัทที่ปรึกษาและให้โอกาสพนักงานขององค์กรเข้าไปเรียนรู้เพื่อเพิ่มประสบการณ์ในการทำงาน

5. กำหนดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานตามข้อเสนอแนะเป็นระยะ ๆ และปรับปรุงแก้ไขเมื่อพบข้อบกพร่องทันที

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษารูปแบบการทำงานเฉพาะของแต่ละโครงการ ซึ่งบางโครงการมีขนาดใหญ่และบางโครงการมีขนาดเล็ก เพื่อศึกษาหาแนวทางการบริหารจัดการที่เหมาะสมในการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือนดินเป็นเคเบิลใต้ดินของโครงการอื่นต่อไปในอนาคต และเป็นพื้นฐานการพัฒนาาระบบสาธารณูปโภคตามเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญส่งผลให้พื้นที่นั้น ๆ มีภูมิทัศน์ที่ดี ปลอดภัย ระบบผังเมืองมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยให้ประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม

2. ทำการศึกษาและวิเคราะห์ต้นทุนในการดำเนินงานที่แท้จริงของโครงการก่อสร้างระบบเคเบิลใต้ดิน ต้องวิเคราะห์ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีผลทำให้ต้นทุนเพิ่มขึ้น เพื่อเป็นแนวทางการบริหารงบประมาณต่อไป

3. ศึกษาเชิงลึกเพื่อวัดระดับความสำคัญของแต่ละปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของโครงการ เช่น ขั้นตอนการกำหนดโครงการ ขั้นตอนการจัดซื้อจัดจ้าง เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กมล ยิ้มละมัย. (2553). การศึกษาวางแผนกฎหมายกับการบริหารงานก่อสร้าง. สารนิพนธ์รัฐ
ประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยธุรกิจ
บัณฑิตย.
- การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค. (2559). ประวัติความเป็นมา. เข้าถึงได้จาก [http://www.pea.co.th/
introduction/pages/introduction_014.aspx](http://www.pea.co.th/introduction/pages/introduction_014.aspx)
- ขวัญชัย จันทนา. (2557). การศึกษาสาเหตุและแนวทางการป้องกันความล่าช้าในงานก่อสร้างภายใน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์. วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรมหา
บัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการงานก่อสร้าง, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ,
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- จักรพงษ์ แสงเพชร. (2553). ปัญหาการประสานงานร่วมกันในระบบการก่อสร้างขนาดใหญ่ของ
บริษัท ยูนิค เอ็นจิเนียริ่ง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน). สารนิพนธ์วิศวกรรม
ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมการก่อสร้าง, คณะวิศวกรรมโยธาและ
สิ่งแวดล้อม, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- จิตติพันธ์ รักไกร. (2553). การเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านการประสานงานของกรม
ควบคุมโรคกระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาวิทยาการจัดการ, คณะรัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ณัฐพงศ์ นามวงษา. (2552). การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตในการทำงานของแรงงานก่อสร้างของ
โครงการบ้านจัดสรรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหา
บัณฑิต, สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา, คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุดรธานี.
- ถวิลวดี บุรีกุล. (2550). วัตรระดับการบริหารจัดการที่ดี. สถาบันพระปกเกล้า. กรุงเทพฯ:
พิมพ์ดีจำกัด.
- เทพศักดิ์ บุญยรัตพันธ์. (2554). รัฐประศาสนศาสตร์กับการปฏิรูประบบราชการในประมวลสาระ
ชุดวิชาแนวคิด ทฤษฎีและหลักการรัฐประศาสนศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 7). นนทบุรี:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ทศพร ศิริสัมพันธ์. (2551). ทิศทางและแนวโน้มของรัฐประศาสนศาสตร์ในประมวลสาระชุด
วิชาแนวคิด ทฤษฎี และหลักการรัฐประศาสนศาสตร์. นนทบุรี: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- พิชญกิติ์ มีพุง. (2556). *การบริหารจัดการสถานีไฟฟ้าภายใต้ นโยบาย Unmanned Substation*
 กรณีศึกษา การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการ
 จัดการธุรกิจ โทรคมนาคม, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
 ธนบุรี.
- ไพโรจน์ สุขสัมฤทธิ์. (2531). *การมีส่วนร่วมของประชาชน*. วารสารพัฒนาชุมชน, ฉบับที่ 2.
- ภานุพงศ์ จันทิมา. (2552). *การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานก่อสร้างถนนในระดับองค์กร
 ปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต,
 สาขาวิชาวิศวกรรมและการบริหารงานก่อสร้าง, คณะวิศวกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัย
 เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- มณเฑียร มาลีเดช. (2553). *ประสิทธิภาพในการดำเนินงานก่อสร้างระบบจำหน่ายของพนักงานส่วน
 เทคนิคการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต,
 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- มณูญ สายสินพคุณ. (2550). *การบริหารโครงการลานกีฬาด้านยาเสพติดของโรงเรียนขยายโอกาส
 ทางการศึกษา อำเภอร้องกวาง จังหวัดแพร่*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา
 การบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- วสันต์ เหลืองประภัสร์. (2548). *การจัดการภาครัฐแนวใหม่กับการบริหารปกครองในระบอบ
 ประชาธิปไตย: สองกระแสความคิดในการบริหารจัดการภาครัฐลูกค้ำหรือพลเมือง*.
 รัฐศาสตร์สาร.
- วิจิตร อาวะกุล. (2541). *เทคนิคการประชาสัมพันธ์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิสูตร จิรดำเกิง. (2544). *การบริหารโครงการสำหรับผู้บริหาร*. กรุงเทพฯ: วรณกวี.
- ศิวพร เดิมยศ. (2556). *การศึกษาปัจจัยปัญหาในการบริหารงานก่อสร้างช่วงก่อนดำเนินการ
 ก่อสร้าง*. วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิศวกรรมและการ
 บริหารงานก่อสร้าง, คณะวิศวกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- สมชาย รัตนภาสกร, พ.จ.ต. (2550). *การศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการบริหารงาน
 องค์การบริหารส่วนตำบล: ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลบางนาง อำเภอบางแพ
 จังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารงาน
 ท้องถิ่น, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.

- สมปาน พิศดาร. (2554). *ประสิทธิภาพการบริหารจัดการการปฏิบัติงานด้านยานพาหนะของกองวิศวกรรมและบำรุงรักษา การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต 1 (ภาคเหนือ) จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทั่วไป, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- สันติ ชินานูวัตินวงศ์. (2545). *วิศวกรรมก่อสร้างและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุทัน ทวางศ์มา. (2544). *การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดทำแผนแก้ไขปัญหาสาธารณสุขของหมู่บ้าน บ้านแม่ตำ ตำบลเสริมซ้าย อำเภอเสริมงาม จังหวัดลำปาง*. การค้นคว้าแบบอิสระสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุนทร ต้นถาวร. (2545). *ไฟฟ้ากับการพัฒนาประเทศ*. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น.
- สุกษา ศิริวงศ์ยิ่งเจริญ. (2553). *การจัดทำคู่มือการบริหารโครงการสำหรับวิศวกรระดับบริหารใหม่ กรณีศึกษา บริษัทยูนิคเอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่นจำกัด (มหาชน)*. สารนิพนธ์ วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมก่อสร้าง, คณะวิศวกรรมโยธาและสิ่งแวดล้อม, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- อนุวรรตน์ เปรมใจ. (2555). *การปรับปรุงการบริหารโครงการงานระบบไฟฟ้าของงานก่อสร้างอาคารพานทองแมนชั่นด้วยหลักการของวงจรคุณภาพ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการจัดการ, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- Colaizzi, P. (1978). *Psychological research as the phenomenologist views it*. In R. Valle & M. King (Eds.), *Existential phenomenological alternatives for psychology*. New York: University Press.
- David Osborne and Ted Gaebler. (1992). *Reinventing Government*. New York: Addison-Wesley.
- Kerzner, H. (1998). *Project Management: System Approach in Planning, Scheduling and Controlling* (6th ed.). Canada: John Wiley & Sons.
- Michael E Porter. (1985). *Competitive Advantage*. New York: The Free Press.
- Robbin, S.P and Mary Coulter. (1999). *Management* (6th ed.). New York: Prentice-Hall.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC)

ตรวจแล้ว

10 กพ. 2559

แบบสอบถามนี้สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

ได้

ได้ แต่ต้องปรับปรุงบางส่วน

ไม่ได้ (ทั้งฉบับ)

ดร.ศรีธเนศ เลิศพุทธรักษ์

ลงชื่อ

ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบสอบถามความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสัมภาษณ์
เรื่อง การขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้า
แบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดิน ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)
กรณีศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ผู้วิจัย นายชยพล วัฒนธรรม
นิตยปริญาโทหลักสูตรการจัดการสาธารณะ รุ่นที่ 22

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานในปัจจุบันของการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของฝ่ายก่อสร้างระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของฝ่ายก่อสร้างระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)
3. เพื่อศึกษากระบวนการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของฝ่ายก่อสร้างระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

แบบสอบถามนี้สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

- ได้
- ได้ แต่ต้องปรับปรุงบางส่วน
- ไม่ได้ (ทั้งฉบับ)

ลงชื่อ *(นายพงษ์ศักดิ์ ศรีเกียรติ)*
ผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบสอบถามความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสัมภาษณ์
เรื่องการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้า
แบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดิน ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)
กรณีศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ผู้วิจัย นายชยพล วัฒนธรรม
นิตยปริญาโทหลักสูตรการจัดการสาธารณะ รุ่นที่ 22

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานในปัจจุบันของการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยฝ่ายก่อสร้างระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยฝ่ายก่อสร้างระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)
3. เพื่อศึกษากระบวนการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยฝ่ายก่อสร้างระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

แบบสอบถามนี้สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

ได้

ได้ แต่ต้องปรับปรุงบางส่วน

ไม่ได้ (ทั้งฉบับ)

ลงชื่อ

Amor อรรถกมลพิสิ

ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบสอบถามความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสัมภาษณ์
เรื่องการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้า
แบบเหน็ดดินเป็นเคเบิลใต้ดิน ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)
กรณีศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ผู้วิจัย นายชยพล วัฒนธรรม
นิติตปริญาโทหลักสูตรการจัดการสาธารณะ รุ่นที่ 22

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานในปัจจุบันของการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหน็ดดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยฝ่ายก่อสร้างระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหน็ดดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยฝ่ายก่อสร้างระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)
3. เพื่อศึกษากระบวนการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหน็ดดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยฝ่ายก่อสร้างระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

ภาคผนวก ข
แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง

การขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้า แบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดิน ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) กรณีศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

คำชี้แจงในการตอบแบบสัมภาษณ์

1. แบบสัมภาษณ์ชุดนี้ ใช้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนือดินเป็นเคเบิลใต้ดิน ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) กรณีศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. กรุณาตอบแบบสัมภาษณ์ตามความเป็นจริงหรือตามความคิดเห็นที่แท้จริงของท่าน ทั้งนี้เพื่อความถูกต้องและความสมบูรณ์ของงานวิจัย
3. การตอบแบบสัมภาษณ์นี้จะไม่ผลกระทบต่อตัวท่านแต่อย่างใด ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลเหล่านี้ไว้เป็นความลับ จะไม่มีการนำไปเปิดเผยในที่ใด ๆ ทั้งสิ้น ท่านมีอิสระในการตอบอย่างเต็มที่ ขณะเดียวกันผู้วิจัยจะใช้ข้อมูลเหล่านี้เพื่อการวิจัยและนำเสนอข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น
4. ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดีและขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง

การขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้า

แบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดิน ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

กรณีศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

คำชี้แจง: คำถามต่อไปนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดิน ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) กรณีศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยขอให้อธิบายตามสภาพความเป็นจริง ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ประกอบด้วย อายุ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพ ตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง

ส่วนที่ 2 แนวคำถามเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

1. สภาพการปฏิบัติงานในปัจจุบันของการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นอย่างไร

ส่วนที่ 3 แนวคำถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

1. ท่านมีปัญหาและอุปสรรคในการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างไร

ส่วนที่ 4 แนวคำถามเกี่ยวกับวิธีหรือกระบวนการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่) เพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคดังกล่าว

1. ท่านมีวิธีหรือกระบวนการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคดังกล่าว อย่างไร

ส่วนที่ 5 แนวคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (สำนักงานใหญ่)

1. ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการขับเคลื่อนการจัดการปรับเปลี่ยนระบบไฟฟ้าแบบเหนื่อดินเป็นเคเบิลใต้ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างไร

ภาคผนวก ค
รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

1. คุณพงษ์ศักดิ์ สุรเกียรติ ผู้อำนวยการฝ่ายก่อสร้างระบบไฟฟ้า (กฟภ.สำนักงานใหญ่)
2. คุณคมน์ ปานประยูร รองผู้อำนวยการฝ่ายก่อสร้างระบบไฟฟ้า (กฟภ.สำนักงานใหญ่)
3. คุณณัฐพงษ์ รื่นพล ผู้อำนวยการกองก่อสร้างระบบไฟฟ้า (กฟภ.สำนักงานใหญ่)
4. คุณปัญญาพล แพระญาติ เจ้าหน้าที่แผนกก่อสร้างระบบไฟฟ้า (กฟภ.สำนักงานใหญ่)
5. คุณสมสกุล อ่อนน้อม เจ้าหน้าที่แผนกก่อสร้างระบบไฟฟ้า (กฟภ.สำนักงานใหญ่)
6. คุณประเสริฐ ประจงไสย เจ้าหน้าที่แผนกก่อสร้างระบบไฟฟ้า (กฟภ.สำนักงานใหญ่)
7. คุณแดง หนูสอน เจ้าหน้าที่แผนกก่อสร้างระบบไฟฟ้า (กฟภ.สำนักงานใหญ่)
8. คุณบุญฤทธิ์ ทองพูล เจ้าหน้าที่ประสานงานโครงการ (กฟภ.เขต1 ภาคกลาง)
9. คุณปรีชา แหลมไพศาล เจ้าหน้าที่กรมทางหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
10. คุณสุเนต สิงห์นันท์ เจ้าหน้าที่การประชาสัมพันธ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
11. คุณสุชาติ ตั้งเคียงจันทร์ เจ้าหน้าที่องค์การโทรศัพท์ TOT
12. คุณนิธิโรจน์ ศรีบุญยดี 80/2 หมู่ 11 ต.บ้านเลน อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา
13. คุณลักษณะ จันทร์แก้ว 85 หมู่ 11 ต.บ้านเลน อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา
14. คุณสุวรรณ ประสิทธิ์นอก 72/1 หมู่ 11 ต.บ้านเลน อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา
15. คุณสุดาวรรณ ถ้วนรอด 61 หมู่ 11 ต.บ้านเลน อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา